

શ્રી રત્નસાર.

ભાગ ત્રીજો.

મનોરંજક પ્રકરણો સહ

ધર્મ વિષયક

શુદ્ધ પદ્મચેદ કરીને ગુજરાતી લાખનામાં

છપાવનાર

શા. લખમસી શિવજી નેણશી.

મુંબઈ મધ્યે,

ઉદ્દેહાભાષિ શિવજીએ માન દીપક

છાપનાનામાં છાપી પ્રગટ કર્યું છે.

ચન ૧૮૭૨

સવત ૧૯૨૮

કીમત રૂ. ૦.૧૫,

વ છે, તેવું અમે કશું નથી. શુદ્ધ કરવા તરફ અમારું વધારે લક્ષ્ય છે. તે વાંચનારાને સહજ ધ્યાનમાં આવશે. ચાર દિવસ વધારે લાગે તેની ચિંતા નહીં, પણ જોમ અને તેમ પુસ્તક શુદ્ધ કરીને છપાવવું એ સગીયા ઉત્તમ છે. એક વખત અંત્ય છપાઇ ગયો તો પછી તે શુદ્ધ થઇ શકે નહીં, અને ધણી લોકોને રૂચે પણ નહીં. એ કામમાં અમારા મિત્ર વિસનજી ચતુર્ભુજનો અમે મોટો ઉપકાર માનિયે છીએ. જોજો આ પુસ્તક સુધારવામાં ગણી તરફી લીધી છે, અને ધણી કરીને તેના હાથમાંથી નીકળેલા પુસ્તક શુદ્ધ હોય છે. એ મોટી આનંદની વાત છે. કોઈ પણ દેશી બાઈ સુધરે અને હરેક તરેહની વિદ્યાની ત્યોમાં વૃદ્ધિ થાય તો એ મોટું આનંદ કારક છે.

એટલી બધી મહેનત લીધી છતાં નજર દોષ અથવા કોઇ ખુદ્દિ દોષ રહી ગયો હોય તો સંજ્ઞન પુરૂષે ક્ષમા કરી. એ કામમાં કોઇનાથી અભિમાન થઇ શકે નહીં. વિદ્યાથી સૂક્ષ્મ ખીણું કોઈ કામ નથી. તેથી એ વિશે કોઇ પણ ગર્વ કરી શકે નહીં. મોટે મુજ્જ લોકોએ ભૂલચૂક સુધારી લેવી.

શાં લખમશી શિવજી નેણશી.

સંસ્કૃત જ્ઞાનની અનુક્રમણિકા.

શાંત સુધારસ કાવ્ય.	૧	યશવિજયજી ઉપા-	} ૧૦૬
અનિત્ય ભાવના.	૨	ધ્યાયકૃત વીશ વિ-	
અસરણ્ય	૪	હરમાન જિનસ્તુતિ.	
સંસાર	૬	શ્રી વિજય લક્ષ્મી	} ૧૨૨
એકવ.	૭	સૂરીકૃત ઓવીસ	
અન્યત્વ	૮	જિનસ્તુતિ	
અશૌચ	૧૨	સહજનંદની સજય	૧૪૫
આશ્રવ	૧૩	આયુ અધિરની	૧૪૭
નિર્જરા	૧૫	ભગવતી સૂત્રની	૧૪૮
ધર્મ	૧૬	સતા સતીની	૧૫૦
લોક	૨૧	દેવલોકની	૧૫૧
બાધિ	૨૩	શ્રી દશવૈકલિક સૂત્રની	૧૫૩
મૈત્ર	૨૪	આસાવરી રાગનો સ્તવન.	૧૫૫
કિસન બાવની.	૫૧	કાશી રાગનો	૧૫૬
હંસરાજ બાવની.	૬૫	નેમ નાથજીના સાત વાર.	૧૫૭
દેવસી પ્રતિક્રમણ.	૭૬	ખીજ છુટક સ્તવન.	૧૫૮
વૃદ્ધ ઐત્ય વંદન.	૮૫	શ્રી સ્ત બનેશ પાર્શ્વનાથની	} ૧
દેવચંદ્રકૃત વીશ વિહર	૮૫	સ્તુતિનો છંદ. સંસ્કૃત	
માન જિન સ્તુતિ.		અને ઊરડુ ભાષામાં.	

श्रीविष्णवे नमः

नमो अरिहंतायुं, नमो सिद्धायुं, नमो आपरियायुं, नमो
 उग्रायायुं, नमो सोम्ये सव्य साहयुं, ऐसो पंथ नमोकारे।
 सव्य पावपयुसलो. मंगलायुंयसवेसिं, पढमं होधमंगलं. १

अथ श्री शांतरस लावना पारंलः

शाहूलाविहीडित

गीरध्रे लवकाननेपरिगलत्पंयांअवांमिधरे,
 नानाकर्मनतावितामगहने मोहांधकारेडुरे.
 आंतानामिह देहिनां हिनकृते काइएयपुण्यात्मलि,
 स्तीर्थेशैःप्रयिताः सुधारसकिरा रम्यागिरः पांतुव. १

द्वतविज्ञप्तिपुस्तं

स्फुरति येतसि लावनया विना, नविदुषामपिशांतसुधारस.
 नमस्तुभ्यं कृशमभ्यमुताविना. नगतिमोहविषादविषाकुले. २

यद्विभवमिभेदपरांमुष्पं, यद्विद्य मित्त मन्तसुभो-मुष्पं.
 शृणुत तत्सुधियः शुभभावनामृतसं ममशांत सुधारसं ३
 सुमनसो मनसि श्रुतपावना, निदधतां द्वयधिकादशभावनाः
 यद्विह रोहति मोहतिरोहिता, द्युतगतिर्विदिता समता लता. ४

येथोद्धता वृत्तं.

आर्त्तैरौद्रपरिशुभपावक, ध्रुवभावुकविवेकसौष्टवे.
 मानसे विषयलोपुपात्मनां, ज्वप्ररोहतितमां शमांकुरः ५

यसंततिलकावृत्तं.

यस्याशयं श्रुतकृतातिशयं विवेक, पीयूषवर्षरमणीयरमा अयंते.
 सत्तावना सुरलता नहितस्यहरे, लोकोत्तरप्रथम सौम्य क्लृप्तसूतिः

अनुकुपवृत्तं:

अनित्यत्वाशरणे ते, भवमेकत्वं मन्यतां. अशौचमाश्रयंमात्मनः, संवरं परि
 भावय. ७
 कर्मलो निर्जरा धर्मसूततां लोकपद्धतिं गोघे दुर्लभता मेतां, भावयन्मुख्यसे
 भवात्. ८

पुष्पिताया वृत्तं.

वपुरिवपुरिद्विद्वत्तलीला, परिश्रित मध्यतिमंशुरं नराणां.
 तदतिभिदुरयौवनाविनीतं, भवतिकथं विदुषां भोद्धव्याय. ९

शाहूलविक्कीडितं वृत्तं.

आधुर्वाधु तरत्तरंग तरलं लज्जनापदःसंपदः,
 सवेपीन्द्रियगोचरा स्वयन्दुलाः संध्याभ रागाद्वित्त
 मित्रस्त्रीस्वर्णनादिसंगम सुष्पं स्वप्नेद्रणलोपमं,

तद्धिं वस्तु भवे भवे द्दिमुदा भावार्थनं यत्सतां. १०

प्रातर्भातरिहावदात्तइत्ययो येयेतना येनानुभूत भावः ११

दृष्ट्वा विध्यमनो विनोदविधुश भावा स्वतः सुंदराः

तांस्तत्रैवदिने विपाकविरसोन् हनस्यतः नैमित्तिकः, २३९

श्वेतः प्रेतहतं जहाति न भवप्रेममुद्धिं भवम. १२

रामगिरि रागेण गीयते जयपुर

मू० मुह्यसिमुधा, मू० मुह्यसिमुधा; धृवपदं. विभवमनुमिं त्य र्ददिसपरिवारं
 कुशशिरसि नीरमिव गलदनिकर्षितं, विनय जनीहिष्ठवितमसारं. मू० १
 पश्यलं गुर मिदं विषयमुष्णसौहृदं, पश्यतामेव नश्यति सहासं.
 ज्येतदनु हरति संसार इपरया, जलजल जल प्पाजिका इमि विनासे. मू० २
 हंतहतयौवनं पुच्छमिव सौवनं, कुष्ठिमति तदपिजधु दृष्टनष्टं.
 तेनप्यत परवशा परवशा हतधियः कटुकमिह किन्न कलयति कष्टं मू० ३
 यदपि पिष्याकता मंगमिद सुपगतं, भुवन दुर्ग्य जरा पीत सारं
 तदपिगतलज्ज मुह्यति मनोनांगिनां, वितथमति कृत्यित मन्मथ विकारं. मू० ४
 सुष्ण मनुत्तर सुरावधि यदतिमेदुरं, कावतस्तदपि कलयति विरामं;
 कतरदितरत्तादा वस्तु सांसारिकं, स्थिरतरं भवति त्रितयनिकामं. मू० ५
 यैः समं क्रीडिता येन जृशमीडिता, यैः सहा कृष्महि प्रीतिवाहं.
 तान्जनान् वीक्ष्य पतनस्म जूयंगतान्, निर्विशंकाः स्मरति धिक् प्रमादं. मू० ६
 असकृदुन्मिष्य निमिषंति सिंधूर्मिव ज्येतना ज्येतना सर्व भावाः
 धंरं जलोपमाः स्तब्ध धन संगमा, स्तेषुरज्यति मूढस्वभावाः मू० ७
 कवल्यभविरतं गंगामाजंगमं. जगद्वेहो नैव तृप्यति कृतांतः,
 सुष्णगतान् प्लावतस्तस्यकरोतलगतै, नैक्यमुपजस्यतेस्माभिरंतः मू० ८
 नित्यमेकं विद्वानंद मय मात्मनो, इय मभिइय सुष्णमनु भवेयं.

प्रशमरसनव सुधामान विनयोत्सवो, लवण सततं सतो मिह लवेयः सू० ८

धृति महोपाध्याय श्रीमद्विद्वत्पद्मगण्डि शिष्योपाध्याय श्री

विनय विनय गण्डि विरचिते शां

तसुधारसगेयकाव्ये अनित्यभावना विभावना नाम प्रथमः प्रकाशः १

शाईलविहीनितं वृत्तं.

येषदृष्टमङ्गीमेहीनतरसा निर्जित्य अन्नान्निरे, येयस्वर्गभुक्ताभुक्तान्तमहा

मेदुर्भुदमेदुराः;

तेपिक्करकृतांतवक्त्ररदनै, निर्दहमाना हहा, दनाष्टाःशरण्याह दशद्विः प्रैक्षतदी

नाननाः १

स्वागता वृत्तं.

तावदेव मह विभवमाही, तावदेव शुशुगौरवशाही यावदक्षमकृतांतकटाक्षी, नैक्षि

तोविशरणा नरकीटः २

शाम्रिणी वृत्तं.

प्रतापैर्व्यापन्नं, गलितमथतेनोभिरेद्वि, गतधैर्योद्योगैःस्पलित मथ पुष्टेनवपुषा

प्रवृत्तं तत्त्वव्यग्रहलुविषये आंधवजनै, नने कीनाशनं, प्रसन्नमुपनीते निजवशः ३

भाइणी रागेण गीयते.

स्वजनजनो अहधा हितकामं, प्रीति रसैरभिरामं.

भरणुदशावश मुपगतवतं, रक्षति कोपिन संतः १

વિનય વિધીયતારે, શ્રી જિનધર્મઃ શરણું.

અનુસંધીયતારે, શુચિ નવ ચરણ સ્મરણું. ૨ ધ્રુવપદ.

તુરગરથેભનરાત્રંતિ ક્ષિતં, દધતં બલ મસ્પક્ષિતં.

હરતિયન્નાનરપતિ મપિદીનં, મૈનિક ધવ લધુ મીનં. વિં ૩

પ્રવિશતિવજ્રમયે યદિ સદને, તૃણમથ ઘટ્યતિ વદને;

તદપિન મુંચતિ હતસમવર્ત્તિ, નિર્દય પૌરુષ નર્ત્તિ. વિં ૪

વિદ્યામંત્ર મહૌષધિ સેવાં, સૃજતુ વશીકૃત દેવાં,

રસતુ રસાયન મુપયયકરણું, તદપિન મુંચતિ મરણું. વિં ૫

વપુષિ ચિરંનિરુણ્ણિ સમીરં, પતનિજલચિ પરતીરં,

શિરસિ ગિરેરધિરોહતિ તરસા, તદ્દપિસ્થિર્યતિ જરસા. વિં ૬

સૃજતીમસિતશિરોરુહજલિતં, મનુજ શિર. શિત પક્ષિતં,

ક્રોધિદધાતા ભૂધન મરસં, પ્રભવતિરોહું જરસં. વિં ૭

ઉદ્યત ઉગ્રરૂઝ જનકાયઃ, કઃસ્થાત્તત્રસહાયઃ;

અંકેકાનભવતિ વિધુરપરાગં, ચિભજતિ ક્રોપિન ભાગં. વિં ૮

શરણું મેકમનુસર ચતુરગં, પરિહર મમતાસંગં,

વિનય રચય શિવ સૌખ્ય નિધાનં, શાંતસુધારસપાનં. વિં ૯

ઈતિ મહાપાધ્યાય શ્રીકીર્તિ વિજયગણિ શિષ્યોપા

ધ્યાય શ્રી વિનય વિજય ગણિ વિરચિતે શાંત

સુધારસગેયકાવ્યે અચરણુત્વ ભાવના

વિભાવનોનામ દ્વિતીયઃ પ્રકાશઃ ૨

શિખરિણી વૃત્તં.

ધતોલોભસોભં, જનયતિ દુરંતો દ્વધયો,
 દ્વસ દ્વોભાંભિભિઃ, કથમપિન શક્યઃ શમયિતું,
 ધતસ્તૃણાક્ષાણાં વુદ્ધનિ મૃગતૃણેવવિક્ષલા.
 કથંસ્વસ્થૈઃ સ્થેયં, વિવિધભય ભીમે ભવવને ૧
 ગલત્યેકાચિંતા, ભવતિ પુનરન્યાતદધિકા,
 મનોવાક્રાચેહા, વિકૃતિ રતિ રોષાત્તરજસઃ.
 વિપદ્ગતાર્તાવર્તે, ઝદિતિ પતયાણોઃ પ્રતિપદં,
 નજંતોઃ સંસારે, ભવતિ કથમધ્યર્તિવિરતિઃ ૨
 સહિત્વા સંતાપાન્ન શુચિજનની કુક્ષિક્ષરૈ.
 તતોજન્મપ્રાપ્ત્ય, પ્રચુરતરકષ્ટક્રમહતઃ
 મુખ્યાભિર્મૈયાવત્સ્પૃશતિ કથમધ્યર્તિવિરતિ
 જ્ઞરાતાવત્કામં, કવલવતિમૃત્યોઃ સહચરી ૩

ઊપજાતિવૃત્તં.

વિભ્રાંતચિત્તો યતબલમીતિ, પક્ષીવરઙ્ગસ્તનુ પંજરેગીઃ
 નુજોનિયત્યાતનુ કર્મેતંતુ, સંઘનિતઃ સંનિહિતાંતકૌતુઃ ૪
 અનંતાન્પુર્ણાવર્ત્તા, નનંતાનંત રૂપમૃત્.
 અનંતશોભમત્યેવ, જીવોનાદિ ભવાણિવે. ૫

કેદાર રાગેણ ગીયતે.

શાંત મુધારસ કુંડમાં, ઓ દેશી.

કલય સંસાર મતિ દોરણું, જન્મ મરણાદિ ભયભીત રે.
 મોહ રિપુણેવસગલગ્રહં, પ્રતિપદં વિપદ મુપજીત રે. ૬૦ ૧
 સ્વજન તનયાદિ પરિચયગુણૈ, રિહમુધા બધ્યસે મૂઢ રે.

પ્રતિપદં નવનૈરનુભવૈઃ, પરિભવૈ રસકૃદુપગૂઢ રે. ૨
 ધ્રુવસિ ઝવચ્ચનમદે મુન્નતે, ઝવચ્ચિદ હો હીનતા દીન રે.
 પ્રતિભવં રૂપ મપરા પરં, વહસિ યતકર્મણાધીન રે. ૩૦ ૩
 જાતુ શૈશવ દશા પરવશો, જાતુ તારુણ્યમદ મેત્ત રે.
 જાતુ દુર્લભજરા જર્જરો, જાતુ પિતૃપતિ કરાયત્ત રે. ૩૦ ૪
 વ્રજતિ તનયોપિનનુજનકતાં, તનયતાં વ્રજતિપુનરેષ રે.
 ભાવયન્ વિકૃતિ મિતિ ભવકૃતે, સ્વજાતમોતૃભવ શુભ શૈષરે. ૩૫
 યત્ર દુઃખાર્ત્તિગદ્દવલયૈ, રનુદિનં દહસે જીવ રે,
 હંતતત્રૈવરજ્યસિચિરં, મોહમદિરા મદક્ષીયરે. ૩૦ ૬
 દર્શયન્ કિમપિ મુખ્ય વૈભવં. સંહરંસ્તદ્યસહસૈવરે.
 વિપ્રલંભયતિ શિશુભિવજનં, કાલ યદુકોયમત્રૈવરે. ૩૦ ૭
 સકલ સંસાર ભયભેદકં, જિનવચ્ચોમનસિનિવધાન રે;
 વિનય પરિણુમયનિઃ સ્વયમ્, વિહિતે સમરસ સુધાપાનરે. ૩૮
 ધૃતિ મહોપાધ્યાય ઓ કીર્ત્તિવિન્યગણિ શિલ્પોપાધ્યાય ઓ વિનય
 વિન્યગણી વિરચિતે શાંત મુધારસ ગેય કાવ્યે સંસાર
 રભાવના વિભાવનો નામતૃતીયઃ પ્રકાશઃ

સ્વાગતાવૃત્તં.

એક એવ ભગવાનયમાત્મા, જ્ઞાન દર્શનતરંગસંરંગઃ;
 સર્વમન્ય દુષકલિપતમેત. ૬ ॥ કુલીકરણમેવમમત્વં ૧

અપ્પાધેતા વૃત્તં.

અબુધૈઃ પરભાવ લાલસા, લસદ્દેશાન દશાવશાભિઃ

परवस्तुषु ह्यस्वकीयतां विषया वेसयथाद्रिक्कल्पते. २

कृतिनां दधितेति चिंतनं, परदण्डेषु यथा विपक्षये;

विविधां चिन्तां, अथावहं तथा, परभाषेषु भवत्व भावनं. ३

अधुना परभाव संप्रति, हस्येतः परितो वस्तुं कृतिं.

क्षुण्णमात्म विचार्य अहं कुम्भं वातोर्भिरसा स्पृशं तुभां ४

अनुष्ठुप् दृष्टं.

अकृतां समतोपेता, चेता आत्मनिवभाषय.

ललस्व परमानंद, संपदं निमिराज्यवत्. ५

परञ्चया शगेण गीयते.

विनय चिंतय वस्तुतत्त्वं, जगति निजमिह कस्यकिं.

अवनिमति रितियस्य त्वद्वये, दुरितमुद्धति तस्यकिं. वि० १

अकृत् उद्भवते तनुमा, नेकमेव विपद्यते.

अकृत् अथ हि कर्म चिनुते, सैककः कृत् भस्नुते. वि० २

यस्यथावत्परपरिग्रह, विविध भवतावीवधः

जलधि विनिहित पोतयुक्त्या, पतति तावद सावधः. वि० ३

स्वस्वभावं मध्यमुद्धितो, भुवि विबुध्य विच्छेष्टे.

दृश्यतां परभाव धटना, पतति ग्लिहति गृह्यते. वि० ४

पश्य काच्यन मितर पुद्गल, मिमित मंच्यतिकां दृष्टां.

केवलस्वयन्तु तस्य रूपं, विहितमेव भावादृष्टां. वि० ५

अवभात्मनि कर्म वशतो, अवति रूपं मनेकधा.

कर्ममत्र रहिते तु भगवति, भासते काच्यन विधा वि० ६

ज्ञान दर्शन अरुण पर्यय परिप्लवः परमेस्वरः.

अकृत् अवानुभवसदने, सरमतामविनश्वरः. वि० ७

इतिर समतामृतसं क्षणं, मुदित भास्वाद्य मुदा.

विनय विषयादीत सुप्परस, रतिश्चयतु तेसदा. वि० ८

इति महोपाध्याय श्री क्रीर्त्तिविजयगणि शिष्योपाध्याय

श्री विनय विजयगणि विरचिते शान्तमुधारसंगेयका

ये अकेलव भावनाविभावना नाम अतुर्थः प्रकाशः ४

द्वयजाति वृत्तं.

परः प्रविष्टः कश्चेति विकारं, लोकोक्तिरेषान मृषेतिमन्ये.

निविश्य कर्माणुभिरस्य किं किं, मानात्मनो नो समपादिकष्टं १

स्वागता वृत्तं.

अपिद्यसेननु किमन्यकथार्तः, सर्वदैव भमतापरतत्रः.

मितयस्य नुपमानकथमात्मनः, नात्मनोयुष्मदुपलब्ध कदापि. २

शादूलविक्रीडितं वृत्तं.

यस्मैत्वयतसे अभिषिष्यतोयत्रानिशं भादसे,

यद्यच्छेत्तस्यसिद्यद्यच्छसि हृद्यत्प्राप्यसे प्रीयसे,

स्निग्धोयेषु निजस्वभाव भमलं निर्वोच्य लाक्ष्म्यसे,

तत्सर्वं परकीय मेव भगवन्नात्मनकिं चित्तव ३

दृष्टाः कष्टे कर्त्यनाः कतिनताः सोढारत्यया संसृतौ, १

तिर्यङ् नारकयोनिषु प्रतिहत स्थिन्नो विभिन्नो मुहुः

परवस्तुषु ह्यस्वकीयतां विषया वेसवशाद्भिः कल्पते. २
 कृतिनां दधितेति चिंतनं, परद्वेषु यथा विपक्षये;
 विविधा र्त्तिं ज्ञायावहं तथा, परभाषेषु भवत्व भावनं. ३
 अंधुना परभाव संप्रति, हस्येतः परितो वयुं कृतिं.
 क्षणमात्म विचार्य अहं कुरु वातोर्भिरसा स्पृशं गुभां. ४

अनुष्ठुप् दृष्टं.

अकृतां समतोपेता, चेता भात्मन्विभावय.
 लभस्व परमानंद, संपदं निमिराज्यवत्. ५

परञ्चया राजेण गीयते.

विनय चिंतय वस्तुतत्त्वं, जगति निजमिह कस्यकिं.
 भवतिमति रिति यस्य हृदये, दुरितमुद्धयति तस्यकिं. वि० १
 अकृ उत्पद्यते तनुमा, नेकमेव विपद्यते.
 अकृ अत्र हि कर्म चिनुते, सैककः इव भस्नुते. वि० २
 यस्यायावत्परपरिग्रह, विविध भवतावीवधः
 जलधि विनिहित पोतयुक्त्या, पतति तावदसाधधः. वि० ३
 स्वस्वभावं मध्यमुद्धिता, भुवि विषुध्य विमेषते.
 हस्यतां परभाव धटना, पतति लिङ्गति नृभते. वि० ४
 पश्य कांश्यन मितग पुद्गल, मित्रित मंयतिकां दृशां.
 केवलस्यनुतस्यरेपं, विहितमेव भवाद्दृशां. वि० ५
 अवभात्मनि कर्म वश्यतो, भवति रेप भनेकवा.
 कर्ममत्र रहितेषु भगवति, भासते काश्यन विधा. वि० ६
 ज्ञान दर्शन यरण पर्यय परिवृतः परमेश्वरः.
 अकृ अवानुभवसदने, सरभतामविनश्यतः. वि० ७

इयिर समतामृतसं क्षणं, मुदितं भास्वाद्य मुदा.
 विनय विषयादीत मुप्परस, रतिरुदंयतु तेसदा. वि० ८
 भति भोपाध्याय श्री कीर्त्तिविनयगणि शिष्योपाध्याय
 श्री विनय विनयगणि विरचिते शान्तमुधारसंगेयका
 ये अमेकत्व भावनाविभावना नाम अतुर्थः प्रकाशः ४

उपजाति वृत्तं.

परः प्रविष्टः इति विकारं, लोकोक्तिरेषान भूषेति मन्ये.
 निविश्य कर्माणुभिरस्य किंकिं, मानात्मनो नो समपादिकष्टं १

स्वागता वृत्तं.

अविद्यसेननु किमन्यकथार्तः, सर्वदैव भमतापरतंत्रः.
 अितयस्य नुपमान्कथमात्मन, नात्मनोयुल्लभणी न कदापि. २

शाईलविक्रीडितं वृत्तं.

यस्मैत्वयतसे भिन्नेष्वयतोयत्रानिशं भादसे,
 यद्यच्छात्रसियद्यद्विच्छसि हृद्यतप्राभ्यसे प्रीयसे,
 स्निग्धोयेषु निजस्वभाव भमलं निर्वोच्य लाक्षभ्यसे,
 तत्सर्वं परकीय मेव भगवन्नात्मन किञ्चित्तप ३
 दुष्टाः कष्ट कर्ष्यनाः कतिनताः सोढास्त्वया संसृतौ,
 तिर्यङ् नारकयोनिषु प्रतिहत स्थिन्नो विभिन्नो मुहुः

સર્વે તત્પરક્રીય દુર્વિજસિતં વિસ્મૃત્યતેષ્વેવહા,
રતચન્મુહસિ મૂઢતા નુપત્યરજાત્મજ કિંલજ્જસે. ૪

અનુક્રુપ વૃત્તં

માન દર્શન આરિત્ર, કેતનાં ચેતનાં વિના;
સર્વમન્ય દ્વિનિશ્ચિત્ય યતસ્વસ્પહિતામયે. ૫

શ્રી રાગેણ ગીયતે.

તુજ ગુણપાર નહિ સુખાણો એ દેશી.

વિનય નિભાલય નિજભવનં, ધ્રુવપદં.

તનુધન સુત સદન સ્વજન્તા દિષુ, કિન્નિજમિહ કુગતે રવનં, વિ. ૧

યેન સહાશ્રયસેતિ વિમોહા, દિહમહ મિત્ય વિભિદં,

તદપિશરીરં નિયતમધીરં, ત્વજતિભવં તંદ્રૂતખેદં વિ. ૨

જન્મનિ જન્મનિ વિવિધ પરિગ્રહ, મુપચિનુષેચ કુટુંબં.

તેષુભવંતં ખલવ ગમને, નાનુસરતિ કૃશમપિસુ ખં. વિ. ૩

ત્વજ મમતા પરિતાપનિદાનં, પર પરિચય પરિણામં.

ખજનિસ્સંગતયા વિશદીકૃત, મનુ ભવસુખરસમભિરામં. વિ. ૪

પથિ પથિ વિવિધપયૈઃ પથિકૈઃસહ, કુરુતેકઃ પ્રતિબંધં.

નિજ નિજ કર્મવશૈઃ સ્વજનૈઃ સહ, ક્રિકુરુષે મમતાબંધં. વિ. ૫

પ્રણય વિહીને દધદભિષંગં, સહતે બહુસંતાપં.

ત્વયિનિપ્રણયેપુદ્ગલ નિચયે, વહસિમુધા મમતાતાપં.

ત્વજ સંયોગં નિયત વિયોગં. કુરુનિર્મલ મવધાનં વિ. ૬

નહિવિદ્ધાનઃ કથમપિતૃપ્તસિ, મૃગતૃષ્ણા ધનરસપાનં. વિ. ૭

ભજ જિને પ્રતિમસહાય સહાયં, શિવગતિ સુગમોપાયં.

विजयगणेशपुत्रपरिवर्तन, शांतसुधारस मनपायं वि० ८

धृति श्री महोपाध्याय श्री कीर्ति विजयगणेशिष्यो पाध्याय
श्री विनय विजयगणेशि विरचितेशांतसुधारस
गेय काव्ये अन्यत्वं भावना विभाषना
नामपद्यमः प्रकाशः ५

शाहूँलविक्कीडितं वृत्तं.

सखिच्छेदो महिषघ्नः परिगदत्तलेश संग्राशुचिः.
शुभ्या मृदमृदमहि सखिच्छेदो वैतोपि गगोदकैः.
नाथिरोशुचितां यथा तनुभृतां कायोनिकायोमहा,
जीमत्सास्थि पुरीषं मूत्ररजसां नायं तथा शुध्यति. १

मंदकान्ता वृत्तं.

स्नायं स्नायं पुनरपिपुनः स्नाति शुद्धाभिरद्भि,
धारं वारं अतमल तनुं चंदनैरर्चयति.
मूढात्मानो वय मपमजाः प्रीतिमित्याश्रयंति,
नाशुध्यं ते कथमवकर. शक्यते शोद्धयेव. २

शाहूँलविक्कीडितं वृत्तं.

कर्पूरदि भिरंयितो पित्रशुनोनागाहते सौरभं,
नाजन्मोपकृतोपिहंत पिशुनः सौजन्य मात्रं अते.

द्वेष्टाभ्येष तथा जहातिननृणां स्वाभाविकी-विस्मृतां,
नात्म्यक्तोपिविभूषितोपिण्डुधापुष्टोपिनिष्कस्यते, ३

उपेन्द्रवल्गु वृत्तं.

यदीय संसर्गमवाध्यसर्द्धो, भवेच्छुचीनाम शुचित्वमुच्चैः
अमेध्ययोनि र्वपुषोस्यशैत्य, संकल्पमोहोयमहोमहीयान्. ४

स्वागता वृत्तं.

धृत्यवेत्य शुचिवादमतथ्यं, पथ्यमेव जगद्वेक पवित्रं.
शोधनसकल दोषमलानां, धर्ममेव तद्वयेविदधीयाः ४

आसावरी रागेण गीयते.

कागारेतनु युनियुनिजवे, अद्वेष्टी.

भावयरेवपुरिदमतिमलिनं, विनयविमोक्षय मानसनन्तिनं,
पावन मनुस्मितय विबुधैकं, परममहोमय सुदितविषेकं, भा० १
दंपतिरेतो इधिरविवर्त्तै, किंशुभमिहमल कश्मलगतै,
भृशमपिपिहितः खवतिविद्वं, डोण्डुमनुतेवस्करूषं. भा० २
जन्मतिस्मयं द्रं शुचितांमूलं, कर्तुंमुष्मभाइतमनुकूलं.
तिष्ठति सुरभिद्वियं तंकाळं, मुष्मभसुगंधि शुशुभिसतलाळं भा० ३
असुरभि गंध लहोत्तर आरी, आवरितुं शक्योन विकारी,
वपुश्चण्डिसि वारंवारं, हसति शुधरतव शौच्यावारं भा० ४
द्वादश नव रंध्राणि निद्रामं, गलदशुचीनिनयांति विशमं
यत्र वपुषि तल्लयसिपूतं, मयेतवनूतन भाकृतं भा. ५
असित मुपस्कर संस्कृत मन्नं, जगति शुशुभसां जनयतिहन्नं
पुंसवनं धैनवमपिजीठं, भवति विगर्हित भतिजनभीठं भा० ६

केवल मन्त्रमयपुद्गल निर्यये, अशुचीकृत शुचिर्निर्जन शुचये ;

वपुषि विचिंतय परमिह सारं, शिवसाधन सामर्थ्य मुद्गरं. ७

येन विराजित मिदमति पुण्यं, तस्मिंतय येतन नैपुण्यं.

विशद्वागम मधि गम्यनिपानं, विरम्यशांत सुधारस पानं भा० ८

धृति महोपाध्याय श्री कीर्त्तिविजयगणि शिष्योपाध्याय श्री

विनय विजयगणि विरचिते शांत सुधारसगेय काव्ये

अशौच भावना विभावनानाम षष्ठः प्रकाशः ६

लुण्ग प्रयातं वृत्तं

यथा सर्वतो निर्झरैः संपतद्भिः प्रपूर्वोत्सवः पयोभिस्तपकः

तथैवाश्रवैः कर्मभिः संभृतो गी, भवे ह्यक्षुब्धस्त्वयलः पङ्क्तिश्च १

शाईलविक्रीडितं वृत्तं

यावद्विचिद्वानु भूय तरसाकर्मैह निर्जृम्भते,

तावद्याश्रव शत्रवो नुसमयं सिञ्चति भूयो पितृ.

हाकष्टं कथमाश्रव प्रतिपद्यः शक्या निरोद्धुमया,

संसारोदति बीषणु न्मममहा मुक्षितः कथं भाविनी. १

अहर्षिणी वृत्तं

मिथ्यात्वा विरतिप्रपाययोग संज्ञा, स्वत्वारः सुकृतिभिराश्रवाः प्रदिष्टाः

कर्मणि प्रतिसमयं स्फुटैरभीभिर्धनं तो न्यव वशतो धमंतिष्वाः ३

ચોક્કતા વૃત્તં.

ઇંદ્રિયાવ્રતકષાય યોગજ્ઞઃ, પંચપંચ ચતુરન્વિતાસ્તથઃ

પંચવિંશતિ રસક્રિયા ઇતિ, નેત્રવેદપરિ સંખ્યયાખ્યમી. ૪

ઇંદ્રવજ્ર-વૃત્તં.

ઇત્યાશ્રવાણા મધિગમ્યતત્વં, નિસ્ચિત્યસત્ત્વં શ્રુતિસન્નિધાનાત્

એષાંનિરોધે વિગલદ્વિરોધે, સર્વાત્મનાદ્રાગ્યતિતવ્યમાત્મન્. ૫

ધન્યાશ્રી રાગેણ ગીયતે.

ભોલીકારે હંસારે વિષયનશચિયે, એ દેરી.

પરિહરણીયા રે સુકૃતિનિરાશ્રવા, હૃદિસમતામવધાય.

પ્રભવંત્યેતે રે ભૈશ્યમુદ્ઘૃખલા, વિભુગુણ વિભવવધાય. ૫૦ ૧

કુચુરનિયુક્તા રે કુમતિપરિખ્યુતા, શિવપુરપથમપહાય.

પ્રયતંતેમી રે ક્રિયાદુષ્ટયા, પ્રત્યુત શિવવિરહાય. ૫૦ ૨

અવિરતચિત્તા રે વિષયવશીકૃતા, વિષહંતે વિરતાનિ.

ઇહપરલોકે રે કર્મવિપાકજ, ન્યવિરલદુઃખશંતાનિ. ૫૦ ૩

કરિ ગ્રમમધુપા રે શલભ મૃગાદયો, વિષય વિનાદ રસેન.

હંતકભંતે રે વિવિધાં વેદનાં, ખતપરિણુતિ વિરસેન. ૫૦ ૪

ઉદિત કષાયારે વિષયવશીકૃતા, યાંતિમહાનરકેષુ.

પરિવર્તતેરનિયતમનંતશે. જન્મજ્ઞાનરકેષુ. ૫૦ ૫

મનસાવાચારે વપુષાચંચલા, દુર્જયદુરિત ભરેણ.

ઉપલિખ્યંતેરે તતઆશ્રવજ્યે, યંતતાં કૃતમધરેણ. ૫૦ ૬

શુદ્ધયોગારેયર્ષપતાત્મનાં, સુવતેશુભકર્મણિ.

કુંચનનિગડાં સ્તાન્યપિભજીયા, હૃતનિર્વૃતિશર્માણિ. ૫૦ ૭

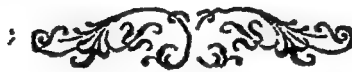
मादस्वैवरेसाश्रवपाभनां, रोधेधियमाधाय.

शांतसुधारस पानमनारतं, नितयविधाय विधाय. ५० ८

धृतिमहोपाध्यायश्रीक्रीर्तिविजयगणि शिष्योपाध्यायश्री

नितयविजय गणिविरचि ते शांतसुधारस गेयकाव्ये

आश्रवभायना विभावनानाम सप्तमः प्रकाशः ७

स्वागता वृत्तं.

येनयेनयधृष्टमयशोधः, संभववेत्तियत औपथिकेन.

आद्रियस्व विनयोद्यतयेता, स्तत्तदांतर दृशापरिभाष्य. १

संयमेन विषमाविरतत्वे दृष्टेनविताभिनिवेश.

ध्यानमार्तमथ रौद्रमन्त्रं येतसस्थिरतपायनिर्ध्याः २

शालिनी वृत्तं.

मोक्षंक्षांत्यामार्द वेनाभिमानं, हन्या माया मार्जयेनाब्जवलेन.

खोभं वारांशसि रौद्रनिर्ध्याः, संतोषेषु प्राशुनासेतुनेव ५० ३

स्वागता वृत्तं.

शुक्तिभिस्तिमूभि रेवमन्त्र्यान्, त्रीन्विजित्यतरसाधमयोगान्.

साधु संवरपये प्रयतेया लभ्यसे हितमनीहितमिदं. १

मंदाक्रांता वृत्तं.

अथैवैवैवमन्त्र दृष्ट्यै, शमयेन्नाभ्युपवाक्य अद्याभ्यस्तित ५४५८: सु प्रति

ज्ञान शाली.

શુદ્ધૈર્ગૈર્જવનપવનૈઃ પ્રેરિતો હંવપોતઃ સ્ત્રોતસ્તીર્વાભવજલનિધેયૌતિ
નિર્વાણપુષ્પાં.

નટરંગેણ ગીયતે.

મહાવીરમેરો લાલન, એદેશી.

શાશ્વતિશિવ સુખસાધન સદુપાયં, સદુપાયંરે સદુપાયં. શૃં ૦ ૧
માનાદિક પાવનરત્નત્રય, પરમારાધન મનપાયં. શૃં ૧
વિષયવિકાર મપાકુરૂર, ક્ષોધં માનં સહમાયં.
લોભંરિપુંચ વિજિત્યસહેલં, ભજસંયમ ગુણમકષાયં. શૃં ૨
ઉપશમરસમનુશીલયમનસા, રોષદહન જલદપ્રાયં.
કલયવિરાગં દૂતપરભાગં, હૃદિવિનયં નાયંનાયં. શૃં ૩
આર્તરોદ્રં ધ્યાનં માર્જય, દેહવિકલ્પ રચનાનાયં.
યદિયમરૂઢા માનસવીથી, તત્ત્વવિદઃ પંથાનાયં. શૃં ૪
સંયમયોગૈરવહિતમાનસ, શુદ્ધમાત્મરિતાર્થયકાયં.
નાનામત રચિગહને ભુવને, નિશ્ચિનુ શુદ્ધપથંનાયં. શૃં ૫
બ્રહ્મવ્રતમંગીકૃરૂવિમલં, બિભ્લાણુગુણસમવાયં.
ઉદિતં ગુરૂવદનાદુષ્કેશં, સંગૃહાણુ શુચિમિવ રાયં. શૃં ૬
સંવરનાદ્ભયકુસુમરસૈરિતિ, સુરભયનિજ મધ્યવસાયં.
ચેતન સુપલક્ષ્યકૃતલક્ષણુ, માનચરણુગુણપર્ણાયં. શૃં ૭
વદનમલં કુરૂપાવન રસનં, જિનચરિતંગાયં ગાયં.
સપિનયશાંત સુધારસમેનં, ચિરનંદં પાયં પાયં. શૃં ૮
ધતિમહોપાધ્યાય શ્રીકીર્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યા
યશ્રીવિનય વિજયગણિ વિરચિતે શાંત સુધારસંગેય કાવ્યે
સંવરભાવના વિભાવનો નામાજ્ઞમઃ પ્રકાશઃ ૯

धैर्यवत् वृत्तं.

यन्निर्ग्राह्यादशधानिरेकता, तद्ग्राह्यानां तपसांविभिदात्
हेतु प्रभेदाद्विधकार्यभेदः; स्वातन्त्र्यतत्त्वेक विधैव सांस्यात्. १

अनुष्ठुप् वृत्तं.

अष्टोपजादिरेपाणां, निधानानां विभिदतः पण्डितैश्चैकैरपि, पृथक्पृथो विवक्ष्य
ते. २

निर्ग्राह्यापि द्वादशधा, तपोभिदैस्तथोदिता. कर्म निर्ग्राह्यात्मातु, येकैरप्येवस्तुतः. ३

उपैर्यवत् वृत्तं.

निकांयिताना मपिकर्मणायत्, गरीयसांभाधर दुर्धराणां
विभिदनेवन् भिवातितीव्रं, नमोस्तुतस्मै तपसेद्भुताय. ४

उपपत्ति वृत्तं.

किमुच्यते सत्तपसः प्रभावः कठोरकर्मान्निर्गत द्विष्टिषोपि.
दृढप्रहारीव निहृत्यपापं, यतोपवर्गं लभतेचिरेण. ५
यथासुवर्णस्य शुभिरवश्यं, दीप्तः कृशानुः प्रकटीकरोति.
तथात्मनः कर्मज्जेनिहृत्य, ज्ञोतिस्तपस्त द्विष्टदीकरोति. ६

स्वर्गवत् वृत्तं.

आद्येनात्म्यतरेण, प्रथितपण्डु विद्वान्मतेयेनशत्रु,
त्रैलोक्याणांतांरगा, भरतनृपतिवद् भावलय्य द्रविन्ना,
यस्मात्प्रादुर्भवेषुः प्रकटित विभवालयपरिसङ्क्षयस्य,
वंदस्वर्गा पवर्गार्थेषुपटु सततं ततोपसांविश्वयं. ७

શારંગ રાગેણ ગીયતે.

જિણંદશહિસરણ તિહારેઆયો, એદેશી.

વિભાવય વિનય તપોમહિમાનં, વિનય તપોમહિમાનં. ધ્રુવપદં.

બહુભવસંચિતદુષ્કૃતમમુના, લભતેલધ્રુ મહિમાનં. વિં ૧

યાતિધનાપિ ધનાધનપટલી, અરપવનેનવિરામં

ભજતિ તથા તપસાદુરિતાલી, ક્ષણભંચુર પરિણામં વિં ૨

વાંછિતમાર્કર્ષતિદૂરાદપિ, રિપુમપિ વ્રજતિવયસ્યં.

તપહમાશ્રયનિર્મલભાવા, દાગમ પરમ રહસ્યં. વિં ૩

અનશન મૂનોદરતાં વ્રાત્ત, સક્ષેપ-હાસંરસ પરિહારં.

મજનશાલીન્યંકાય કલેશં, તપઘતિખાલ્યમુદારં. વિં ૪

પ્રાયશ્ચિત્તં વૈયાટ્ય રવાધ્યાયં વિનયંચ.

કાપોત્સર્ગશુદ્ધધ્યાનં, અભ્ય તર મિદમંચ. વિં ૫

શમયતિ તાપં ગમયતિ પાપં, રમયતિ માનસહંસં.

હરતિ વિમોહં દુરાસેહં, તપહહવિગતાશંસં. વિં ૬

સંયમ કમલાં કર્મણુ મુજવલ, શિવસુખ સત્યંકારં.

ચિંતિતચિંતા મણિમાસંધય. તપહહ વારં વારં. વિં ૭

કર્મગદૈષધ મિદમિદમસ્યચ, જિનપતિમત મનુપાનં.

વિનયમાચર સૌખ્યનિધાનં, શાંતમુધારસપાનં. વિં ૮

દુનિમલોપાધ્યાય શ્રી કીર્તિવિજય ગણિશિષ્યોપાધ્યાય. શ્રી

વિનયવિજય ગણિવિરચિતે શાંતમુધારસં ગેયકાવ્યે

નિર્જરાભાવના-વિભાવનોનામ નવમં પ્રકાશઃ ૯

उपजाति वृत्तं.

दानं यशीनं यतपस्य भाषो, धर्मस्य पुष्पां जिनवांधवेन.
निरूपिनीयो जगतांहिताय, समानसे मेरुमता भगव्या. १

धंद्रवज्ज वृत्तं.

सत्यक्षमा भार्दव शैत्यसंग, त्यागार्जव धृष्टविमुक्तिपुस्तः
य. संयमो किंयन तोपराठ, श्यारित्रधर्मो दृष्टवायमुक्तः. २
यस्य प्रभावा द्दिपुष्पयंतौ, विश्वोपकाराय सदादयेते.
श्रीभोभमभाभा मुदितस्तडित्वान्, कलिसभा श्वासयतिक्षितिंय. ३
द्वेष्टोक्तं कृत्वा कथाविज्ञासै, नाभ्यावयत्यंशुनिधिः क्षितिंयत्.
नदन्तिषट्त्वाधमरुदवाद्या, धर्मस्य सर्वस्यनुभाषयेधः ४

शाहूलविक्रीडितं वृत्तं.

यस्मिन्नैव पिताहिताय यततेष्वाताय मातासुतः,
सैन्य दैन्यमुपैतियाप यपक्षयत्राक्षं हौर्धनं.
तस्मिन्कष्टस्था विपाकसमयेधर्मस्तु संवर्धितः,
सज्जनः सज्जन व्येषसर्वजगत स्थाणायपक्षोद्यमः. ५
त्रैलोक्यं सत्यरायरविजयते यस्य प्रभावाद्दि,
योत्रासुत्रहितावहस्तनुभृतांसर्वार्थ सिद्धिप्रदः,
येनानर्थ कर्तव्यता निजमह. सायर्थ तोव्यर्थिता.
स्तस्मैकारुणिकायधर्मविभवे भक्षितप्रणामोस्तु मे. ६

मंदाकंता वृत्तं.

प्राप्यंराज्यं सुभगदयिता नंदना नंदनानां,
रम्यंरूपं सरस कवितायापुंरीसु स्वरत्नं.

નીરોગત્વશુણ પરિચયઃ; સજ્જનત્વં સુશુદ્ધિઃ,
કિંતુશ્રૂતઃ કલપરિણતિં ધર્મકલ્પક્રમસ્ય. ૭

વસંતરાગેણ ગીયતે.

ભાવતુમેવદોરે હીર વિજયં સૂરીરાય, એદેશી.

- પાલયરે પાલયરે પાલયમાં જિનધર્મ. પુવપદ.
મંગલકમલા કેલિનિકેતન, કરુણા કેતનધીર.
શિવસુખસાધન ભવભયપ્રાધન, જગદાધારગભીર. પા૦ ૧
સિંચતિપયસા જલધરપટલી, ભૂતકમમૃતમયેન.
સૂર્યોચંદ્રમ સાવુદ્યેતે, તવમહિમાતિશયેન. પા૦ ૨
નિરાલંબમિય મસદાધારા, તિશ્તિવસુધાયેન.
તં વિશ્વસ્થિતિ મૂલસ્તંભ, તં સેવેવિનયેન. પા૦ ૩
દાનશીલ શુભ ભાવ તપોમુખ, ચરિતાર્થી કૃતલોક.
શરણ રમરણ કૃતામિહ ભલિનાં, હૂરીકૃત જ્યેષ્ઠાક. પા૦ ૪
ક્ષમામય સંતોષ દયાદિક, સુભગસકલ પરિવાર.
દેવાસુર નર પૂજિતશાસન, કૃત બહુભવપરિહાર. પા૦ ૫
બંધુજનસ્યદિવાનિશિ, મસહાયસ્યસહાય.
ભામ્યતિ ભીમેભવગહનેંગી, ત્વાંબાંધવ મપહાય. પા૦ ૬
ધંગતિગહન જલતિકૃશાનુઃ, રથલતિ જલધિરચિરેણુ.
તવકૃપયાં ખિલકામિતસિદ્ધિ, બહુનાકિંતુ પરેણુ. પા૦ ૭
ધહ્યચ્છસિ સુખમુદિત દશાંગ, પ્રેયેંદ્રાદિપદાનિ.
ક્રમતો જ્ઞાનાદીનિચ વિતરસિ, નિઃત્રેયસસુખદાનિ. પા૦ ૮
સર્વેતન્ન નવનીત સનાતન, સિદ્ધિસદન સોપાન.

न्य न्यविनयवतां प्रतिलभित, शांतसुधारसंपान. पा० ८

इति महोपाध्याय श्री कृत्तिविन्य गण्डिशिष्योपाध्याय श्री विन
यविन्यगण्डि विरचिते शांतसुधारसं गेय काव्ये धर्म भाव
ना विभावना नाम दशमः प्रकाशः १०

भालिनी वृत्तः.

समाधोषोविस्तृतायाः. पृथिव्या, श्छत्राकारः संतिरलप्रभाद्याः
ताभिःपूर्णा येस्त्वधोलोकमेतौ, पाद्वयस्याव्यायतौसप्त रण्णु. १
तिर्यग्लोकोविस्तृतो रण्णुमेकां, पूर्णोद्वैरर्णुवातैरसंख्यैः
यस्यन्योतिश्चित्रकांम्रीकलापं, मध्येकार्श्यं श्री विचित्रकंठिनं. २
लोकयोर्ध्वध्वलोलोकादुलोके, यस्यव्याप्तौर्ध्वरौप्यं रण्णुः
लोकस्यांते विस्तृतो रण्णुमेकां, सिद्धन्योतिश्चित्रकायस्यमौलिः ३
यो वैशाखस्थानकस्थायिपादः, श्रोत्रादिद्येन्यस्तहस्तद्वयश्च.
कालेनाद्यैश्चर्द्धदमत्वा, ह्यिन्द्राणोपिआंतमुद्रामभिनः ४
सोयंमेयः पूर्णो लोकाभा, षट्द्रव्यात्माकृत्रिमानाद्यनंतः
धर्माधर्माकाशकालात्मसंज्ञै, द्रव्यैः पूर्णं सर्वतः पुद्गलैश्च. ५
रंगस्थानं पुद्गलानां नानां, नानावर्णैर्नृत्यतामात्मनां च.
कालोद्योगः स्वस्वभावादिभावैः, कर्मोद्योगैर्नर्तितानां नियत्याः. ६
अवलोकोभाष्यमानो विविक्त्या, विज्ञानास्यान्मानसस्यैर्धेतुः
स्यैर्धैर्भासैर्मानसैश्चात्मनीनां, सुप्राग्येवाध्यात्मसौख्यप्रसूतिः. ७

मंदाक्रांता वृत्तं.

यस्माद्विस्मायितसुमनसः स्वर्गसंपद्विधासाः,
प्राप्तेस्त्रासाः पुनरपि न निः सत्कुलेनूरिभिर्गो;
अस्माद्वैतप्रशुणुपद्वी प्रापकं निरसपत्नं,
तदुः प्राप्यं नृशुभुरधियः सेव्यतां यो निरत्नं. १

लुण्गप्रयातं वृत्तं.

अनादौ निगोदां ध्रुपे स्थितानां, भगवन् नृमुत्पुङ्गुः प्रार्थितानां.
परीणामशुद्धिः कुतस्तादृशी स्या, दयाहंततस्माद्विनिर्गतिश्च २
ततो निर्गतानामपि स्यात्परत्वात्, तसत्त्वं पुनर्दुर्लभं देहभावां.
तसत्त्वेऽपि पर्याप्तपर्याप्तसंज्ञि, स्थिरायुष्यवत् दुर्लभं मानवत्वं ३
तदेतन्न नृभ्यत्वमाध्यापि मूढो, महाभौहमिथ्यात्वमापोपगूढः,
अमनुद्गरभ्रो भवागाधगतै, पुनः स्वप्रपद्येत तत्प्रोधि रत्नं. ४

शिखरिणी वृत्तं.

विभिन्नाः पंथानः, प्रतिपद्यन्त एवाव्यमतिनः
कुपुङ्गितव्यासंगै, निर्जनिजमतो ह्यासरसिकाः
नदेवाः सानिध्यं, विदधति नवाकोऽथ तिथया,
तदेव कालेस्मिन् यधुहृदधर्माससु कृती. ५

शाहूलाविक्रीडितं वृत्तं.

यावदेहमिदं गदैनमृदितं नो वा न शनं नरं,
यावत्वाक्षकदंष्ट्रं स्वविषये ज्ञानावगाहक्षमं;
यावत्त्रयायुस्मं गुरं निजहिते तावद्दुर्धर्षयतां,

कासारैस्त्रुष्टितेन्येप्रत्यलितेपालि. कथं व्यथ्यते. ६

अनुष्ठुप् वृत्तं

विविधोपद्रवदेह, भायुअक्षणुभंशुरं;
कामालं व्यधृतिभूदः स्वत्रयसिविधं व्यथते.

धन्या श्रीरागेण गीयते.

हीचरे हीचरे पिमाहीडावरे, अदृशी.

श्रुध्यतां श्रुध्यतां भोधिरतिदुर्लभां, नलधिनलपतितसुररत्नसुहृत्वा;
सम्यगाराध्यतां स्वहितमिहसाध्यतां, आध्यतामधरगतिरात्मशुद्ध्या. श्रु० १
अक्रिमोन्व्यादिरिवनरभयोदुर्लभा, अम्यतां धोरसंसारकक्षे;
अहुनिगोदादिकायस्थिति व्यायते, मोहमिथ्यात्वमुप्यारलक्षे. श्रु० २
लब्धधहनरभयोऽनार्थदेशेषुयः सभवतिप्रत्युतानर्थकारी.
एवहिंसादिपापाश्रयव्यसनिनां, माधवत्पादिमार्गानुसारी. श्रु० ३
आर्षदेशस्पृशामपिसुकुलनमनां, दुर्लभाविविदिषाधर्मतत्वे.
रतपरिश्रमयाहारसंमार्त्तिभिः, हंतमग्नं नगदुःस्थितत्वे. श्रु० ४
विविदिषाया मविश्रवणुमपिदुर्लभं, धर्मशास्त्रस्मयुरसन्निधाने.
वितथयिकयाहितत्तद्रसावेशतोऽं, विविधविक्षेपमलिनेऽवधाने. श्रु०
धर्ममाकर्ष्यसंश्रुयतत्रोद्यमं कुर्वतावैरिवर्गतरंगः.
रागरोषभ्रमाक्षयनिद्रादिभ्यो, आधत्तेतिहतसुकृतप्रसंगः. श्रु० ६
अतुरशीतावहोयोनिलक्षेण्वियं, रूपत्वयाकर्णित्वा धर्मवात्तां.
प्रायशोऽनगतजनतोमिथोपिपद्यते, ऋद्धिरसंशतयुक्ता रवात्तां. श्रु० ७
अपमतिदुर्लभात्प्राप्यदुर्लभतमं, बोधिरत्नं सकलशुणुनिधानं.

कुरुशुभं प्रान्यविनयप्रसादोदितं, शांतरससरसपीयूषपानं. ७० ८

धृतिमहोपाध्याय श्री कीर्त्तिविजय गण्डि शिष्योपाध्याय

श्री विनयविजय गण्डि, विरचिते शांतं सुधारसंगेय काव्ये

आविभावना विभावनानाम द्वादश प्रकाशः १२

अनुष्टुप् वृत्तं.

सधर्मध्यानसं ध्यान, हेतवः श्री जिनस्वरै.

मैत्रीप्रभृतयः प्रोक्ता, स्यतस्त्रोभावनाः पराः १

तथाहुः, मैत्रीप्रभोदकाश्च, भाष्यस्थानि नियोजयेत्.

धर्मध्यानमुपस्कृतुं, तद्धितस्वरसायनं, २

छापजाति वृत्तं.

मैत्रीपरैषां हितमिदं नयत्, भवेत्प्रभोदगुणपक्षपातः

काश्चयमार्तांगिर्जगन्निहीषै, त्वपेक्षणं दृष्टधिया मुपेक्षा. ३

सर्वत्रमैत्रीमुपकल्पयात्मन्, मित्योजगत्पत्रनकोपिशत्रुः

क्रियद्विन्स्थापिनिष्ठवितस्मिन्, किं मित्यतेवैरिधिया परस्मिन्. ४

सर्वेभ्यमीषं धृतयानुभूताः सहस्त्रशोस्मिन्भवतामवाप्यै

एवास्ततो मधयमेव सर्वे, नकोपितेशत्रुरिति प्रतीहि. ५

सर्वेपितृभ्रातृपितृव्यमातृ, पुत्रांगलस्त्रीभगिनीस्नुधात्वं;

एवा. प्रपन्ना गृह्यस्तदेतत्, कुटुम्बमेवेति परानकथितम्. ६

‘દ્રિયજા હ્રત્ત’.

એકંદ્રિયાવાઅપિહંતજીવાઃ, પચેંદ્રિયત્વાદધિગત્યસમ્યગ્;
 યોધિં સમારાધ્યકદાલભંતે, ભૂયોભવત્રાંતિભિયાંવિરામં. ૭
 યારાગરોષાદિરજ્જેનનાનાં, શામ્યંતુવાક્રાયમનોર્દુહસ્તાઃ;
 સર્વેંધ્યુદાસીનરસંરસંતુ, સર્વત્રસર્વેસુષ્મિનોભવંતુ. ૮

દેશાખરાગેણ ગીયતે.

રેણવ જિનધર્મ કીજિયે, એદેશી.

વિનયવિચિંતયમિત્રતા, ત્રિજગતિજનતાસુ;
 કર્મવિચિત્રતયાગતિં, વિધિધાંગમિતાસુ. ધ્રુપદં. ૧
 સર્વેંતેપ્રિયખાંધવા, નહિરિપુરિહકાપિ;
 માકુરકલિકલુષમનો, નિજસુકૃતવિલોપિ. વિં ૨
 યદિકાપંકુરેતેપરો, નિજકર્મવશેન;
 અપિભવતાકિંભૂયતે, હૃદિરોષવશેન. વિં ૩
 અનુચિતમિહકલહંસતાં, લજશ્ચમરસમીન;
 ભજવિવેકકલહંસતાં, ગુણપરિચયપીન. વિં ૪
 શત્રુજનાઃ સુષ્મિનસ્સમે, મત્સરમપહાય;
 સંતુગંતુમનસોપ્યમી, શિવસૌખ્યગૃહાય. વિં ૫
 સકૃદપિયદિસમ્તાલવં, હૃદયેનલિહંતિ;
 વિદિતરસાસ્તતઘરેતિં, સ્વતઐવવહંતિ. વિં ૬
 કિમુતકુમતમદમૂર્છિતા, દુરિતેષુપતંતિ;
 જિનવચનાનિકથંહૃદા, તરસાદુપયંતિ. વિં ૭
 પરમાત્મનિવિમલાત્મના, પરિણમ્યવસંતુ;

विनयशभाभूतपानतो, जनताविलसंतु. वि० ८

इति महोपाध्याये श्री कीर्त्तिविजयगण्डि शिष्योपाध्याये श्री

विनय विजयगण्डि विरचिते शांत सुधारसंगेय काव्ये

मैत्री विभावनोनाम त्रयोदशः प्रकाशः १३

सुधरस वृत्तं.

धन्यास्ते वीतरागाः, क्षणकपथगतिक्षीणकर्मपरागाः;
 स्त्रैलोक्ये गंधनागा, सहज समुद्धित मान जगद् विरामाः;
 अर्ध्याह्नात्मशुद्ध्या, सकल शशिकला निर्मलध्यान धारा;
 भारान्मुक्तेः प्रपन्नाः कृत सुकृत शतोपावर्जिताहृत्य लक्ष्मी. १
 तेषां कर्म क्षयोऽयै, रत्नयुगुण गणैर्निर्मलात्म स्वभावै;
 गायं गायं पुनीमः, स्तवन परिणेतै रष्टवर्णा स्पृहानि;
 धन्यामन्ये रसमां, जगति भगवतः स्तोत्रवाणी रसमां;
 भवामन्ये तदन्यां, वितथ जन कथा कार्य भौमार्थ भग्नां. २
 निग्रंथास्ते पिधन्या, गिरिगहनयुहा गच्छरांतर्नि विष्टा;
 धर्मध्यानावधानाः, शमरस मुहिताः पक्ष्मासोपवासाः;
 येन्येपि मानवंतः, श्रुतविततधियोदत्तधर्मोपदेशाः;
 शांतादांता जिताक्षा, जगति जिनपतेः शासनं भासयंति. ३
 दानंशीलं तपोये, विदधति वृहत्त्रि भावनां भावयंति;
 धर्मं धन्याश्चतुर्ह्यश्रुत, समुपविन् अक्षया राधयंति;

સાધ્યાઃ આધ્યઅધ્યાઃ, શ્રુતવિશદધિયા શીલમુખદાવયંત્ય;
સ્તાન્ સર્વાન્ મુક્તગર્વાઃ, પ્રતિદિન મમકૃદ્ ભાગ્યભાજરતુવંતિ. ૪

ઉપજાતિ વૃત્તં.

મિથ્યા દશામધ્યુપે કારસારં; સંતોષ સત્યાદિ ગુણ પ્રસારં;
વદાન્યતા વૈનથિક પ્રકારં, માર્ગાનુસારી ત્યનુચેદ્યામઃ. ૫

અન્વયેરા વૃત્તં.

જિહ્વે પ્રબ્ધી ભવત્વં, સુકૃતિ સુચરિતાચ્ચારણેમુપ્રસન્ના;
ભૂયાસ્તા મન્ય કીર્તિ શ્રુતિ રસિક તથા મેઘકર્ણો સકર્ણો;
વીક્ષ્યાન્યપ્રૌઢ લક્ષ્મીં દ્રુતમુપચિન્વતં લોચન-રેચનત્વં.
સંસારે રિમજસારે ક્લેમિતિ ભવતાં જન્મનો મુખ્યમેષ. ૬

ઈદ્રવજ્જૂ વૃત્તં.

પ્રમોદ માસાદ્યગુણૈ. પરેષાં, યેષાંમતિર્મજ્જતિ સામ્યસિંધૌ;
દેદીચ્ચતે તેષુમનઃ પ્રસાદો, ગુણા સ્તથૈ તે વિશદી ભવંતિ. ૭

ટોડી રાગેષુ ગીયતે.

ઝંખલકી મેરે મનભગતિ વશિરી. એદેશી

વિનય વિભાવ ગુણ પરિતોષ, ધ્રુવપદ.

નિજસુકૃતામવરૈષુ પરૈષુ, પરિહરદૂરં મત્સરદોષં વિં - ૧

દિલ્લાયંવિતરતિ બહુદાનં, વરમયમિહલભતે બહુમાનં.

કિમિતિન વિમૃશસિ પરપર ભાગં, યદ્દિ ભજસિ તત્સુકૃત વિભાગં વિં ૨

યેષાંમન હહવિગતવિકારં, યેવિદધતિ સુવિજગદુપકારં;

તેષાંવય મુચિતાચરિતાનાં, નામ ઉપાયો વારંવારં. વિં ૩

અહહતિતિક્ષા ગુણમસમાનં, પશ્યત ભગવતિ મુક્તિ નિદાનં;

યેનરૂપા સહસ્રસદ્ભિમાનં, ઋષિતિ વિંધયતે કર્મ વિતાનં. વિં ૪
 અદ્વૈતુઃ કેવલ શોભામુદાર, રૂહિણો પિહિપરલ્લત પરદારં.
 યશઃપદ સંપ્રત્યપિ શુચિતેષા, ગિલસતિ ક્ષિતાક્લ સહકારં. વિં ૫
 યાવંનિતા અપિ યશસાસાકં, ક્લધયુગલં વિદ્ધતિ સુપતાકં;
 તાસાં સુચરિત સંચિત રાકં, દર્શન મપિકૃત સુકૃત વિપાકં, વિં ૬
 તાત્વિક સાત્વિક સુજન વતંસાઃ, કેચન યુક્તિ દિવેચન હંસાઃ;
 અલભકૃતકિંતુ ભુવનાભોગં, સ્મરણ મનીષાંકૃત શુભયોગં. વિં ૭
 ઇતિ પરગુણ પરભાવન સારં, સકલય સતતંનિજ મવતારં;
 ક્ષર સુવિહિતગુણ નિધિ ગુણગાનં, વિરચ્યયશાંત સુધારસપાનં. વિં ૮
 ઇતિ શ્રી મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્તિ વિજયગણિશિષ્યો પાધ્યાય
 શ્રી વિનય વિજયગણિ વિરચિતેશાંતસુધારસ
 ગુણ પ્રભોદપરિ ભાવનો નામ ચતુર્દશઃ પ્રકાશઃ ૧૪

માલિની વૃત્તં.

પ્રથમ મશનપાન પ્રાપ્તિવાંછા વિહસ્તા, સ્તદ્ગુ વસનવેશ્મ લંકૃતિવ્યગ્રચિત્તાઃ;
 પરિણયનમપત્યાવાસિમિષ્ટેદ્રિયાર્થાનુ, સતતમભિવ્રંષતસ્વસ્થતાં ક્વાસુતીરત્.

શિખરિણી વૃત્તં.

ઉપાયાનાં લક્ષ્મી, કથમપિ સમાસાદ્યવિભવં,
 ભવાભ્યાસાત્તત્ર, ધ્રુવમિતિનિખલ્લનાતિલ્લહ્મં;
 અથાસ્માદસ્મિન્, વિકિરતિરજ કૂરલ્લયો,
 રિપુર્વાશોગાવા, ભયમુતજરા મૃત્યુરથવા. ૨

સ્તબ્ધરા વૃત્તં.

સ્પર્શતેકપિક્ષિદ્વિતિલ્લિમિથામત્સરઃ ક્રોધદગ્ધા,
યુક્ત્યંતેકેઅરક્ષાધનયુવતિપશુક્તેત્રપદ્રાંદિહૃતોઃ;
કેવિલ્લોભાલુભંતે, વિપદમનુપદંદૂરદેશાનટંતઃ,
કિંકુર્મઃકિંવદામો ભૂશમરતિશતૈર્વ્યાક્રુલંવિશ્વમેતન્ ૩

ઉપભ્રાતિવૃત્તં.

સ્વયંઅનંતઃસ્વકરણગત્તા, મધઃ સ્વયંત્રિતથાપતંતિ;
યથાતતોનિબ્ધમણુંતુદૂરે, ધોધઃ પ્રપાતાહિરમંતિનૈવ ૪
પ્રકલ્પદુર્નાસ્તિક્રતાદિવાદ, મેવં પ્રમાદંપરિશીલ્યંતઃ ;
મઝ્ઝાનિગોદાદિષ્ટદોષદગ્ધાદુરંતદુઃ આનિહહાસહંતે- ૫
શૃણ્વંતિયેનવહિતોપદેશં, નધર્મલેશંમનસાસ્પૃશંતિ;
રૂઝઃ કથંકારમથાપનેયા, સ્તેષામુપાયસ્ત્યયન્નકુઞ્ઞેવ- ૬

અનુજ્ઞુ વૃત્તં.

પરદુઃ અપ્રતીકાર, મેવંધ્યાયંતિયેલ્લિદિ;
લભતેનિર્વિકારતે, સુખમાયતિસુંદરં. ૭

રામકુલિ રાગેણ ગીયતે.

હુમારો અંબર દેહુ મુરારી, એ દેશી.

સુજના ભજતમુદાભગવંતરે, સુજના ભજત મુદા ભગવંત. ધ્રુવપદં
શરણાગત જનમિહ નિષ્કારણ, કરૂણાવંત મવંતં રે. સુ ૧
પરિહરણીયો ગુરરવિવેકી, ભ્રમયતિયો મતિમંદં;
સુગુરુવચઃ સકૃદ્વિ-પરિપીતં; પ્રથયતિ પરમાનંદં રે સુ ૨

કુમતતત્તોભર મીલિત નયનં, કિમુપ્સૃજ્યત પંથાનં;
 દધિષ્ઠુધ્યાનરંજનમંથન્યાં, કિમુનિદધત મંથાનં રે, સુ. ૩
 અનિરૂદ્ધમન એવજનાનાં, જનયતિવિવિધા તંકં;
 સપદિસુખાનિત દેવ વિધત્તે, આત્મારામ મશંકં રે, સુ. ૪
 પરિહરતાશ્રવ વિકથા ગૌરવં, મદનમનાદિ વયસ્યં;
 ક્રિયતાંસંવર સાતપદીનાં, ધ્રુવમિદ એવરહસ્યં રે. સુ. ૫
 સહ્યતદ્ધૃકિંભવકાંતારે ગદનિકુરંવમપારં,
 અનુસરતાહિતજગદુપકારિ જિનપતિમગદંકારં રે, સુ. ૬
 શૃણુતૈકંવિનયોદિતવચનં, નિયતાયતિહિતરચનં,
 રચયતકૃતસુરવશતસંધાનં, શાંતસુધારસપાનં રે. સુ. ૭
 ઇતિમહોપાધ્યાયશ્રોત્રીર્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાયશ્રો
 વિનયવિજય ગણિવિરચિ તે શાંતસુધારસ ગેયકાવ્યે
 કારણ્યવિભાવનો નામ પંચદશઃ પ્રકાશઃ ૧૫

શાલિની વૃત્તં.

શ્રાંતાયસ્મિન્વિશ્રમંસંશ્રીયતે, રૂગણાઃ પ્રોતિયત્સમાસાદ્યસદ્યઃ,
 લભ્યંરાગદ્વેષિવિદ્વેષિરોધા, દૌદાસીન્યંસર્વદાતપ્રિયંનઃ ૧
 લોકલોકાભિન્નભિન્નસ્વરૂપા, ભિન્નૈર્ભિન્નૈઃકર્મભિર્મર્મભિદ્ભિઃ;
 રમ્યારમ્યૈસ્થેષ્ટિતૈઃ કસ્યકસ્ય, તદ્દિદ્દ્ભિસ્તુલ્યતેરૂપ્યતેવા. ૨
 મિત્યાશંસન્વીરતીર્થેસ્વરેણુ, રોલ્લુશંકેનસ્વશિષ્યોજ્જમાભિઃ
 અન્યઃકોવારોસ્ત્યતેકેનપાપા, તસ્માદૌદાસીન્યમેવાભનીનાં. ૩
 અર્હતોપિપ્રાણ્યશક્તિસ્પૃશાઃ કિં, ધર્મોયોગંકારયેયુઃપ્રસહ્યં
 દ્યુઃશુદ્ધકિંપુધર્મોપદેશં, ચંકુર્વાણાદુસ્તરંનિસ્તરંતિ. ૪

તસ્માદૈદાસીન્યપીયુષસારં. વારંવારંહૃતસતોઽિહંતુ;

આનંદાનામુત્તરગ તરંગૈ, હૃવદ્ભિર્યદ્ભુજ્યતેમુક્તિસૌખ્યાં. ૬

પ્રાભાતી રાગેણ ગીયતે.

અદર હવ ક્ષમા યુગ આદર, એદેશી.

અનુભવવિનયસદાસુખમનુભવ, ઐદાસીન્ય મુદારં રે;

કુશલસમાગમમાગમસારં, કામિતકલમંદારં રે. અં ૧

પરિહરપરચિંતાપરિવારં, ચિંતયનિજમવિકારં રે;

તવકિંક્રોપિચિંતાતિકરીરં, ચિનુતેન્યઃસહકારં રે. અં ૨

યોપિનસહતેહિતમુપદેશં, તદુપરિમાકુરુકોપં રે;

નિષ્કલયાકિંપરજનતસયા, કુરુષેનિજસુખલોપં રે. અં ૩

સૂત્રમપાસ્યજાભાષંતે, કેચનમતમુત્સૂત્રં રે;

કિંકુર્મસ્તેપરિદૃતપયસો, યદિપીયંતેમૂત્રં રે. અં ૪

પશ્યસિકિંનમનઃ પરિણામં, નિજનિજગત્યનુસારં રે;

યેનંજનેનયથાભનિતવ્ય, તદ્ભવિતાદુર્ધારં રે. અં ૫

રમયદ્દદદદ્યંગમસમતાં, સંવૃણુમાયાજ્ઞલં રે,

વૃથાવહસિપુદ્ગલપરવશતા, માયુઃ પરિમિતજલં રે, અં ૬

અનુપમતીર્થમિદ્સમરચેતન, મંતસ્થિતમભિરામં રે,

વિરંજભાવવિશદપરિણામં, લભસેસુખમવિરામં રે. અં ૭

પરમ્પ્રહ્મપરિણામનિદાનં, સ્ફુટકેવલવિમાનં રે,

વિરચ્યવિનયવિવેચિતમાનં, શાંતસુધારસપાનં રે. અં ૮

ધૃતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી

વિનય વિજયગણિ વિરચિતે શાંત સુધારસગેયે કાવ્યે

માધ્યસ્થ વિભાવનાનામ પોડશઃ પ્રકાશઃ ૧૬

अथैश वृत्तं.

अेवंसब्धवनाभिरसुरभितत्तद्यास्संशयातीतगीतो,
 नीतरक्षीतात्मतत्वास्त्वरितमपसर-मोहनिद्रामभत्वा;
 गत्वासत्तामभत्वातिथयमनुपमं चक्षिशक्राधिकानां.
 सौम्यानांमंक्षुलक्ष्मीपरिचितविनयाः स्फारकीर्त्तिं श्रयंते. १
 दुर्ध्यानप्रेतपीडाप्रभवतिनमनाङ्गायिद्धं सौम्य,
 स्फातिः प्रीत्यातिचितं प्रसरतिपरितः सौम्यसौहृदसिंधुः,
 क्षीयंतेरागशेषप्रभृतिरिपुभट्टास्सिद्धिसाम्राज्यलक्ष्मीः,
 स्याद्भूश्यामन्महिम्नाविनयशुचिधियोभावनारताः श्रयन्तं. २

पथ्या वृत्तं.

श्रीहीरविजयसूरी, अशिशोसोदरावभूतांदौ,
 श्रीसोमविजयवायक, वायकवरकीर्त्तिविजयाभ्या. ३

गीति वृत्तं.

तत्रय, श्री कीर्त्तिविजयवायक, शिशोपाध्यायविनयविजयेन;
 शांतसुधारसनाया, संदृष्टोभावनप्रप्राधाय. ४
 शिपिनयनसिंधुशशिमित, वर्षेहर्षेषुगंधपुरनगरै;
 श्री विजय प्रभुसूरि, प्रसादोयलज्जेषसङ्गोभूत. ५

विपणान्ति वृत्तं.

यथाविधुः षोडशभिः कुलाभिः संपूर्णितामेत्यनगत्युनीते;
 ग्रंथस्तथाषोडशभिः प्रकाशै, रयंसमग्रः शिवभावनोपु. ६

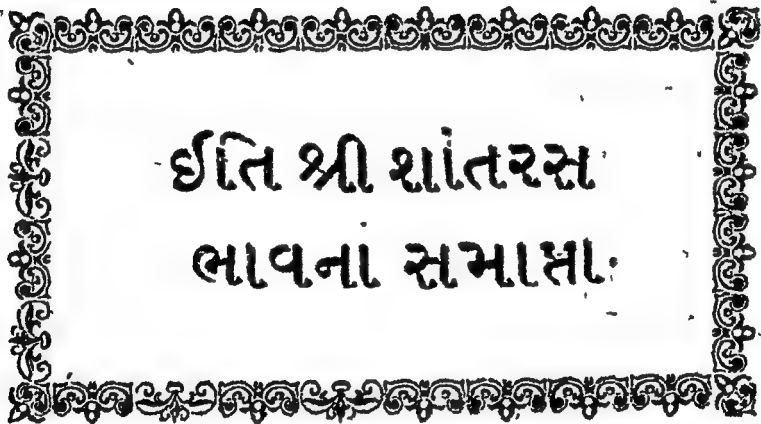
छंदवन्त वृत्तं.

भावन्मगल्येषसहस्रभानुः, भीमूषभानुश्चसंदाद्येते;

તાવત્સતામેતદપિપ્રમાદં, જ્યોતિરકુરદ્દાહ-મયમાતનોત્તુ. ૭

ઇતિ મહોપાધ્યાય શ્રી કીર્તિવિજયગણિ શિષ્યોપાધ્યાય શ્રી
વિનય વિજયગણિવિરચિતે શાંતસુધારસગેયકાવ્યે,
સમાસિતામગમત્.

ઇતિ શ્રી શાંતરસ
ભાવના સમાપ્તઃ

श्रीवीतरागेभ्योनमः अथ श्री किसनभावनी प्रारंभः

कविता, छंदतीसा

ओम्कारं अम्बरं अम्भारं अविकारं अन्धं, अन्धं गुरु है उद्यर दारनं दुरंतको;
कुंजरतें क्रीडं परजंतं जगजंतं ताके, अंतरेको जमी अहु नामी स्वामी संतको;
अंतको हरेनहार अंतको करनहार, पोम्पन भरनहार किसन अन्तको,
अंतको अंत दिन रात्रिको अन्तं अन्त, तातेंतंत अंतको भरोसो भगवंतको।
नमो नित मेव सजि सेव अहमेव तल, नित नर देव गुरु देव सुम्भ करता,
क्षिति अन्त मंडनं विहंडनं जर्मभर, करम विष्णुं धर्मधुर धरता,
करन विहालते निहाल ततकाजमहिं, परम कृपाय प्रतिपाय पाप हरता,
किसन अभाय जय पाय सुपसाय जके, कीन्हे ताकी सेवन उपाय पाय नरता। २
भरन उरन तम तरन तरनि सभ, निहत करन धर धरनि रहत है,
सुकृत भरन किं दुकृत हरन अिर, अरन करन अनुसरन सहत है,
सुगुरु करन सुम्भ अमृत अरन सुम्भ, कनक अरन अर अरन महत है,
कृगति परन परहरन तरन तज, किसन सरन कंज सरन गहत है। ३
सिद्धि अुद्धि क्षायक विधायक विविध रिद्धि, वायक सरस वर दायक अरसति,

આગમ નિગમ અવગમન સુગમ હોત, અગમ ઉદ્ધોત જોયાતિ પરમ પરસતિ,
ગંજન અગંજનકી ભંજન ગંભીર ભીર, અંજન જ્યો રંજન નિરંજન દસતિ,
સંતનિ સુહાઈ ભાઈ યાહિતે કહાઈ આઈ, કિસન સહાઈ માઈ સેઈએ સરસ્વતિ. ૪
ધંધહીમે ધાયો પેં ન ધાયો હે ધરમ રૂપ, પાયો દુઃખદૂં પેં ન પાયો સુખ પાયઓ;
ગાયો જન આન પેં ન ગાયો ભગવાન જાન, આયો જો ન જાન કહા નર
યોનિ આયઓ

મનમેં ન માયો અંધ કાંહૂ ન નમાયો કંધ, કિસન પરગો ખરે તાંહિ પછિ
તાયઓ;

આપકોહી ભાયો ભાયો પાપકો ઉપાયો પાયો, ખાંધિ મૂડી આયો પેં પસારે
હાથ જાયઓ. ૫

અરથ ન આવે રથ અરથ ગરથ અંથ, રખત તખતરાજસાજ ખાજ શાસના;
કાહૂ યોનિ જોયો પૂંજી પાએ કહા જોયો, તાતેં તૈસાં તૈસો લેયો જાતેં જૈ ન
તાહિ ત્રાસના;

આજલો અચેત રહ્યો કિસન ન હેત લહ્યો, માન અઝો કહ્યો કર સુચર ઉપાસના;
છિન છિન છીજે આઈ દેહ કછુ દેહ પાઈ, ખાસના બિલાઈ જાઈ રહે જાઈ
ખાસના; ૬

આલમ અહે અયાન માલમ ન હે પયાન, જાલમ રહે ન જુલમાનો માન રહેગો;
અંતવાર ખવારી પરિવાર હું ન દેત યારી, ગહે ભાર ભારી યાર સોહિ ભાર
વહેગો,

કાયા અર માયા દેશી ખાદસકી છાયા જેશી, કિસન જી એસીકો અંદેશો દિલ
દહેગો,

જોલો જીએ એહ દેહ તોલો નિસ્સંદેહ દેહ, જોગી દેહ એહ તખ કોન દેહ કહેગો. ૭
ઇત ઉત ડોલે કહા દીન ખોલ ખોલે, રહા પેટહીકે ભોલે દેહ લગ્યો મહા પ્રેતહૈ,
ગરભમે દેદે ગ્રાસીપાલ્યોદશ માસ આસ, વાહિકી કિસનદાસ આન આન દેતહૈ

ચાંચ દેઈ સોધ મિંત ચૂનકી ફરેગો ચિંત, ચિંતહી હરેગો એસો સાહિબ
સચેત હૈ,

જાનકો અજાનકો જિહાનકો બિહાનહિતે, દેતસુ બિહાનકહાતોહિકો ન દેત હૈ. ૮
કહે પ્રભુતાકોં જો કિસનપ્રભુતાકોં લાગ, છાંડી નાવિભૂતીતો વિભૂતી કાહ ધારી હૈ,
જોધોં બગ તણ નાહિ તોણોં બગતણ નાહિ, કાહેકો ગુસાંધજો ગુસાંધસોં ન
યારી હૈ:

કાહેકો બિરાહમન જાહે હૈ બિરાહ મન, કહા પીરજોપે પર પીર નબિચારી હૈ
કૈસો વહ યોગી જનજાકો ન વિયોગી મન, આસનહિં મારી જાન્યો આસ નહિ
મારી હૈ. ૯

ઉકતિ ઉપાઈ એતી ઉમર ગમાઈ કછુ, કીની ન કમાઈ કામ બયો ન બલાઈકો;
ઝોધી જાપ આઈ તાપ કૌન હૈ સહાઈ બાઈ, રાઈ બર કછુ ન બસાઈ દૂઝ
રાઈકો;

આઈ પહુઆઈ પછતાઈ માઈ બાઈ જાઈ, છૂટ્યો તો ટૂટ્યો તાંતો કિસન-સ
ગાઈકો;

પહા તો સદાઈ ધામ ધુમહીં અખાઈ પર, ઉહાં તો નહીં હૈ બાઈ રાજ પોપાં
બાઈકો. ૧૦

આખરમેં મેહ એસો પોખવો અકાલે દેહ, આગ જ્યો અછેહ યાકે સર્ખહો
સમેટખો,

સદા દુરગંધ ક્યો હુ દેત ન સુગંધઅંધ તાંતેતૈસો ધંધ યાંતે સોધેતે લપેટખો,
કાયાતો અસાર ચાર માયા હુ ન ચલે લાર, કિસન વિચાર ચમલોક નેટ, ભેટખો,
કાકો અબિમાન એહ ભૂલ્યો બગવાન જાન, છાંડ દે ગુમાન અંત છારહીમેં લ
ટખો. ૧૧

રિક્તિતે ન સિદ્ધિ કરી જો પું જીય કેસી જરી, તહાંલે ધરી જહાં પ્રવેશ ન
સ. મીરજો,

परच्यो न आयो योही नरके जनम आयो, ज दिनते ज्यो सुख पायो न
शरीरको,

पीयो जल छान्यो पें न लोहु अनछान्यो आन्यो, किसन कहुं न जन्थो त्रास
पर पीरको,

घोमहीमें ज्व द्यो ज्यो न सुकृत लयो, गयो जव जाय ज्यो नीरको न ती
रको. १२

रितो डोल नाहीं करे काहुं पें अडाध साथ, समरें न सांघ क्य तांघ जव जाध है,
जेतितें पुराध हाध तेती जनी आध परी, ज्येती अतुराध दुःखदाध अंत
होध है,

किसन सभावे सगा कौन न कहावे लाज, काजतें छुडावे आडा आवे ज्येसा कोध है,
अरे अविवेक-मेक कापें गहि गाढी टेक, लेवेको न ज्येक कछु देवेको न दोध है. १३

लिप्प्यो ज्यु लजाठ लेप्य तामें कहामीन ज्ये, करमकी रेप्य दोष शरी हुं न ठरे है,
ज्योप करी काहुं मूडे सापको पत्ररो काठयो, सोतो अनजने पाने पन्नगके परे है,

किसन अनुद्यमहि अह्यो अहि पेठ भरि, उद्यमहि करत तुरत मूया भरे है,
दयो कौन करी काहुं हुन्नर हज्जार नर, नै है कछु सोध ज्यो विधाता नाथ करे है. १४

लोकाकी लगनमाहि मानकी जगन नाहि. जग न रहाहि नरतोहि न रहाय ज्यो,
अले नर कौन पठ कथुं छलां करत हक, नदी नर तर कौन भांति ठहराय ज्यो,

सुपना जहान तामें अपना निघन कौन, तपना किसन जत जतें दुःख जय ज्यो,
मोहमें भगन सग भगन धरे है पग, नगन अलेगे रांग नग न अलाय ज्यो, १५

ज्येक ठगे मूर करे भाजन कपूर पूर, ज्येकू तो पेठ मूर-भाजु हुं न ताजु है,
ज्येक नर गज अठे अठत यपन पाजु, ज्येक पाजु आगे दारिदरिपेकों राजु है;

ज्येक तो किसन लछ देणी लछमीहुं लाजु, ज्येक धन हीन मिसकीनदीन भाजु है;
कहि न परत कृदरत ज्येसी कारसाजु, अपने अपनेयारो ज्येअतकी पाजु है. १६

ज्येरावत केसे अंग उक्त अजंगलंग, धूमत गतंगजीये, शोभा मेध श्यामकी;

उत्तम उतंग तर तरल तुरंग अंग, सहज सुगंग अपमसम तमामकी;
मुनरै न पावत है रावाके हाठ हाढे, आवत किसन पेस केस गाम गांमकी;
भरे अभिराम धाम धम धाम परे बिना, प्रभु नाम बिना प्रभुताई कोन
कामकी; १७

आसको कनीसी जैसे डालकी अपनीये अपनी, लेजिये न पार धनी देवायि
नवामनी;

जगतकी आल ताळ पे न ताते हुले राळ, देपी लकी आल नट आळ
न्यों मला मली,

महके किसन लकी महिमा मुनकमांन, कहावे मलुक भीर मलिक महा मली;
कालकी अकल आत याते कण्ठानि धात, आलकी न लगी जलत कालकी कहा
मली. १८

आषध अनेक अेक माती अतिरेक छेक, नेक टेक धरके विवेक धर आधये,
मासम समे-किसन कीजिये असम अम, जैसे कम कम पूंछ गांठकी न आधये;
काल कांन करत परत आन कांन पास, कालकी न आस कछु आलही अनाधये;
कायामे न आध काध तोलें करि ले कमाध, आग लगे मेरे लाध मेह कहां पा
धये? १९

अंजलीके जल ज्यों धरत पल पल आठ, विषसे विषम बिभी साठ वीअ
रसके;

पंधको मुकाम कछु आपेको न गामयह, जैसा निज धाम ताते कीले काम नथके;
आन सुनतान उभराव राव आन आन, किसन अजन जानको न रहि सके;
सांज ३ बिहान मथ्यो जलत है निहान ताते, हमहुं निदान महिमान दिन
स्थके; २०

अरुण अरुणमहा हरण लयो तो कहा, गरुण न कीले अज सरुण सुपनको;
हारको सो तेह अहछिनमें दिपावे छेह, हई ज्यों सरह मेह मेह पर ननको,

જોખન જમક અપલાકીસી ચમક ચલ, વિખે સુખ કિસન ધનુષ કિધોધનદો,
જેસે કાચ બાજનદો બાજનદો જોખો તૈસે, તનક ભરોસો ન ભરોસો ધન.
તનકો. ૨૧

કોરી કોરી કર કોરી લાખક કરોરી જોરી, તોહ માનેયોરી જાને લીજે જગલૂટકે,
માયામેં અરજ્યો પર સ્વારથ ન સૂજ્યો પરમારથ ન ખૂજ્યો ભ્રમ ભારથતે છૂટકે,
જગતકો દેત દો આન જમ દૂત લગે, કિસન જો સગે પેહ કો ન્યારે પૂટકે;
હંસ અંસ એંચં કિયો અંગ રંગ ભંગ ભયો, જેસે ખીન ખજત ગયો હૈ
તાર તૂટકે. ૨૨

એત હેત એક યાત્રે ઉત્તમ અધમકહા, ભયે પેદા ભયો જળ જોગ માત તાત કો,
કહે સખ યોનિ દ્વાર મહે સખ આમહિતે, ગઢે સખ માતકિ ગઢાવ એક ગાતકો,
કોરે સખ નાજકે રધિર માંચ સખનિકે, ભચ્યો મલમૂત ધચ્યો પિંડ સાત ધાતકો,
લાયક ગુમાંનકે કિસન ભગવાન જાન, કોહ જિન કરો અભિમાન કાહુ ખાતકો. ૨૩
ગંદગીકી ખાન ખરે બંદગીકી હાનિ કરે, રિંદગીમી આન ધરે એસી જાદી
ખાસીયત,

રેતકી ગઢીસી ગઢી પ્રેતકી મઢીસી મઢી, ચામતેં ચઢીસી ચિત નેક નોકી ભાસીયત,
જાકે સંગ સેલી મેલી ફેલી બદ્દેલી એસે, મેલહીકે ચેલીકેસે કિસન જાનસી યત,
કેમૂકી કલીસી લગે તનક બલીસી તન, કહા ગુન પૂલન તિલીસી કુનિ ખાસી
યત, ૨૪

ધરી પલ પાઉ ન રહત દહરાઉ કરી, આવૈ કે ન આવૈ ફિર લોહકેસો તાઉ રે,
સાસ તોલો આસ તાહિ જોનદો અબ્યાસ એસે, સહજ ઉદાસ કિત રહે કર
ભાઉરે,
જ્યો જ્યો ભીજે કામલી વિશેષ ત્યો ત્યો ભારી હોત, આગેહી કિસન ચાંતે કીજીયે
ઉપાઉરે;

સાસ સોતો વાહ તાકે લેખે તેરો આહિ અરે, રાહિ અર ખાહકો વિસાસ કહા
ખાહરે. ૨૫

નાયકા નિરાસોયહ બાગુરીન બાસી, ખાસી ત્રિપેહાંસી કાસી તાકે પાસમેં ન પરના,
પારત્રી અનંગ ફિરે ભાહન બંધુષ ધરે, પૈન નૈન ખાન અરે તાતે તોહિ કરના,
કુચ હે પહાર હાર નદી રામ રાધ તૂન, કિસન અમૃત અન પૈન મુખ ઝરના,
અહો મેરે મનમૂગ બાલી દેખ માન દગ, યહખન છોરિ કહું ઐર ડૌર અ
રના. ૨૬

નાગનીસી પૈની કારી બાગુરાસી પાટી પારી, માગ જી સ મારી ચોર ગલી તોય
ઢરના,

તન સર જામો જન યૌવન સુ ઝખ અખ ઓવ કંબુ ભુજા સુમૃણાલ મન હરના,
નાસા શુક દંત દાન્તો નાભિ કૂપ કટિ સિંહ કિસન સુકવિ જંઘ રંભ ખંભ ખરના,
અહો મેરે મન મૂગ બાલી દેખ માન દગ, યહ ખન છોરિ કહું ઐર ડૌર અ
રના. ૨૭

અલે ધહ રાહ અરે શાહ પાતશાહ છરે, ધરે હિરહે પરે ભરે ભંડાર દામકે,
હૂંખે દલ બાદલસે રહે દલ બાદલહું, હૂંખે મનસૂખે મનસૂખે કૌન કામકે,
તેરી કહાચલી ભૈરે કિસન અયાના હોરે, રહે ખોરે બાકી ચોરે ખાસર મુકામકે,
દેખે તોરેતોરે જોરેકોરે ધતમામ અખ, કેતેક અલાવેગા તમામ દામ આમકે. ૨૮
છાગહીમે ખવાર અર નહાતિ જાતિ જલચર, ધરત જટા તુખર ખરત પતંગહૈ,
ધ્યાન બગ ધરત રટત રામ રામ શુક, ગાડર મુઝાવૈ પશુ અખસુ નિહંગ હૈ,
સહે તર તાપ ધરકરકે ન રહે સાપ, કિસન દુરાપ આપ અખ ભો અનંગ હૈ,
રંગ વહ રંગ કછુ મોછનકો અંગ પર, અહેમન અંગ તો કોતહીમેંગ હૈ, ૨૯
જીવત જરાસા દુખ જનમ જરાસા તાપે, ડર હૈ ખરાસા કાલ ચિરપે ખરાસાહૈ;
કોહ વિરલામા જોપે જીવે દ્રેપયાસા અંત, પન ખોચ ખાસા યહ ખાતકા ખુ
લાસા હૈ,

સંધ્યાકાસા ખાન કરિયરકાસા કાન ચલજલકાસા પાન ચપલાકાસા હજસા હૈ,
 ઐસા સાર હાંસા તાપે કિસન અનંત આસા, પાનીમિ પતાસા તૈસા તનકા ત
 માસા હૈ. ૩૦

જાનિ ભૂખા ખાસા જાન દીજે ન નિગસા, કીજે સખકા દિવાસા સખ જીવ
 અપનાસા હૈ,

ખાન પાન ખાસા કહા પહિરે ભજાસા તઉં, લોભ અધિકાસા એતી પ્રાનીકા
 પિયાસા હૈ,

દગા કાસા પાસા કીજે વાસા જલધરકાસા, આવે દેખી હાંસા છિન તોલા છિ
 ન માસા હૈ,

ઐસા સાર હાંસા તાપે કિસન અનંત આસા, પાનીમિ પતાસા તૈસા તનકા ત
 માસા હૈ. ૩૧

ભૂકી કાયા માયાકે ભરોસે ભરમાયા લાયા, માયાહુ ગમાયા પર મૂરખ પમાયાહૈ,
 જ્યોજ્યો સમજયા ત્યોત્યોજાતસુરજયાસુરજેન, સુરજયાઐસા આપ હરજયા હૈ,

કાયા પાયા પાયા તાતે કૌન ઐન પાયા ? પર સાચા સોધ સાંચા જો કિસન ગુ
 લુ ગાયા હૈ,

દગા દિયા કાયા જાને જમને જુલાયા આનિ, કાલ બાજ ખાયા તખ યાદ પ્રભુ
 આયા હૈ. ૩૨

નીકે મધુ પીકે મત મધુપ સરોજહીમે, રંકી રહો જખ લૂકી ગયો દિનમનિ હૈ,
 જાનિજે હૈરાત વૈ હૈ પ્રાત દર સેહર વિવેકસેહે કુંજ તખ જાત નિકિસનિ હૈ,

એતે ગજરાજ આયો પંકજ હપ્પાર આયો, બયો બાયો વિધિકો કિસન
 ધન ધનિ હૈ,

તૈસે બહુ તેરી વૃતો આહત ખનાધ બાધ તેરી ન ખનાધ ખને ખનિ હૈ સુખનિ હૈ. ૩૩

રિહૈ ન મરન જ્યો પરિ હૈ ચરન આહિ, કરિ હૈ ચરન જેવું અમર અમીરકો,

તાકો તોડરન લગ્યો લોકસો લરન પગ્યો પાપહી કરન ઐકો વૈકો નેજો પીરકો,

निजगडो जल है किसन महाराज तासो अरे भिन लाज करे काज तकसीरको,
तातो होध छीर तो सिराछही के भीने पीर झीने धीर बीने गो निबेरो छीर
नीरको. ३४.

मानत अकाज जप जनत कुटुंज काज, आनत न लाज मन मानत भरदमें,
कुटुंज विष्टंज कूर मूरज न पूजे मूर, सुजमें हजूर दूर दारन दरमें,
किसन असन त्यागी जिसनके रागी पागी जगी नोँदो पाकी देहातिके दरदमें,
केती देह रदकरी सिंधु सरहद धरी आपर मरद पेज भिलेगे गरदमें. ३५
उखो न करम कर भखो है भरम भर, धखो न धरम धर दोष धन धामके,
छयो लोड काम काम लयो लाल आठो जम, दयो काम काम नाम जगयो वेध
आमके,

जकयो परनिंदा तकयो पर रामा अति सज, यकयो पुन्य सेति पैन छकयो राम
नाम के,

मैं पतिततें पतित पावन किसन प्रभु जयो हुं तो पतित भरो सो नाथ नामके. ३६
ढायो नीम धरे हर अंद वर वीर नीर, उंलिरधु वीर से सथीत सीत धाम में,
जयो दुःख जागी नल संग लागी त्यागी त्रिय, सुंज से सभागी बीज मां
गी रिपु गाममें,

जैसे जैसे किसन अनेक नेक नरनको. गयो है सो जनम समाम धतमभामें,
गोते आत राज तहां गोउर को कौन गजो, अरे नर भारे तू तो कुयके सुकाम
में; ३७.

निसाको प्रभंज दिस दिसतें परिद पुंज जैसे काड कुंज सुनिवास खेत लसे है,
होतहिं सकारे जत जत न्यारे न्यारे अर न्यारे, हुं किसन आहिं शीति रंग
रसेहै

आअहि कहीतें दाना पानिके सज्जन सज्ज, जहिंगे कहुंही योही प्रेम ईंद ई
सेहै,

जो गुन-वियागको न कीजिये हरण शोग पाहुने ते धर वसे. कडे धर जसे
है उट.

तर ले कमान लोधी रयो ताकतान ज्ञान, दैत न सिखान उड जत असमान ज्ञु,
दुःखित कपोत पोत जनि दुःख श्रोत पोत, समरयो किसन सामी कइना नि
धान ज्ञु,

ब्याधी है उरयो अमान ब्याल विकराल मान, लग्यो छूटी ज्ञान छूटे ज्ञान हुं
के प्रान ज्ञु,

कहा करै हाल कम काल जम जल ब्याल, जोये रखपाल प्रतिपाल जगवान
ज्ञु उट.

थाटको. महिज बल भांगल कपाटको कहाटको. अटाउके अटाउ कोउ जाटको,
दैत पर पीरा प्रेत जने न जनम हीस धावत अधीरा अट कीरा मानो जाटको,
किसन सुहात कुराहात करै एव धात, आपे उरजत जैसे जैसे कीर पाटको,
सुप्तते न सूतो हाहा हूतो नै जिंगूतो धूतो, धाणी-कसो कूतो तूं तो धरको
न धाटको ४०.

ह्यो भाग लारी ये अघातु नाहि पाप कारी, याते धृच्छा मारी येर येरका
करारी है,

यामे बीज डारी तेती कामहिते टारी जैसी. किसन निहारी यह कोटरी अ
धारी है,

कहा नर नारी सिद्ध साधक धरम धारी, येरके बिभारी प्रति येरछिते हा
री है,

येर वारी थारी न्यारी न्यारी है गुनहगारी येरछि बिगारी सारी येरछि बि
गारी है. ४१

नदी नावकोसो जोग तामे मिल्यो जोग लख कोको कोको कीजे सोग कोको कोको
राधये,

કહે કાકો મિત પરિ કાકી કાકો ચિત યાતે, સીત મીત પીતમ ન ચિત વૈ ન
સોધયે,
ધ્યાધયે ન વિમુખ ઉપાધયે ન કેસે દુઃખ, પાધયે ન ચીજ જોયે આક ખીજ
બોધયે,

સ્વારથ તજીયે પરમારથ કિસન કીજે જનમ પદારથ અકારથ ન આધયે. ૪૨
નરકો જનમ વાર વાર ન ગમાર અરે, અજહું સમાર અવતાર ન વિગોધયે,
હીજોગો હિસાખ તહં દીજોગો જવાખ કહા, કીજે જો સતાખ તો સતાખ
સિદ્ધ હોધયે,
પાપ કરિકે અસાની સુખકી કહા કહાની, ક્ષતકી નિસાની કિત પાની જો
બિલોધયે,

સ્વારથ તજીયે પરમારથ કિસન કીજે, જનમ પદારથ અકારથ ન આધયે. ૪૩
પાપકો સમાજ સાજ કરત ન લાજ આજ, પુણ્ય કાજ પરત કરત કાલ પરસો,
જાંહિ તૂં તો જાને મરો તામે કોહે ખારો નરો, દીન વૈ સખસે ડરો કેસી પ્રીત
પરસો,

એતો કાર ખાર ભાર લેકે કેસે પાવે પાર, કિસન ઉતાર ડાર ભાર સિર પરસો,
કાલતે અભીત માયા જાલ તે અતીત ગીત જાનિયે સો પરમ પુનીત નીત પ
રસો. ૪૪

કૂટ્યો કાઠ્યો ખવાર જોકે ખુલેખટ ચાર દ્વાર પિંજરો અસાર ચાર તામે પંખી
પોન સો,

આવત પિછાનિયે ન જાંહિ જાત જાનિયે ન જોલે તાતે માનિયે. સુ ડોલેરચિ
રૈનસો,

કરમકો ચેસ્યોં દાના પાનિકે સખખ ઘેસ્યા, રોનક કિસન જાનિ ભૂલ્યો માન
પોન સો,

પાવે આધિહુ ન તોલો કરિ હે કહું ન ગોન કરે ગોન પોન તો તમાસો તામે
કોનસો. ૪૫

ખાલપને અપને હી ખ્યાલમે ખુશાલ લાલ, પુન્યકી ન ચાલ ખાતુ ખેલત મુ
ખાત હૈ,

આધ તરનાઈતે ન આધ કરનાઈ જરા કાપમે જરાકી કાઈ આધ સી દિખા
ત હૈ,

ગાત અન ખાત હોત સિયલ સકલ ગાત કિસન જરાકી ધાત વસુધા વિખ્યાત હૈ,
અરે અભિમાની પ્રાની જની તેન એસી જની પાની કેસી નીકલો જીવા
ની સ્ત્રી જાત હૈ. ૪૬

ભરકચો વિસૂર ભવ પૂર ભવ પૂર માંત્ર, અટકચો જરૂર ભૂરિ નરક નિગોદમે,
ભયો ઉદભવં અખ લલો જી મનુજ ભવ, ધરમ ધરહુ રહુ પરમ પ્રમોદમે
થિર હૈ ન કોઈનેક છવિતકો લાહો સોઈ કિસન બિહાઈ જોઈ વાસર વિનોદમે
જગત નખીનો સખ કાલકો અખીનો તામો કછુ ચાપિ લીનો બાકીકીનો ગહિ
ગોદમે. ૪૭

મીત આહિ ગરરકો ધુધુ તાહિ આંહિ જોરા કહો યાકી આયહી બિલાહ હાથ,
ધાતુ હૈ,

એસી પાઈ ગરર ઉલૂકહિ ઉચાપી લયો દૂરિ દરિઆઉકી દરીમે ધાત જાતુ હૈ,
મન તન રૂઓ તહાં યેઠાં તો બિલાહ ભૂજો, ભચ્છન ઉલૂકો કિયો તચ્છન
અખાતુ હૈ,

કરતાકી કરની ન ખરની પરે કિસન, રિજક રૂ મોતતે ન કાહુંકી વસાતુ હૈ. ૪૮
જમ જૈસે સીસ પરિ ઠાંદે નિસં દીશ અરિ, તાસોં બિસે ખીશ ડરિ એસી કરી
આંધરે,

છાંડ દે હરામખોરી ખૂજ અખ ખૂજ તોરી જગત સે તોરી જગદીશસે તૂ
સાધરે,

અલામલ સાથ ન બિસારીયે કિસન નાથ જૈયો હૈ દિખાતે હાથ અઢે ચિહું

કાંધરે,

કેતી જિંદગાની જાંયે એતી તેં અનીત કાની અજો પાની પહિલે યુમાની

પાલિ બાંધ રે. ૪૯

રૂઠા જમ રાના ભાના કાયા કમકાના જાંયે, હોંડે છાંતે થાના કંહું કરના પયાના હૈ,

આગે-જો દિકાના સો તો મુલક વિરાના તહાં ગાંઠહીકા ખાના દાના ખેડે

તિન ખાના હૈ,

તાતે મન માના પૂર કરલે ખજના, અખ કિસન સયાના જોતું દાના મરદાના હૈ;

પરે મરિઆના મરે ચૂહા જૈ દિવાના જૈસે જૈસે અનજના નાચ નાચ મર

જના હૈ. ૫૦

લસુનકે કિયે ન્યારી ખાત કસતુરી કારી, અખરકી ઝ્યારી ખારી અંદન કરેખેકી;

હરખ ભરાનિ ભરિ કંચનકલસ રાની, સિંચ્યો ઇદ સાની પાની ગંગાહીકા

દેવેકી;

દહ ખુસખોહી ત્યોં ત્યોં અલ્યો બદખોહ હોઇ, ભૂલેહું ન કરે કોઇ ઇચ્છા જો

ઇ લેવેકી;

હાહારો ઉપાય કરો કિસન ઉપાય દાય, પ્રાનકયો ન જાંયે પર પ્રકૃતિ ન જાંયેકી. પર

વાર વાર કરત પુકાર ધરિયાર યાર, હોઇ હુશિયાર બિસિયાર સુખ પાયગો;

ગર્હ હૈ બહુત આઇ રહી હૈ બહુત આઇ, ગાફિલ ગમાઇ હૈ ગમાર માંર. પાયગો;

ખાક હિયે ખાક હોઇ રહિ હૈ કિસન ખાક, ખાકેકો ખમીર અંત ખાકમેં

સમાયગો;

આપકોં હંસાઇગો હંસાઇગો કહાકે જાઇ, જંગલ ખસાઇગો ન યમતેં ખસાય

ગો. પર

સાખી મધુ સાખી લોન સાખી અભિલાખી રાખી કહાંલોં પતાલ નાખી

રાસી ધન ધાનકી;

જવે પોખ પાવે પ્રાની દેવે જસ હોતં જાની, જાન દે હીવાની જે ન ખાનકી
ન પાનકી;

કાકે સંગ ગેધ એહ કૌનકી કિસન બાહ, રહે કરદર્ધ કર દધ હે નિદાનકી;
આવતં ન લીજ ભાત લાગે છીન માત જાત, માયા બદલાતં જૈસે છાયા બદ
લાનકી. ૫૩

ખરજી અયાન ધનસાન કિન સાન ખાન, કહાં મસતાન મહા પાન મદ પાનમેં;
મૂઝ ડૂઢતાને આપે આપહી બખાને આપે ગાનમેં ન કાહુ આને જાને માન
ધ્યાનમેં;

ચલ્યો અનમાન બલો નાહિ નવૃથા ગુમાન, કિસન નિદાન દિહ દહુ દયા દાનમેં,
માન સીખ મેરી જૈગી એસી ગતિ તેરી એહ જૈસી મૂઢી ઢેરી હેરી રાખ
કી મસાનમેં. ૫૪

ખાસી ચીજે ખાતે ખાસે ભૂખનખનાતે જીવ જાનતે દિનન રાતે રાતે માન તોનમેં,
સુરત સુહાતે સૂર સુબઝ કહાતે તાતે, પોરસકે માતે ન સમાતે મદ પાનમેં,
કિસન જીં એસે ભયે વેહ ભીચ મીચ લંચે જસ લે ગયે સો નિત નયેહી જિ
હાનમેં.

માન સીખ મેરી જૈગી એસી ગતિ તેરી એહ જૈસી મૂઢી ઢેરી હેરી રાખકી
મસાનમેં. ૫૫
સહે શીત તાપ રહે આપ ગહે વ્યાપ જાપ, ન હે તાતે ચોજ હે પ્રસિદ્ધ તન
મનમેં;

મુંડ મુંડે પેન મૂઢ મનહુ ન મુંડે હે ન, મનહીં હરામી ઐન પૈન ખામી તનમેં,
મનમેં હે આસ તો કિસન કહા બનવાંસ, મન હે હિદાસ વે કંચોં નર હે સો
જનમેં;

ભાવે લંચે દેશ રાખ ભાવે તો મુંડાય નાખ, ભાવે રહે બવનમેં ભાવે રહે
બનમેં. ૫૬

હંસ રહે રેન ન્યારેકાચ સૌધ પરહારે, તારે પ્રતિબિંબતે નિહારે જૈસે લીજિયે,
માનુ માતી ગોતી સાચૂ ચુગે તખ તૂટી આંચ, લગી આંચ સોચે અખ કાહ
ન પતીજિયે,

કિસન ગયે સુ થાને માનસર કેલિ ઠાને, મુગતા છુએતે જાને કહા છુએ
છીજિયે,

પિસુનતે દગો પાહ બલિકા બરોસો જાહ, દૂધકે જરેતે ન્યાય ધાછ પૂંકિ પી
જિયે. ૫૩

લંકાકો અધીશ દશ શીશ ભુજા વીશ જાકોં, દયો વરદશ અવનીશતા સરાહિખી,
સાગરકી ખાહ કુંભકરણસે ભાહ જાકી દુઃસહ દહાઈ ઠકુરાહ અવ ગાહિખી,
એસો રાજ સાજ ગયો બયો જો અકાજ એતાં, હાથ પ્રભુહી કે લાજ કિસન
નિખાહિખી,

સૂહીમે જૂલે નિત લતા અનમૂલે પૂલે, સાહિબકોં જૂલે ડૂલે કેસી એસી સા
હિખી. ૫૮

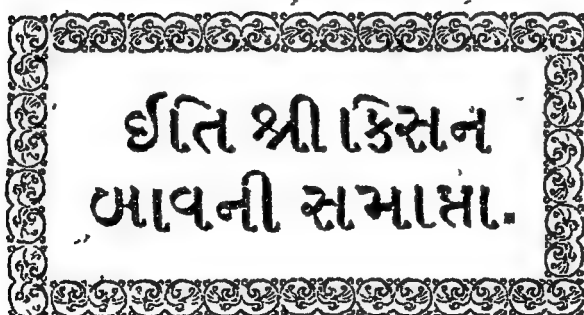
છીન બયે અંગપે અનંગકે તરંગ નયે, નગયે દુરિત રંગ કહા સતસંગ હે ?
કોધહીમે કામ અભિમાન માન આડોં જામ, માયામે મુકામ ગહે લોજકે ઉમંગહે,
નોંખકી નિખારી દીઠી પકે તખ હોત મીઠી, કિસન નિહારે તો નિહારે તેધ ઢંગહે,
ખૂઝી તન લેશ દેશ દેખ કેસે બયે કેશ, કાગ રંગ હુતેં સોઈ કાગદકે રંગહે. ૫૯
માનકી ન ગૂઝી શુભ ખ્યાનકી ન સૂઝી ખ્યાન પાનકી ન ખૂઝી અખ એવ હ
મ મુહિ હે,

મુંઝસો કોઠાર ચુન ચોર ન હરામ ખોર, તુઝસીન ઘોર ઠોર ખોર દોર ધુંહિહે,
અપનીસી કીજે મેરે ફેલ પેં ન દિલ દીજે, કિસન નિખાહિ લીજે જોપેં જયું
હિ કયુંહિ હે,

મેરોમન માનિ આનિ કહસ્યો કિઝાને અખ તેરી ગત તૂહી જાને મેરી ગતિ
ગુંહીહે. ૬૦

शिरों संधराज लोका गच्छ शिरतान् आन, - तिनकी कृपां शु कविताप्रसाध
 भावनी,
 संवत संतर सतसोड विनै दशहकी ग्रंथकी समापति भछहे मन भावनी,
 साधनी मुखानी माकी नमस्त्री रतन आध, तजि देह तापर रंजी है भिगतावनी,
 सति कोनी भति क्षीनी ततहीमें इयि दीनी, वायक किसन कीनी उपदेश आ
 वनी. ६३

અથ શ્રી હંસરાજ બાવની પ્રારંભ:

કવિતા, ઇકતીસા.

ઝોંકારૂપ ધ્યેય મેય હૈ ન જાનેં પર, પરતત મત મત છહોંમાંહિ ગાયો હૈ,
જાકો ભેદ પાવૈ સ્યાદવાદી બાદીઝૈર કહાજાને, માને જાતેં આપા પર ઉરઝાયો હૈ,
દરખતેં સરખસ ઝેક હૈ અનક તૌભી, પરજે પ્રવાન પરિ પરિ કહરાયો હૈ,
ઝૈસો જિનરાજ રાજ રાંભ જાકે પાય પૂજે, પરમ પુત્રીત હંસરાજ મન ભાયો હૈ. ૧
નરકો જનમ પાધ ઝૈસો કશુ નર કર, નરક રલૈ ન જૈસે કરલે સો પુણ્ય ખાત,
ઝૈસર ન બહેગો ઝૈસો ઝૈસર ન બહેગો કિર, મહામાહ તાતેં યહ દાઉ હૈ કરન
ધાત,

રિપુ અરજોર અર જો રહૈ ન કિસહીતેં, ધસહીતેં ટેક કરિ રહૈ હૈ કરમ સાત,
મત ભૂલે મતભૂલે રહિ રોપિ પૈર હંસ, રોપ પૈરિ જ્ઞાન જૈસૈ હોત ખાર બૈ ન
માત. ૨

મૂલ નય દોઝી તાકે ઉત્તર સપત ભેદ, સત સત એક એક ભેદ યો કહાવે હૈ,
સાતસે સકલ મિલિ નય અક વાલ બાલ, કેસે જુજે ધાહિમતિ અનપ ધરાવે હૈ,
ઝૈસો શ્રુત વિશ્રુત અનંત ગમ ભ ગ રૂપ, કહાં લો પૌરોષ્ય બુદ્ધિયાકો પાર પાવે હૈ,
અનુ જો કહો હૈ તાતેં નિરદોષ મોષ હેતુ, કોષ ગુનરાસિ તાતેં આપા સુરભવે હૈ. ૩

સુધિન સુભાઉ ન બિભાઉકી હે જાકે ધર, મોહ પરબાળી પરબા ઉરંગ રામ્યા હે,
 બુલિ ગયો પર ખસુ પરખ સુ ગહિ રહ્યો, પરખ સમુઝિ નાંહી ખરખશ નામ્યા હે,
 પરદા રહિત કીનો પરદાર હિત કીનો, ખિસન ખિસન હેતુ જાતે દુઃખ સામ્યા હે,
 પાઈ જિન રાય પાય નિર પાય નિર માય, મોષકે સહાય હંસ મોખ નહિં જામ્યા હે. ૪
 ધરે મોન તને મોન ગહે પોન કરે મોન, ધરિજસો મરજાદા રહે મન ગુઢ હે,
 વનવાસો દિગજાસી માસ માસ ઉપવાસી, શાસન પ્રકાશી હંસરાજ જગ રદ હે;
 વિધિકે બિહારી રહે પ્રામુક અહારી જાકી, કીરતિ મહારી કહારોસબી અરદ હે;
 ઉઘક બાઉકોં સુભાઉ કરિ જાનૈ જોલોં, કૈસો હોઉ ગુની તૌબી મરે બાયે મૂઢ
 હે. ૧

અશુચિ શરીર લોહુ રેતકોં ખમીર રોમ, રોમ જહાં પીર આનિ લીના ઉઢ
 ખાસા હે;
 મહા દુરગંધ નવ રંધ સંધિ સંધિ ખંધ, ખંધુરસા લાગૈ મૂઢ લોગકોં તમાસા હે;
 વાહીકો વિચારૈ આપ વાકેલિયે કરૈ પાપ, સહૈ સીત તાપ રાત દિન ન ઉસાસા હે,
 છૂટાં ન મમત્ત કુંદા કામ ખસ રહે ગંદા, સો તો નર મરે જાતે મોહ ખંદા આ
 સાહે. ૨

આપુહીં તૂ ખંધ્યો હંસ અપને અમાન બાવ, બાવ શ્રુત પરવાન મનમેં ન
 ધરા હે;
 જનમ મરન જહાં સાસમેં સવહ ખેર, સમધિક એક તૌબી બવતેં ન ડરા હે;
 માન દુગ મૂંદી બયો કહ ખેર કૂંદી તૌબી, તૂ દીનદયાલકી તરફ બી નખ રા હે;
 જો જો અવિવેકકી નિસાની માની સોધ નિજ, યોહિતેં અનાદિહીકા મોહ
 સિંધુ પરા હે. ૩

ધંદ્રાદિક યાકે દરખાર ચોપદાર ખડે, બીર બાર મચી જહાં તીન લોક પ્રાનીકી;
 કિન્નરી નરી સુરી સમાજ સાજ સાજિ નાચૈ, ગીત ધુનિ સુનિયત દેવરાજ રાનીકી;
 ખાજત અનેક દેવ તૂરસુનિ ખાની કૂર, માનીકોં નિસાની સુખ હોત મમતાની કી;

અવલોકી તે પ્રભુ લોક લોક હોય, કેસે ધુતિ કરેાં જિનરાજ રાજવા

ની કી. ૮

પસર વેહ બિચ્છુક ક્યો હોય રહ્યો ચિદાનંદ, આપુકોં જાચીન્હે તું તો આપ
હીમેં નિધિ હેં

માનકી કુંદારી બારી માહકી ધરા બિદારી, ટારિકે નિહારિ રજ વિકલપ બિધિ હે
તામેં પ્રભુ ભાસમાન ભાસમાન જ્યો ભાર, ઓરન સમાન તાકે જાકે દેખે
સિધિ હે;

વાહીકોં વિચાર વહે સાર તોર હાર જ્યો, ઓર સખ ભાર ઓ અંખંડ તેરી
રિધિ હે. ૯

ઉત્તમ અચાર સુવિચાર ચાર વ્યવહાર, દાર અભિશમ સાર પરિવાર સંપદા;
પાધ્યે અનૂપ રૂપ ભૂપ માન દોર દૂપ, રહિત સમાજ સુખ સાજ બિનુ આપદા;
દેવ નર દેવપદ પદમ પ્રમિત ધન, ધન ધન જગ કરે સુજસ મહા સદા;
તુકો જિનરાજ પ્રભુ ધરીમેં નિવાજ કરે, હંસરાજ આપસો નિવારિ કર્મકો
ફદા. ૧૦

ગરધ ધરાકે તલે કપ્પહૂ નિગોદ ગોદ, દરબર રહ્યો યહે ભવ સિંધુ માળે હે;
કોન ભાન ગહ્યો નાંહિ કોન દુઃખ સહ્યો રહ્યો, પરાધીન દીન ભાંતાહિ તોકોં
દાળે હે;

ચેતના રતી ન નર તીન તીગહેતુ પાર, દેત હે શરીર પાધ નરકો ન ઝાળે હે;
સકતિ સંભારિ હંસ આપુકોં નિહારિ હારિ, હારિ રહ્યો કાહે જોર માહ નૂપ શ
જે હે. ૧૧

જોકે દેખિ દેવતાકી તાકી લાલસા ન કર, લાલસા ન કર રહી કાહુકે ભી જગમેં;
સારતા ન વામેં સા રતા ન કહું દેખી સુની, તાર જાકી પ્રકૃતિ સો મેતો ગિનિ
અગમેં;

એસો મિથ્યા બાવ તાકે બાવ તાકે બાવે નાંહિ, બાવ તોડોં તો સા સો જો
દેખ્યો ચાખ મગમે;

હંસ જોજિ હંસ પંચ કર્મકો બિધંસ કરે, ખસિકે રહેગો કોલોં ખંધો કર્મ ક
ગમે. ૧૨

એકઈંદ્રિ આદિ જંતુ પંચઈંદ્રિ પરજંતુ, સખે એક રૂપ જ્ઞાન ચેતનાકે ધારી હે,
દરબકી દૃષ્ટિ દેત કર્મમલસોં અપેત, શુદ્ધ અવિરુદ્ધ અવિચલ અવિકારી હે,
નિરાકાર નિરાધાર નિરાહાર નિરધાર, પાર ગત બાની ધંહિ રૂપ અવધારી હે,
યાહી બાંતિ સરધાન બાન અમલાન જોડો, હંસરાજ સોઈ પ્રાની સમકિત ધા
રી હે. ૧૩

એક વલ પાઈ પાક શાસનકે સાસનકોં, નાસનકોં અધ જોંકી મહિમા કરતુ હે,
જનન સમય વન બવન નિહિત ધન, લેલે અગનિત પ્રભુ સદન ભરતુ હે,
કુશુમ સુરભિ ગંધ વારિ ધારા ગઠા ખંધિ, વરખિ વરખિ ભવ દુત્તર તરતુ હે,
એસો જિનચંદ્ર મહાનંદકો અમંદ કંદ, વંદક ભવિક વૃંદ દ્વંદકોં હરતુ હે. ૧૪
ઐરહીંકે ચોર કરિ સોર પંચ મૃષા વાદી, વાદી બિન્ન બિન્ન હંસ રૂપ કહરાવે હે;
કોહ કહે સુન્ન પાપ પુન્યસોં રહિત કોહ, ભૂતકો સંયોગ નિરયોગ દરસાવે હે;
બ્યાપક કહત કોહ કોહ આણુ પરિમાણુ, કરૈ ઐર વેદ ઐર એસોં બહરાવે હે;
સખનૈ પ્રવાન ભગવાન જિન દેવબાની, ઐર મિથ્યા જાની જાનેં દૂપન ધરા
વે હે. ૧૫

ઐષધકોં દૂઢે રોગ નાશિયેકોં મૂઢ લોક, ગૂઢ રોગ લખે નાંહિ લગે જો અતા
દીકે;
તન દુઃખ તનકસોં ભીત રહે ભીતર હે, તાકી બાત જાનૈ ન રહા હૈ જીવ છાદિકે;
જ્ઞાનરસ સરસ રસાયન સંધાય કરિ, અજર અમર હોહ તિનહીંકોં બાદિકે;
હંસ ઉપદેશ માનિ આતમિક હિત જાને, નિજ ધનું ખાવત હૈ કહિતે પ્રમાદિ
કે. ૧૬

અંતક્રોં ગ્રસે જોયેં અંતક્ર. ગ્રસ્યો ન જાણ, અંત બિન્દુ અંત જાકી આદિન
 ન અંત હૈ;
 જ્ઞાનકી અનંતતા અનંત કાલ પર્યંત, જગમગિ રહિ લિયે જગ બિરતંત હૈ;
 મહાનંદ કંદ મન વચ ગતિ જહા મંદ, દ્વંદ દંશાતીત જાકો સાધક સિદ્ધંત હૈ;
 પરમ પુરૂષ સોધ સિદ્ધરૂપ શિવ રૂપ, હંસરાજ જાકો ધ્યાન કરત મહંત હૈ. ૧૭
 કરૈ મહા પાપ પાપ પુન્યકો ન ભેદ જાને, આપ તાપ તપનસોં રહે નિત તથિપા
 ભેદિ ન સરૂપ લેદિ રહ્યો મોહ પરજંક, થેટકો મહિન જિન કબહું ન જપિયા;
 દીન બયોડોલે નિત ચિત જોગે ડાવાડોલ, ડોલકો સરૂપ ગહૈ રહે ડર અપિયા;
 સોધ કરૈ કામ જામે નામ પરસિદ્ધ હોધ, હંસરાજ એસે જીવ મૂઠ નિમેં થપિ

યા. ૧૮

એલા તું અનંત કાલ આપોં સંભાલા નાંહિ, પાલા બવ ડાલા આપ અપની
 ત ગાફલી;
 એજ એસાં એજ જોનેં કબહું ન એલા હોધ, એલા એજ એકનેમેં હોત હૈ અ
 લા ચલી;

આયો હૈ નિકટ નટ બાજી છોડી દેખિ ઘટ. આતમા રહી હૈ જૈસી દીપક
 શિખા બધી,
 કાલકીલબધી પાધ સાધકોં નિકાલ કાલ, જાલ ઘેરા ટાલિ હુઠિ ખડા હૈ મહા
 બલી. ૧૯

ગરબ નિવાસ દુઃખ બાસ મોહ પાસ બાંધે, સહ્યો હૈ અનંતી ઘેર નિજ ગુન
 ભૂલિ કે

પરધન પરધન કુગતિકે પરધન, પરધન માનિ આડોં યામ રહ્યો કૂલિ કે;
 એધ દુઃખદાધ મુન બાધકેહાં સમુગ્રાધ, બયો રાધ રાધ તો ભી રહ્યો હૈ
 કબૂલિ કે;

અપ્પ કહ્યું હંસ એત એતના શકતિ ફેરી, ફેરિ કર્મ મર્મ દોઢ માનિ સમગુલ

કે; ૨૦

ધર ધર ડોલ્યો તૌ ભી ધરકો ન પાયો બાજ, ઘેરો ન બચાયો ધનો ધરીધરી

માહકો,

છાંડ્યો ન મિથ્યાત રંચ સમ્યક દરશ ધાત, કંચનસી દેખી સાચો બાનક જ્યો

લાહકો

કહેકીન પરતોતિ આપ રહે નિરતીતિ, છલહીમે છલ્યો જાહ બલન અપોહકો;

પાયો ન ધરમ ભેદ જાતે હોધ નિરવેદ, અક્રિત સો વૈ રહ્યો રહેલા જેસે રોહ

કે. ૨૧

નારક ધલામે વજૂ કંટક કલિત શિલા, તામે તૂ પછાચો જેસે ધોખીકોસો કપરા;

કૂનર જનમ પાય અસહાય હાધ હાધ, દીન ધર ધર ડોલ્યો હાય લિયે અપરા;

પાપ ક્રિયા કરિ મરિ મરિકે અનંત ખેર, ફિરિ ભવ દાર લગિ રહ્યો જેસે અપરા;

હંસ કહે બાર બાર કહે ન સંભારે ચાર સાર જિન ધર્મ એક સૌચક્યો ન બ

પુરા. ૨૨

અતુર બિચાર ચિત્ત અથિર મંસાર યામે, સાર કહ્યું નાહિ બાર ભૂત સોનિ

કેત હે;

દાર પરિવાર દાર મારકો વિકાર મારિ, ડારિ ભવ કારા ગાર માહિ તુજ દેત હે;

આપુહીકો બાજ રે જ ચોજનિન બેન સોજ, જિન દુઃખ દીન તિનહીસોં કિ

તહેત હે.

એતે બપદશસોં ભી જાત ન કલેસ ભેસ, માનસકે રે અચેત ભૂત કિધોં પ્રેત

હે; ૨૩

છિન છિન આહ અપે તોભી પ્રભુકોં ન જપે, તપેધન દાર સોચ અપે કાલ

નાગસોં,

ભાગ પરિગહ ભોગ હૈ અનાદિ કર્મરોગ, સોગ હેતુ તાસોં કહે પામે મેરે ભાગસોં;

યાહી મમતાસોં સમતાસોં રહે પીઠિ દેકે, રામરમતા ન જાને રહે બંધ્યો ભાગસોં:
આપેદો ન ખૂંજે સૂંજે મર્મ ન ધરમકો ભી, પાવૈ ભવ ત્યાગ કૈસે છૂટે કર્મ દા
ગસોં. ૨૪

જનમ મરન એદ ભૂખ તૃપા નાંહિ વેદ, વેદભી કહત ભેદા ભેદ જાકો અટકે;
ચિદાનંદ-ચેતન સંરૂપ રૂપાતીત, વીતરાગ મહા મોહ બધ છિનકર્મે પટકે;
મુનત અચન જાકે જગત અનંત જંતુ, નિરમંતુ હોધ ભવ બંધનતેં સટકે;
દેખત ચરન જાકે પાપકો ભિધંસ હોધ, હંસરાજ તાંહિ ભજ કાહે ઓર ભ
ટકે ? ૨૫

ઝગડોં ચુકાઈ સખ ઝઝકિ કે આડિ દોનો, ઝઝમલ ઝઝમલ ઝાંખ્યો પ્રભુ બાસતો;
ઝીને નિખસનિ મંઝ ઝલકે રતન જૈસે, કર્મકે ઝંકાર માંઝ રહ્યો હૈ બિલાસતો;
ઝુરકી કૃપાતેં ખૂંજ્યો સૂંજ્યો જો ન કપહુંભી, ઉરજ્યો અનાદિદો થો પાથો
તાકો બાસતો;
જનમ મરન એદ છૂટો તૂટો ભમ ભેદ, ઉંચો જ્ઞાન બાન ધટ ભૌથિતિ બિના
સ તો. ૨૬

નિશિષિદિ તોતો જૈસે બંધ્યો આપુ આપુહી સોં, સો તો રોતો રહે નિશિષાસ
ર ભરમસોં,
તૈસેં ભવ બાસી મિથ્યા મતકો ઉપાસી કરે, મિથ્યા કરતૂતિ બ ધે આપુહીં કર
મસો;

યાહીતેં હહે સખેદ સુપર ન જાને ભેદ, દાને ભમ રૂપ કાજ છુટ્યો હૈ ધરમસોં:
નિરપાધ આતમ સરૂપ સાધિ સકે નાહિ, માંહિ તમ ઘેરો તાતેં પ્રીતિ ન પ
રમસોં. ૨૭

ટિકે પર પદમેં જ્યોં પર પદ માત હોઈ, પર પદ માત તૈસે પર પદ મેટિકે;
મેત જન કોપ કર મત જિનકો પકર, કરનકો જ્ય કર મિથ્યાત સમેટિકે;
જિનકો સંરન ગહે જન કો સર ન ગહે, વાકે જીતવેકોં સખ રહે પૈર ભેટિકે;

હંસરાજ રાજ કર રાજ કર જૈસો હોઈ, વિસદ સદય તાસોં કમ્મું ફુંદ મેટિ-કે. ૨૮
કાંઠો જૈસી કૌન જો તેં જનમ મરન કરિ, તીનસેં તે તાલ રાજમાંહિ તાંહિ
પરસી.

કરમ શુભા શુભ હૃદયે નાનાં પરખય, ધરિ ધરિ નાંઆ ધહાં સાખી સર્વ દરશી
કારનં અતુરવિધ અંતરંગ રહે સંગ, સરવંગ તાંતેં લોકકિઓ રંગ ધરસી.
ફુંદ દશા ડાલિ હંસ આપેકાં સંભાળિ યાનિ, યાટિ યાનિમાનિ જિન યાની
સુધા જરસી. ૨૯

કુખકી દે પાની તાકી કુંગરતે પડે ડાકી, ડાંસપેં ડસાવેડીલ રૂખ ડાલ લટકે;
કંદ મૂલ અસૈ ધસૈ પાલમેં નિહાલે નાંહિ, હંસ ભેદ પવન અભ્યાસહીમેં અટકે;
સાંધ કાજ કરે દૌર તીરથ અનંક ઠૌર, ધટહીમેં આજો તે અમોધ યોટ પટકે;
આપહી પ્રકાશ રૂપ જાસ રૂપ યૌર નાંહિ, વાંકો છોડિ યૌર ઢુંદે યહે મુઝ
અટકે. ૩૦

હૂંઠા આહે જાહિ તાંહિ મૂઢ નર હૂંદે નાંહિ, બહો રૂઢિ રૂઢ ભેદ કુછ નહિ પા
વે માન;

તીરથ અનંક ધાવે ઠૌર ઠૌર શિર નાવૈ, યુન જિનદેવ ગાવૈ, પાવૈન અમલ યાન,
અર્યે અનંક અંથ મન વચ કરે મંથ, ધરે પગ પંથ નિરદોષ દે અનધ દાન;
નિહચે વ્યોહાર રીતિ જોલોં જાને વિપરીત, કાને કિરિયા અનંક અંત ગજકો
સનાન. ૩૧

નિજ યુન ભૂલિગયો ભવ તરૂં જૂલિ રહ્યો, સહ્યો નાના દુઃખ મહા મોહ નીંદસ્યે
રહ્યો;

રામારામા ધનધન રટત અહે અનાંદિ, તટિની વિકટ તૃષ્ણા સ્થોત તિનજ્યોં બહ્યો;
કમ્પહું ભી ભૂલિકે દશા વિનાશિ ભરમકી, ખરમ નરમ વહે મરન નિજના ગહ્યો
પૂછે હંસરાજ કહ્યું સૂઝે હૈ કિ નાંહિ ભૈયા, માંસકી મસકમેં મવાસી કહા વહે
રહ્યો. ૩૨

જોસ પાપ વાસનાસોં મનકોં ઉઠાસે રાખુ, શાસકો વિસાસ નાંહિ કાલ જયોં
કૃપાનં હૈ;

કામિની કનક કુંદ દોહ જાનિચિદાનંદ, કાહેઉરજત યામે છોડિ જિય જ્યાન હૈ;
થિર એક આદિ અંત સુજશ શ્રી ભગવંત. એર છિન બંધુર ન કોહ પર
ધાન હૈ.

નીરકીસી લીક જયોં અનીક હોઇ પત્રકમેં, અનક ભી તૈમે હંસ કોહ ન નિ
દાન હૈ. ૩૩

ચોરીસી ઉમર તામેં રોગ સોગ મોહ ભર, કાલકો હમેસેં ડર પરબસ રહનાં;
મનમેં કસાલા સોલા કરે નાંહિ માલા કર, તાલામેં જડીસી મતિ રહે દુઃખ
સહનાં;

નાથકોં કરે ન નાથ યાહીતેં રહે અનાથ, પાથ જયોં અગનિ સાથ પાપ તાપ
દહનાં;

એતે દુઃખ સંકટમેં કંકટસો જૈન ધર્મે, સમુઝિ સમુઝિ હંસ યહે પુઝ કહ
ના. ૩૪

દેવ જિન રાજ રાજ કાજકો સમાજ તજિ, ભયો મુનિ રાજ રાજ રાજ જાકોં
પૂજે હૈ;

ધરિ યોગ ધ્યાન માન બાનકોં પ્રગટ કીયો, લોકા લોકકો વિકાશી મોહ જાતે
પૂજે હૈ;

પરમ પુનીત વીતરાગ વીત વિકરપ, પાધ એસો દેવ તાસો વિમુખ કયોં હૂજે હૈ,
બિનુ સેવા તાકી કાકી ગધ ભવથિતિ ધટિ, હંસ જાકી ભગતિ તેં કર્મ સેના તૂ
જે હૈ. ૩૫

ખાવે હૈ પુ' સ્વારથ ન સ્વારથકો ભેદ પાવે, સ્વારથકે તણે જૈસે ભાર આપ માનિલે,
મેંહી કરોં ભરોં મેં નિવારોં મારોં તારો લોક, જોક જયોં કરત મેં મેગર આ
ધ તાનિલે,

हंस कहै औरहीसों लूयो लूयो किरै मान, मान पल शक्र सभ वक्र भति जननि,
जनयो निज भर्म न न कर्मको सखूप रूप, जव रूप भेक नैये रह्यो जोड़ी जानि
ले, ३६

निहये सखूप निरभेद भेद रूप पुनि, विवहार मांहि भेदाभेद योंधरतु है,
दोउ क्रम रूप समकाल रयाद वाद सैली, लियेजो अवततव्य वसुंधां करतु है,
परछंदी अवततव्य तासों भेदाभेद द्वैत, योगते सपत भंग भंगी पसरत है
जैसे सत्ता तत्तों विचारसो कहांवै नैन, और मिथ्यालैन जवसागर परतहै, ३७
पाये जहु मांज लाल जाल सुं भराज जाल, देव जाल जैसे जाल ताल धन
रासिके

जैसे रिपु काल मछराल जउ भूमिपाल, कियो जग जेर डेरि डेरि दूही रासिके;
कहे हंस अंसकों दियो पायो जगो नाम, धाम धाम जस वृंद राख्यो है नि
वासिके,

जग जल महा साल लगेो भिकराल नाल, काल न जमायो रयो जोटो जमाज
लासिके. ३८

किन्हो नेक छशन जयो न सुछशन, भिनु न्है सुछशन मिथ्या जुर जत है;
किन्हो न पहेज पर रह्या पा हेज पर, परहेणु होत परभाव बिसदात मै;
रागादिक उर उर उर कथाकिरे गभार, मूलहीके जोन् होत रागादिक भात है;
शुद्ध भाव धार धार पातते उद्वार हंस, राज होउ धर्षधार सारयह पात है ३९
अधे है अनादी ही के दोउ जव पुद्गल, ताही के अभेद अल विविध न
जात है;

संवरकों करे धरै योगको अउपर ली, अउपर रहित पाप क्रियाते उरात है;
उद्यत विहारी पावे दश विध समाचारी, नारीसों विमुच्य सय भांति अवदात है,
भिनु भेद ज्ञान हंस संवर निदान नहिं, होत निरवानयह परवान जात है. ४०
जोडिया धशन जैसे जगलागो मिथ्या भग, पगपग घोये जरो जव रूप पर है,

પાવૈ ન મરમ કુલ ધરમ ધરમ જાને, હિંસા કાળ સોજ કિરિ કિરિ અવતરે હૈ,
ગયો ન અજ્ઞાન ધ્યાન વિષે દર ધ્યાન રહ્યો, ઝાટી કરે કરેની કયોં કળ હંસ
સરે હૈ,

સુદતા ખિસારિ શુદ્ધ ભાવ ધારિ રૂઝ કરે, જોગેકોં વિશુદ્ધ તાકે હોત નિસતરે
હૈ. ૪૧

માનિ કમનીકી ઢેરો અન ગની તૈને ઘેરી, ચેરી જૈસી ધરિ રહી કમલા ઝૂમનેક
ખેર;

ગજ બાજિ રથ સાજિ જિત રિપુ રાજ રાજિ, સિંહાસન યેઠા છત્ર ધારિ ધને
જયોં સુખેર;

સુંદરી સુરી ભી રહે જોકે રૂપ આગે દુરી, કિન્નરી સી ધુળી જાકી આગી ના-
ચી રહી ઘેર;

પ્રાપ્તે વિવિધ ભાગ ખીતરાગ ધરિ જોગ, કળહૂ ભી હંસ કીની કર્મ સેના
નાહિં એર. ૪૨

યાન જયોં મહાન દુરગમ પંથ ગમનકોં, પોખકોં જયોં પય પાન સાવન કિ
સાનકોં;

ભાગ સુખકોં જયો દાન કર્મ નાશિએકોં ધ્યાન, કાન જયોં સુનનકોં સેનાન વ
પુ વાનકોં;

ખેરિ દલકોં દૃપાન હસ્ત જલ જૈસે ધાન. સાનકો સુ સંગ જૈસે બાન જયોં નિ
સાનકોં;

બાન તમ ભેદકોં જયોં જ્ઞાન બાવ ખેદકોં જયો, તૈસે ગ્રંથિ ભેદ હંસરાજ સ
રધાનકોં. ૪૩

રાગ દોષ નિગ્રહતેં કુરે રિદ્ધિ અંતરંગ, બહિરંગ જોગાસન ડંખરસોં દી
સેહ;

જોગ કીયા ધારી પર પદકોં બિહારી, વીતરાગરાગ દોષ બિનુ કર્મ દલ પીસેહૈ.

યથાપિ ન હલૈ અલૈ મોહ દશા પરજલે, સુપત જયો પ્રાણી કર્મ રાસિકોં કરીસેહે
હંસ જિન મત સાર યહે જાનિં નિરધાર, મોહકે બિનાસ હોત સિદ્ધકે સરી
સેહે; ૪૪

લેપ કરે દૂર દૂર નિજ પરગટ કરે, સૂર હોજી પૂરે બવ સરિતાકા ધરા હે;
સરંધા ન જગા ભાગા મિથ્યાન અધેરા મેરા, ડેરા પાયા સાસતા સુ બોધ
છાતિ પટા હે;

જોલિ આંખ નાખિ રાગ દોષ આંખિ આપકોતુ; ધરિ ધરિ ભેષ નાના બહુ
કાલ નટા હે;

બમન પવન જિન રાજ પ્રાપ્ત હંસરાજ, સસે મોહ વિશ્વમ કુહર જૈસા ફ
ટાહે; ૪૫

બામસોં હુભાર્યો કામ બામ ચિત દામ ધામ, કામ ધર નગન નગન તાન બાવેહે
રામ રસ વિમુખ વિરામ ધરિકો ન પાવે, આઠોં યામ મામ આહે ભેદકો ન
પાવે હે;

આપુકોં બિસારિ દ્યો બયો મોહ પરબથ, બસન અસન રસ અસુધર તા
વે હે;

આહે સુખ કરન કર ન કરે કંહુ ઉચો, હંસ ઐસે પ્રાણી ભવ હેતુ હી બહા
વે હે. ૪૬

શરનકોં આહે જોતો સગન લે જિન દેવ, ચરન ચરન ગુન જોતે પરગટ હોધ
કરમકો કટે ભોગ હટે મહા મોહ રોગ, મિટે પાપ પુન્ય ભોગ છુટે રાગ દો
પ દોષ;

ઉઝૈ ન કદાપિ કાલ માત હોધ બવ જન, નિકલે મિથ્યાત સાલ રિપુ નહીં હો
ધ દોષ;

વંદે ત્રિભુવન ભોગ બાપે કબહૂ ન સોગ, હંસ પાવે મહા ભોગ જગમ કહા
વે સોધ. ૪૭

ખડ ખડ નર વર ખડે લડે ચક્ર ધર, સકસી વિભૂતિ લાગિ. ભયે સુનિરા
જ જયુ;

જિન મત રસ સુધા રસતેં સરસ સુનિ, બિખતેં બિસમ પુનિ. જાન્યો. વિખે
કાજ જયુ;

અગમ સુગમ કરી વિવિધ લખધિ ધરી, ખરી રીતિ રાચિ ભચ્ચે જગ શિર
તાજ જયુ;

પરમ પ્રકાશ પાસે રહિત સુધાસ જાસ, સાસતો નિવાસ તાંહિ નમે હંસરાજ
જનુ. ૪૮

સંખહૂકી જાને ખીર જગજો તમાસગીર, આપજો વિમલ કરેં સમભાગ નીરસોં,
કર્મ રજજોં સમીર વ્યાપે નાંહિ કામ તીર, ભિન્ન કરિ જાને માને આપજોં શરી
ર સોં,

ભવજલ પાયો તીરસત્ય તૃપ સેના ખીર, ચિત લાયો જિન ભગવંત મહાં વીરસોં,
સોહં નર ધીર ભવ રસાદારિયેંકોં સીર, હંસરાજ ઐસેહીકી પૈઐ જાખ ભીર
સો. ૪૯

હંસ કિયો બિસદન સદન ન જોહ છૂટો, મદન વિકાર સાર જાનિ રાખ્યો
મનમેં,

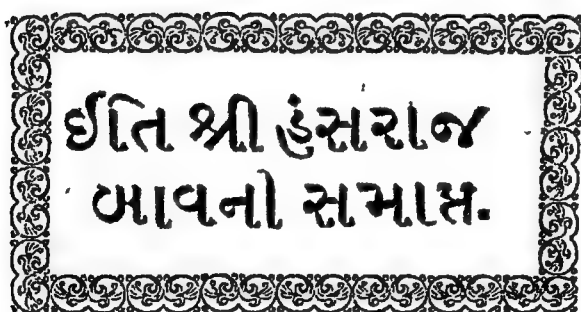
જોહકી મરોરિ તોરિ ઝારી ન વિઝારી કહૂં, સુમતિ કુમતિ સંગ રાચ્યોતિહું પનમેં,
પરમ પુરાન નર ચેતન સરપ ધર, તજિ ધન ધર ધ્યાયો બેઠિકે ન બનમેં,

ખારિકે બહુલા પૂલા તૂલકો બહુલા બેગ, અંત યહ જૈહે અગ ભંગ એક છિ
નમેં ૫૦

ક્ષાયિક સકતિ જાગે પાપ પુન્ય ભેદભોગે, લાગે જિન મારગમેં પાગે જ્ઞાન રસમેં,
ત્યાગે પરકોં અશિષ દાગે કર્મ મલ રેપ, ધરે ભેષ કબૂહૂન થાવર તરસમેં,

આપજોં સુ થિર કરે ભવ નીર નિધિ તરે, હરૈ દૈત ધરે ભાવ સરસ સરસમેં,

હંસ સરવંગ અંસ અંસકે વિષદ બયો, આગમ અનંત કાલ લસેગો સુ ર
 સમે. ૫૧
 જ્ઞાનકો નિધાન સુ વિધાન સૂરિ વર્ક્ષમાન, ભાનસો વિરાજ માન સૂરિ રત્ન પા
 ટ જ્યૂ,
 પરમ પ્રવીન મીન કેતન નવીન જગ, સાધુ શુનધારી અપહારી કલિ કાટજ્યૂ,
 તોડો સુ પ્રસાદ પાય હંસરાજ ઉપજાય, બાવન કવિત્ત મનિ પોએ શુન પાટજ્યૂ,
 અરથ વિચાર સાર જાકોં બુધ અવધારિ, ડોલે ન.સંસાર આલે કરમ કપાટ
 જ્યૂ. ૫૨

શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિભ્યો નમઃ

અથ શ્રી શ્રાવકને દેવશી પ્રતિક્રમણ વિધિ પ્રારંભઃ

નમો અરિહંતાણું, નમો સિદ્ધાણું, નમો આયરિયાણું, નમો
ઉવબજ્યાણું, નમો લોચ્ચે સંવ સાહુણું, એસો પંચ નમુકારો
સંવ પાવપણાસણો, મંગલાણુંચ સંવેસિં, પદમહોદધમંગલં. ૧

ધરણમિખમાસમણો, વંદિર્જિન્નવણિન્નળચેનિરિસહીઆચ્ચે.

મત્યચ્ચેણુવંદમિ, ધરણકાર સુહરાર્ધ

૨.

સુહદેવસી, સુખતપ, શરીર નિરાબાધ, સુખસંયમયાત્રા, નિરવહોછોણ
છે છસાતા ગુર કહે, દેવગુરપસાચ્ચે છ, મત્યચ્ચેણુવંદમિ ધરણકાર
રેણુસંદિસહ ભગવન ધરિઆવહી પડકમુંછ. ધરિઆવહિઆચ્ચે, વિરાહણા
ચ્ચે, ગમણા ગમણે, પાણુકમણે ખીચ્ચકમણે, હરિચ્ચકમણે આસાહત્તિ
ગે, પણુગદ્ગમટ્ટી મક્કડા, સંતાણા સંકમણે, જેમ્જેવાખિરાહિઆ, ચ્ચે
ગિંદિઆ, ખેંદિઆ, તેંદિઆ, ચ્ચહરિંદિઆ, પંચંદિઆ, ચ્ચભિહિઆવત્તિ
આ, લેસિઆ, સંધાધઆ, સંધદિઆ, પરિઆવિઆ, કિલામિઆ, ઉદ્દવિઆ,
હાણુઆહાણુ, સંકામિઆહિઆ, આવવરેવિઆ, તસ્સમિચ્ચામિદુકડં. ૨
તસ્સુત્તરી કરણેણું, પાયહિત્ત કરણેણું, વિસોહીકરણેણું, વિસક્ષી કરણેણું, પા
વાણું કમ્માણું, નિધ્ધાયણુહાચ્ચે, હામિકા ઊસગ્ગં. અનથ્ય ઉસસિચ્ચેણું, નિસ

સિએણું, ખ્ખાસિએણું, છીએણું, જંભાઈએણું, ઉદએણું, વાયનિસગેણું,
ભમલિએપિત્તમુચ્છાએ, સુહમેહિં, અંગસંચાલેહિં, સુહમેહિ ખ્ખેલસંચાલેહિં,
સુહમેહિં દિદ્ધિસંચાલેહિં, એવમાઈએહિં, આગારેહિં, અભંગોઅવિરાહિઉહુ
જમે કાભિસગ્ગો. જવ અરિહંતાણું, ભગવંતાણું, નમુક્કારેણું, નપારેમિ,
તાવકકાયં, કાણેણું, માણેણું, જાણેણું અબ્બાણુવોસરામિ.

એક લોગસ્સનો મનમાં કાઉસ્સગકરવો. પછે લોગસ્સ પ્રગટ કહેવો.

લોગસ્સ ઉજ્જેયગરે, ધમ્મતિત્થયરેજિણે,

અરિહંતે કિત્તધર્મસં, અહવિસંપિંકેવલી. ૧

ઉસભમજિયંચવંદે, સંભવમભિણુંદણુંચ સુમધંચ,

પઠમપ્પહં, સુ પાસં, જિણુંચ ચંદપ્પહં વંદે. ૨

સુવિહિંચ પુદ્ધ દંતં, સોઅલ સિજ્જં સવાસુ પુજ્જંચ,

વિમલ મલતંચ જિણું, ધમ્મસંતિત્થય વંદામિ. ૩

કુંથૂઅરંચ મહિં, વંદે સુણિ સુવયં નમિ જિણુંચ,

વંદામિરિહ્હનેમિં, પાસંતહ વદ્ધ માણુંચ. ૪

એવ મએ અભિત્યૂયા વિહૂય રે મલા, પહીણુ જરમરણા,

અહવીસંપિજિણુવરા, તિત્થયરામે પસિયંતુ. ૫

કિત્તિય વંદિય મહિયા, જેએ લોગસ્સ ઉત્તમા સિદ્ધા,

આરોગમેહિ લાભં, સમાહિવર મુત્તમંદિતું. ૬

ચંદે સુનિમ્મિલ્લયરા, આધર્યે સુ અહિ ચંપયા સગરા,

સાગર વર ગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધં મમદિસંતુ. ૭

ઈચ્છા કારણેન સંદિસહ ભગવત્, ગમણા ગમણ આલોડં.

મારગને વિષે, જાતાં આવતાં, પ્રથિત્રી કાય, અપ્પકાય, તેઉકા

ય, વાગિકાય, વનસ્પતિકાય, ત્રસકાય, નીલકૂલે. માઠી પાણી કણ કપા-
સીઆ, સ્ત્રી આદિકાણે સંધરૂ હુઆ હોએ, તે સવિ હું મને વચ્ચે
ને કાયાએ કરી મિછામિ દુકકડં. ઇચ્છાકારેણ, સંદિસહ ભગવન,
સામયક દાવા તણ, નૌકાર ગણ,

પંછી ખમાસમણ પૂર્વક ઇચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન જીવરાસ
ખમાવું છ.

સાત લાખ પૃથવીકાય, સાત લાખ અપકાય, સાત લાખ તેલકાય,
સાત લાખ વાગિકાય, દશ લાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિકાય, ચૌદ લાખ સા
ધારણું વનસ્પતિકાય, બે લાખ ખેંદ્રી, બે લાખ તેંદ્રી, બે લાખ ચૌરેંદ્રા,
ચાર લાખ દેવતા, ચાર લાખ નારકી, ચાર લાખ નિર્ધન પંચેદ્રી, ચ
ૌદ લાખ મનુષ્યતા ભેદ, એવંકારે, ચક્રે રાજ. ચોરાશી લક્ષ, જીવાયોનિ
માંહિ, માહરે જીવે જિજ્ઞા કોઈ જીવ દૂહ્યો હોય, વિરાધ્યો હોય, તે સ
વિ હું મને વચ્ચે કાયાએ કરિ મિછામિ દુકકડં

ઈચ્છા કારેણ સંદિસહ ભગવન અઢાર પાંચ થાનક આલોવું છ

પહિલે પ્રણાતિ પાત, ૧ ખીજે મૃણાવાદ. ૨ ત્રીજે અદત્તા દાન, ૩
ચોથે મૈથુન, ૪ પાંચમે પરિચ્છેદ, ૫ છોક્રોધ, ૬ સાતમે માન ૭ આઠ
મે માયા, ૮ નવમે લોભ, ૯ દશમે રાગ, ૧૦ ઇચ્છારમે દ્વેષ ૧૧
બારમે ક્રોધ, ૧૨ તેરમે અભ્યાપ્ત્યાન, ૧૩ ચૌદમે આડી, ૧૪
પંદરમે રતિ અંરતિ, ૧૫ શોળમે પર પરિવાદ, ૧૬ સત્તારમે માયા મૃ
ણ, ૧૭ અઢારમે મિથ્યાત સદ્ગત, ૧૮ એ અઢાર પાંચ થાનક સેવ્યા
હોય, સેવરાવ્યાહોય, સેવતા પ્રતે અનુભવા હોય, તે સવિ હું મને વચ્ચે
કાયાએ કરી મિછામિ દુકકડં.

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહુ ભગવન ગુરુ થાપના કરું. ૭.

પંચેંદ્રી કહિયે પંચેંદ્રીય સંવરણો, તહ નવ વિહં ખંભ ચેર ગુત્તિધરો;
ચહ બિહં કસાય સુકકો, એ અઘાર સગુણ સંજુતો. ૧
પંચ મહાવય જુતો, પંચ વિહ આયાર પાલણુ સમથો,
પંચ સમિષ્ઠાતિ ગુતો, એ છતીશ ગુણો ગુરુ મળજ. ૨

એ પ્રથમ ખમા સમણ.

ઈચ્છામિ ખમાસમણો.

ઈચ્છાકારેણ સંદિસહુ ભગવન દ્રવ, એત્ર, કાલ, ભાવ ધારું. ૭.

દ્રવથકી લુગડો લતો, ગરણો ગાઠો, પાથરણો, પોછણો, નોકર
વારી, ધાસ્યા પ્રમાણે મોકલા છે. એત્રથકી ઊપાસરાના ખારણાના
માહિલી કોરે, કાલ થકી સામાયક નીપજે તહાં સુધી, ભાવથકીજ્યા
સંગતે રાગ દ્વેષે રહિત વૃત્તિ સંગાતે જોલવું. ગુરુવાદિક સંગાતે જોલ
વાનો અગાર છે. અવ્રતી સંગાતે જોલવાના પચ ખાલાણુ છે. એણી
રીતે છ ઢોઢીએ કરી સામાયક ઊચ્ચાર કરવા, એક નોકાર ગણું ૭. ૫
છે એક નોકાર ગણી.

ભગવન-સામાયક ઊચ્ચાર કરાવો. ૭.

ગુરુ કહે.

કરેમિભંતે સામાયક સાવલ જોગ પચ્યખામિ, જાવનિયમ
પચુવાસામિ, દુવિહં તિવિહેણું મણેણું, વાયાએ કાએણું, ન કરેમિ
નકારેમિ, તસ્સભ તે પડિક્રમામિ, નિંદામિ. ગરહામિ અપાણું પોસિરામિ, એ
ખીજું ખમા સમણ. ૨ સામાયિક કરતાં ચારિત્રા ચાર શુદ્ધ થાએ
એટલે સામાયિકાવશ્યક પહિલું

૧

ઈચ્છામિ ખમાસમણો.

ધર્યાકરેણ સંદિસહુ ભગવન, ખીજા આવસ્યક-જાણી ધરી.

યાવહી પડિકમુ. — ધર્યામિ પડિકમિહં.

ધરીઆ વહીયાએ, વિરાહણાએ, ગમણા ગમણે, પાણુ ક્રમણે, ખીઆ ક્રમણે, હરિઆક્રમણે, આસાહતિંગ, પશુગદગમદ્વી, મકડા સંતાણા સંક્રમણે, જેમેણવા વિરાહિઆ, એગિંદિઆ, ખેંદિઆ, તેંદિઆ. ચહરંદિઆ, પંચિંદિયા, અભિહયા, વત્તિઆ, લેસિઆ, સંધાધઆ, સંધદિઆ, અરિઆવિઆ, કિલામિઆ, ઉદવિઆ, ડાણાઉડાણુ સંક્રમિઆ, અવિઆ, આવવરોવિઆ, તસ્સમિઆમિદુકડં. તસ્સુતરી કરણેણું, પાયશ્ચિત્તકરણેણું વિસોહિ કરણેણું, સલ્લિકરણેણું. પાવાણું, કમ્માણું, નિધાયણુકાએ, કામિકાઉસ ગંગ. અન્નતથ ઊસસિએણું, નીસસિએણું, આસિએણું, છીએણું, જંભા ધએણું, ઉડુએણું, વાયનિસગેણું, ભમલિએ, પિત્તમુચ્છાએ, સુહુમેહિં અંગસચાલેહિં, સુહુમેહિં એલ સંચાલેહિં, સુહુમેહિં દિહિસચાલેહિં, એવ માહએહિં આગારેહિં અભગ્ગો અવિરાહિએાં, હુજજ મેકાઉસગ્ગો, જવ અરિહંતાણું, ભગવંતાણું, નમુકારેણું, નપારેમિ, તાવકકાયં, ડાણેણું, મોણેણું, આણેણું, અપ્પાણું વોસિરામિ, લોગસ્સ. ૧ નોકાઉ સગ્ગ કરવો.

લોગસ્સ ઊજ્જેય ગરે, ધમ્મ તિત્થયરે જિણે,

અરિહંતે કિત્તધર્સં, સઙ્ગવીસંપિક્કવલી. ૧

ઊસભ મનિયંચ વંદે, સંભવ મલિણંદણુંચ સુમધંચ;

પગ્ગમપ્પહંસુ પાસં, જિણુંચ ચંદપ્પહં વંદે, ૨

સુવિહિંચ પુપ્ફદંતં, સીયલ સિજ્જં સવાસુ પુજ્જંચ,

વિમંલ મહંણુંતંચ જિણું, ધમ્મં સંતિય વંદામિ. ૩

કુંથૂ અરંચ મલ્લિં, વંદે સુણિસુબ્બય નમિ જિણુંચં;

વંદામિ રિહ્ડનેમિં, પાસંતહ વદ્ધ માણું ચ. ૪

એવ મયે ભિત્યૂયા, વિહૂ અરય મલા,
પહીણુ જર મરણા, ચહુ વીસં પિ જિનવરા,

તિત્યયરા મે પસિયંતુ. ૫

કિત્તિયં વંદિય મહિયા, જે એ જોગરસ જિત્તમા સિદ્ધા;

આરોગ્ય જોહિ લાભં, સમાહિ વર મુત્તમં દિંતુ; ૬

ચંદે સુનિમ્મલયરા, આધર્યે સુઅહિયં પયા સગરા;

સાગર વર ગંભીરા, સિદ્ધા સિદ્ધિં મમ દિસંતુ. ૭

જોગરસ કેતા દર્શનાચાર નિર્મલ થાએ, એ જીગ્તું આવશ્યકર એ ત્રી
જીગ્તું ખમા સમણું પછીદ્દી પડિ લેહણુ કરવો. તે છેહડાથી હાથ પ
ગ આસન પોંજવા.

પછી ભીજા આવશ્યક ભણી વાંદણાં દેવા.

દુઃખામિ ખમાસમણો, વંદિજિં, જવણિજ્જાએ, નિસ્સહીઆએ,
અણુજાણુહ, મેમિજિગ્ગહં નિરસહી, અહો, કાયં કાય, સંકાસં, ખમણિ
જજો ભેદિજામે, અપકિજંતાણું, બહુસુમેણુ ભે, દિવસોવધકકંતો, જત્તા
ભેજવણિ, જં ચં ભે, ખામેમિખમા સમણો, દેવસિયં વધકમં આવસિ
યાએ, પડિકમામિ, ખમા સમણાણું દેવસિઆએ, આસાયણુએ, નિત્તી
સણુયરાએ, જં દિંઅમિરજાએ, મણુ દુકડાએ, વયદુકડાએ, કાય દુકડા
એ, કોહાએ, માણુએ, માયાએ, લોભાએ, સંવ કાલિયાએ, સંવ મિ
રજો વયારાએ, સંવધમ્માધ ક્રમણુએ, અસાયણુએ, જોમએ દેવસિ
ઓ, અધઆ રોકઓ, તસસ ખમાસમણો, પડિકમામિ, નિંદામિ, ગ
હામિ, અધપાણુ પોસિરામિ, ધમ ગુર સંમીયે વાંતણા જે વાર દીજે.
વાંદણા દેતાં જાતાદિ વણુ નિર્મલ થાએ. એ જીગ્તું આવશ્યક. અને એ

થું ખમાસમણ, હહાં પોતાને મુખે પચ્ચખાણુ ધારે. તપાચાર નિર્મલ થાએ.

ઈચ્છામિ ખમાસમણે ૧૦

ઈચ્છાકારેણ સંહિસહ ભગવન અતિચાર આલાડીં છ.

હરે અરિહંત દેવ, મુ સાધુ ગુરુ, જિન પ્રણીત ધર્મ, ભાવતો સમકિત પ્રતિપાધું, દ્રવ્યતો લૌકિક, લોકોત્તર, દેવગત, ગુરુગત, પર્વગત, મિથ્યાત્વ વિષે જ્યણુકરું. એ શ્રી સમકિત તણા પાંચ અતિચાર સોધું. સંખ્યા, કંખ્યા, મિતિગિચ્છા, પર પાસડી પરસંસા. પર પાસડી સંયુઓ, એ પાંચ અતિચાર માંહે જિદો કોઇ અતિચાર હુઓ હોએ, તે સહુ મને, વચને કાયાએ, કરિ મિછામિ દુકડ. ખાર વ્રતમા હે પહિલું પ્રણુતિ પાત વિરમણુ વ્રત, યુજ બેદ્રિયાદિક, તસ છવ નિરપરાધ, ઉપેત કરચુ, સંકલ્પી કરી હણવા નિયમ, આરંભે જ્યણા, એપહિલા પ્રણુતિ પાત વિરમણુ વ્રતતણા પાંચ અતિચાર સોધું બંધે વહે છવિરહે એ, અહ ભારે ભત્તપાણુ વોરહે એ, એ પાંચ અતિચાર. ૧ ખીણું યુજ, મૂખ્યા વાદ, વિગ્મણુ વ્રત, પંચ વિધ, કંનાલિ એ, ગોવાલિ એ, ભુમાલિ એ, ના સાવ યારે, દૂડ સક્કિજાળે, એ પાંચ મોટકા દૂડા આપણે કાળે, સ્વજનને કાળે, ધર્મને કાળે મૂકી, પર-કાળે દૂડું બોલવા નિયમ સૂક્ષ્મ અસીક તણી જ્યણા. એખીજા ૦ સહરસાભખખાણુ રહસ્સાભખખાણે; સ્વદારા મંતર ભેએ, મોસોવયેસે, દૂડ લેહ કરણે એ પાંચ ૦ ૨ ત્રીણું ધૂલ અદત્તા દાન, વિરમણુ વ્રત, સચિત્ત અચિત્ત રાજનિગ્રહ કારિહં. પીધાર, અણુદીધું. લેવાનિયમ, સૂક્ષ્મ તણુ ઇંધણુ, પથિ પતિત વવહાર નિયોગે, દાણુ ચોરી, જણાય, એત્રીજા ૦ તેના હડે, તકરપઓગે, વિરદ રજ્જવંઈકમે, દૂડ ઘુલ્લુ ૩ માણે તપ્પડિ રૂઅગવિવહારે. એ પાંચ ૦ ૩ ચોથું સીન

વ્રત, યથા સક્રતે રવદારા સંતોષ પરદારાં વિવર્જના રૂપ, એ એ
 થા શીલ વ્રત તથા ૦ ઇતર પરિગ્રહિયા ગમણે, અપર પરિગ્રહિયા ગમણે,
 અનંગ ક્રીડા પર વિવાહ કરણે. કામ ભોગ તિન્વાભિલાસે એ પાંચ ૦ ૪ પાં
 ચમું પરિગ્રહ પરિમાણ વ્રત, નવ વિધ પિત્ત. ધર, હર, વાડિય, કુવિય
 ધણ ધન, હિરણ, સુવણઅહ પરિમાણ, દુષ્પય અહિષય મિય, નવ વિહ
 પરિગ્રહ વ્યંતો, એ પાંચ ૦ પિત્ત વત્યુષ્પમાણાદિક્રમે, હિરણ સુવણપ
 માણાદિક્રમે, ધણ ધાન ધ્વમાણાદિક્રમે, દુષ્પય અહિષય ધ્વમાણાદિક્રમે,
 કુવિય ધ્વમાણાદિક્રમે, એ પાંચ ૦ ૫ છઠું દિશિવ્રત ત્રિવિધેં જાણવું. ઉ-
 ઠ દિશિવ્રત, અહો દિશિવ્રત, તિરિયદિશિવ્રત, એ છઠા દિશિ ૦ ઉ-
 દિશિ ધ્વમાણાદિક્રમે, અહો દિશિ ધ્વમાણાદિક્રમે, તિરિયદિશિ ધ્વમાણાદિક્રમે,
 પિત્ત વૃદ્ધિસંતરકા. એ પાંચ ૦ ૬ સાતમું ભોગોપભોગ વ્રત દ્વિવિ-
 ધ ભોજનત કર્મતત્ત્વ, તત્રભોજનત, સચિત્તદ્વય વિગદ, ઉવાણત બોલચીર
 કુશુમેષુ, વાહણ સયણ વિલેવણ, બંભદિશિ નાણ ભત્તેસુ: એ સાતમા
 ભોજન ૦ સચિત્ત આહારે, સચિત્ત પડિ બદ્ધ આહારે, અપોસહિ
 ભખખણયા દુષ્પોસહિ ભખખણયા, તુચ્છોસહો ભખખણયા, એપાંચ-અ
 તીઆર ૦ ૭ કર્મ તો પત્રરે કર્માદાન, હંગાન કર્મ, વણ કર્મ, સાડી
 કર્મ, ભાડી કર્મ, ફોડી કર્મ, દંત વાણિજ્ય, લખખ વાણિજ્ય,
 રસવાણિજ્ય. વિસ વાણિજ્ય, કેશ વાણિજ્ય, જંત્ર પીલણ કર્મ
 નિલ્લંઘણ કર્મ, દવગિદાવણયા, સરદહ તલાવ સોસણયા; અસહ પોસણ
 યા, એ પત્રર કર્મ. ૭ આઠમું અનર્થ દંડ, વિરમણ વ્રત, અતુરવિધ
 અવજ્જાણાયરિએ, ધ્વમાણાઅરિએ, હિંસાધ્વમાણે, પાવકર્મસેવએ,
 એ આઠમા અનર્થ ૦ કંદએ, કુક્રમએ, મુહરીએ, સજ્જનાહિગરણે, ઉવ
 ભોગ પરિ ભોગ અહ રંગે, એપાંચઅતી ૦ ૮ નવમું સાંભાયક વ્રત-
 સાંભાય નામ, સાવજ્જાણે પરિવજ્જાણું, નિરવજ્જાણે આસેવણું,

અ, એ નવમાં સામાયિક૦ મણુ દુષ્પણિ હાણે, વય દુષ્પણિ હાણે, કાય
 દુષ્પણિ હાણે, સામાધયસ્સ અકરણયા, સામાધય અણુ વુઠીસ્સ કરણયા!
 એ પાંચ અતિચાર૦ ૯ દશમું દેશવગાશિક વ્રત. દિશિવય ગંહિય
 સ્સ, દિશાપરિમાણુસ્સ, પદ્ધિણું પરિમાણુકરણું. એ દશમાં આણુવણુધ્પઓગે
 પેસવણુધ્પઓગે, સદાણુવાંધ, રવાણુવાંધ, બહિયા પુગ્ગલપખ્ખેવે, એ પાં
 ચ અતિચાર૦ ૧૦ ઇચારમું પૌષધ વ્રત, ચિહું ભેદે જાણુવું અહાર
 પોસહે, સરીર સકાર પોસહે, બંભચેરપોસહે, અન્વાવાર પોસહે, એ
 ઇચારમાં પૌષધ૦ અધ્પડિલેહિયદુષ્પડિલેહિય સિજ્જસંથારે, અધ્પમ
 જિજ્જયદુષ્પમજિજ્જય સિજ્જસંથારે, અધ્પડિલેહિયદુષ્પડિલેહિય, ઊચ્ચાર
 પાસ વણુભૂમિ. અધ્પમજિજ્જમ દુષ્પમજિજ્જમ, ઊચ્ચારપાસ વણુભૂમી
 પાસહોવવાસસ્સ, સમ્મંઆણુણુપાલણુયા, એ પાંચ અતિચાર૦ ૧૧. પાં
 રમું અતિચીસંવિભાગવ્રત. અતિચીસંવિભાગોનામ. નાયાગયાણું, કુષ્પણિ
 જ્જાણું, અત્ત પાણાંહણું, દંવાણું દેશકાલ, સદ્ધાસકારકમ્મજ્જાએ, પ
 રાહ ભત્તિએ, આયાણુગ્ગહ યુદ્ધિએ, સંજ્યાણું દાણું, એ ચારમાં સ
 મિત્ત નિખ્ખેવણુયા, સમિત્ત પિહણુયા, કાલાધક્કમ દાણે, પરેવએસે મચ્છ
 રયા, એ પાંચ અતિચાર૦ ૧૨ સલેખણા તણા પાંચ અતિચાર સો
 ધું. હહલોગાસંસધ્પઓગે, પરલોગાસંસધ્પઓગે, જીવીઆસંસધ્પઓ
 ગે, મરણા સંસધ્પઓગે, કામ ભોગાસંસધ્પઓગે, એ પાંચ અતી
 ચાર૦ એવંકારે શ્રી સમકિત મૂલં ચાર વ્રત વિષે પંચ્યાસી અ
 તિચાર માહે જિઠો કોઈ અતિચાર અનાચાર અતિક્રમ વ્યતિક્ર
 મ હુઓ હોએ તે સવિ હું મન વચ્ચન કાયાએ કરિ મિચ્છામિ દુકક
 ૩ દેશવગાશિયં, જીવભોગં, પરિભોગં, પચ્ચખામિ, અતત્થણા ભોગેણું,

મહસ્સા મહત્તરાગારેણુ,ગારેણુ, સઞ્ચ સમાહિ વત્તિયાગારેણુ, વોસિરામિ,

ઇતિ લધુ અતિ ચાર સમાસં ઇતિ પડિક્રમણુ ચોથું

આવશ્યક સંપૂર્ણ.

ઇચ્છાકારેણુ સંદિસહ ભગવન પાંચમાં આવશ્યક ભણી

ચેત્ય વંદન કરું.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો. ઇચ્છાકારેણુ સંદિસંહ ભગવન
ચેત્યવંદન કરું. ૭. ઇચ્છું જય જય મહાપ્રભુ, દેવાદિદેવ સ
ર્વેશ શ્રી વીતરાગ દેવ, મુહુદીકુ પરમેશ્વર સુંદર સોમ સહાવ,
ભૂરિ ભવંતર સંચિઓ, નેડો સોસ વિપાવ. જે મેં પાપ
ક્રિયા બાલાપણે, અહવા અનાણે, આણુ ભવંતર સો સો ખંડ,
જયો પરમેશ્વર, પુહ મુહ દીકુ સિરિ પાસ જિણેસર, પાસ
પસી પસાઓકરી, ચીનતડી અવધાર, સંસારડો ખીહામણો, સામી
આવાગમણુ નિવાર. હૃત્યડા તેમુલખ્યાણુ, જે જિન વર પૂજંત;
એકે પૂણ્યે બાહિરા, પર ધર કામ કરંત, કવણે વાડી વાંધીયા,
કવણે ગૂથ્યા ફૂલ, કવણે જિનવર ચઢાવિયા, ભાવ સરિસા મૂ
લ, વાડી વેણાં માહરીઓ, સોવન કૂંપણિ ઓણુ, પાસ જિણેસર
પૂજિયે, પંચે અંગુલી ઓણુ, દો ઘોળા દો સામળાં, દો રેત્તાપ
લવન, મરગવ વન્ના દુન્નિ જિણુ, સોલસ કંચન વન્ન, નિય નિ
ય માન કરાવિયા, ભરદેસ નયણાનંદ, તે મે ભાવે વદિયા, એ
ચોવીશ જિણુંદ. વરતુ કમ્મ ભુમી કમ્મ ભુમી. પઠમ
સ ધયાણુ, ઉદ્ધોસોસત્તરિસઓ જિનતરાણુ, તિહરંત લખભઈ. ન
વંદોડી કેવલી, કોડી મહસ્સ, નવ સાહુ ગમ્મમ્મ, સંપાઈ જિ

ણવર વીસ સુણે, બિંહુ કોડી વરનાણુ, સમણા કોડી સહસ
 દુ અયુણુસુનું નિચ્ચ વિહાણુ, જયો સામી જયોસામી, રિસ
 હસિ રિસે તુંજ, ઉપ્પંત પહુ નેમિજિણુ, જયોવીર સાચોરમં
 ડણુ, બર અચ્છે સુણિ સુવચ, મહુરપાસ દુહદુરિય ખંડણુ,
 અવર વિદેહે તિલ્યયરા, ચિંહુ દિસિવિદિસિ જંકેવિ, તીમણુગ
 યસંપયં, વંદુ જિણુસ જૈવિ, સત્તાણુવ ઈસહસ્સા. લખખા
 છપનુ અક કોડીઓ, પંચસયમ્વહિસા, તિવણે એએઘ
 વંદે ઇતિ સપૂર્ણ.

ઇહાં ચાર તવન તથા અદ્યોતરી કહીતી. પછે ઉવસગ

હરં નમોચ્છુણું કહિએ. એ છંદુ ખમાસમણુ.

ઇચ્છામિ ખમાસમણો.

ઇચ્છા કારેણુ સંદિસહ ભગવન ગુર વંદના કર

ઇહાં ગુર વંદના કહેવી, એ સાતમું ખમાસમણુ

અદ્દાઇયે સુ દિવસ, મુદ્દેસુ પંતરસમુ કમ્મ ભુમીસુ;

જવંતિ કેવિસાહુ, રયહરણુ ગુચ્છ પડિગહ ધાગ. ૧

પંચમહબ્બ ધારા, અદ્દાર સહસ સીજંગ ધારા,

અખખો આચાર ચરિત્તા, તે સંવેસિર સામણુ સામત્થએણુ વંદમિર

પુજ્જન સિરિઅજ્જ રખિય, ગુરુણોતપ્પટ્ટિ પુચ્ચ જયસિંહાં,

સૂરીસિરિ ધમ્મવોંસા, મહિંદ સિ હા તઓ ગુરુણો. ૩

તપ્પયસિરિસિંહપહા, તેસિંપઇઅજિયસિંહવરગુરુણો,

દેવિંદસિંહગુરુણો, તપ્પયસિરિધમ્મપહસૂરી. ૪

સિરિસિંહતિલ્લયસૂરી, તપ્પય સિરિમંમહિંદપહગુરુણો,

સિરિચેતુંગગુરુણો; તપ્પય જયકિત્તિ ગુરુરાઓ. ૫

સિરિજ્યકેસરસૂરી, તપ્પઈ સિદ્ધંતસાયરોસુગુર.
 સિરિભાવસાયર ગુર, તપ્પયંસૂરીગુણિહાણો, ૬
 સિરિધમ્મમુત્તિસૂરિ, તપ્પહ કલ્લાણુ સાયર મુણિદો,
 સિરિ અમર સાગર ગુર, કલ્લાણું કુણુ ઊંસંધરસ. ૭
 તપ્પટ્ટિ પુવ્વ પવ્વય, ભાણું વિથ્યાય સાયરસૂરી;
 સિરિજિદ્ધ સાયર સૂરિ, સિરિ કીર્ત્તિ સાયર સૂરી,
 સિરિ પુણ્ય સાગર સૂરિ, શ્રી રાજેન્દ્ર સાગર સૂરી,
 શ્રી મુક્તિ સાગર સૂરી વંદે, વહેરમાન શ્રી રત્ન સાગરસુરી.
 અમ્મલ ગચ્છ નાયક વંદે, વિધિ પક્ષ ગચ્છ નાયક વંદે ૮
 ઇચ્છામિ ખમ્માસમણો.

ઈચ્છાકરેણ સંદિસહ ભગવન, સીજ્જાય કરેન્દ્ર.

એ આહુ ખમ્માસમણુ ઘણું સજ્જાય કહેવી નવકાર કહેને
 અરિહંતા મંગલં મુચ્ચ, અરિહંતા મુચ્ચ દેવયા;
 અરિહંતા કિત્તિયં તાણું, વોસિ રમિત્તિ પાવગં. ૧
 સિદ્ધાય મંગલં મુચ્ચ સિદ્ધાય મુચ્ચ દેવયા;
 સિદ્ધા કિત્તિયં તાણું, વોસી રમિત્તિ પાવગં. ૨
 અચારિયા મંગલં મુચ્ચ, આચરિયા મુચ્ચ દેવયા;
 આચરિયા કિત્તિયં તાણું, વોસિ રમિત્તિ પાવગં ૩
 જીવથ્યાયા મંગલં મુચ્ચ, જીવથ્યાયા મુચ્ચ દેવયા;
 જીવથ્યાયા કિત્તિયં તાણું, વોસિ રમિત્તિ પાવગં, ૪
 સાહુ મંગલં મુચ્ચ, સાહુ મુચ્ચ દેવયા;
 સાહુ કિત્તિયં તાણું, વોસિ રમિત્તિ પાવગં ૫
 એ પંચે મંગલં મુચ્ચ, એ પંચે મુચ્ચ દેવયા.

એ પચે દ્વિતિય તાણું, વોસિયમિતિ પાવગં.

૬

એસો પંચ નમુકારો, સંવ પાવ પણાસણો;

મંગલાણંચ સંવેસિં, પઢન હોઈ મંગલં.

૭

ધર્યામિ ખમાસમણો.

ધર્યાકારેણ સંદિસહ ભગવન કુમુમિણ દુમુમિણ બુડામ

ણિ નિમિત્તં કરેમિ કાઉસગં અનત્ય. લોગસ્સ

૪ ના કાઉસગ ચ દે સુનિમ્મ લયરા સુધી. પછે

છે પ્રગટ લોગસ્સ કહિવો. એ નવમું ખમાસમણ.

પછે ધર્યામિ ખમાસમણો.

ધર્યાકારેણ સંદિસહ ભગવન અભિભવ દુખખખખ્ય કમ્મખખ

ય નિમિત્તં કરેમિ કાઉસગં અનત્ય. લોગસ્સ પાંચનો કાઉસગ.

એ દશમું ખમાસમણ. અને પાંચમું આવશ્યક. એણે કરી પડિકમણા

માં ને અશુદ્ધ આચાર રહ્યા તે આચાર એ પાંચે કાઉસગથી શુદ્ધ

થાએ. ધર્યામિ ખમાસમણો. ધર્યાકારેણ. પછે પચ્ચખાણ વાંદણા.

એ વાર દીળે. પછે ગુરુમુખે પચ્ચખાણ કરે. એ ઇચ્છારમું ખમાસમણ

એ છઠું આવશ્યક, ધર્યામિ ખમાસમણો. ધર્યાકારેણ. સામાધક પાલ

વા ત્રણ નોકારે ગણિએ. પછે ગાથા.

જં જં મણેન ખદ્દં, જં જં વાયાય ભાસિયં પાવં,

કાએણ વિદુ ક્કયં, મિચ્છામિ દુક્કડં તસ્સ.

૧

સવ્યે જીવાં કમ્મવસે, ચગિદહ રજ્જ ભમંત,

તે મે સંવ ખમાવિયા, સુજ્જવિ તેહ ખમંત.

૨

ખમી ખમાવી મેં ખમી, જીવિહ જીવ નિકાય,

સુદ્ધ મને આ લોવતા, સુઝ મન વેર ન થાય.

૩

દિવસે દિવસે લખખ, દેહ સુવેત્તરસ ખડિયં એગો,

એગોપુણુ સામાયક, કરેઈ ન પકુખ એતરસ. ૪

કુણે પમાયે ખોનિજ, હુઈ વિરઈ બુદ્ધિ,

જિણુ સાસણુ મેં ખોનિજ, મિચ્છા દુકડ સુદ્ધિ. ૫

સામાયક વ્રત કાસિજ, પાલીક, પુરિક, તીરિજ, કિર્તિજ, આરાધ્યુ
વિધે, લીધું, વિધે કીધું, વિધે કરતા, અવિધિ આસાતના હુઈ હોએ તે
સવિ હું મને વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુકડ. ૧ પાટી, પોથી, ક
વલી, કવણી, નોકરવાલી, કાગલેં પગ લગાડયો હોએ તે સવિ હું મને વચ
ને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુકડ. અગ્રી દ્વોપમાં સાધુ સાધવી આવક
આવિકા, વીતરાગ દેવનીઆજ્ઞા પાલે પત્તાવે અનુજાદે તેહને ત્રિકાજ વંદના, શ્રી
મંદીર પ્રમુખ વીસ વહિરમાનને ત્રિકાજ વંદના. અનીત ચોરીશી, અના
ગત ચોરીશી, વર્તમાન ચોરીશી, ને ત્રિકાજ વંદના હોએ. ઝંઝળાનત
અંદ્રાનત, વૃધમાન, વારીયેણુને ત્રિકાજ વંદના. દશમનના, દશ વચનના
ખાર કાયાના, ખત્રીય દોશ માહેણો સામાયક વ્રતમાંહે જે કોઝોએ દોષ લ
ગો હોએ, તે સવિ હું મને વચને કાયાએ કરી મિચ્છામિ દુકડ સાચાની
સદહણુ, ભૂકાના મિચ્છામિ દુકડ. એ ખારમું અમાસમણુ.

ઈતિ શ્રી દેવશી પ્રતિક્રમણુ
વિધિસમાપ્ત.

અથ વૃદ્ધ ચૈત્યવંદન પ્રારંભઃ

કેવલનાણી શ્રી નરવાણી, સાગર મહાજસ વિમલ તે જાણી,
 સર્વાનુભૂતિ શ્રીધર ગુણ ખાણી, દત્ત દામોદર વંદુ પ્રાણી. ૧
 સુતેજ સામી મુનિસુવ્રત જાણી, સુમતિના શિવગતિ પંચમ નાણી;
 અસ્તાંગ નેમિસર અનિલ તે જાણી, જયોદર સેવો મનમાહી આણીરત
 કૃતાથે જપતાં નવિં હોએ હાણી, ધમીસર પામ્યા શિવપુર રાણી,
 મુદ્ધમતિ શિવકર સંદન ઢાણી, સંપ્રતિના ગુણ ગાએ ઈંદ્રાણી. ૩
 વાચક મૂઝ કહે ઉગને ભાણી, તવ ન ભણો જિમ થાએ નાણી;
 એ ચોવીશી નિત નિત ગાણી, મુગતિ તણા સુખ જિમ દ્યો તાંણી. ૪

ઈતિ ઢાલ ૧.

આદિ અજિતજ રે, સંભવ અભિનંદન ભણું,
 શ્રી સુમતિજ રે, પદમ પ્રભના ગુણ સ્તવું,
 શ્રી સુપારસ રે, ચંદ્ર પ્રભ જગ જાણીએ,
 સુવંદી સીતળ રે, શ્રેયાંશ હરએ વખાણીએ. ૧
 વખાણીએ શ્રી વાસ પૂજ્ય, વિમળ અનંત ધર્મ શાંતિએ,

કુંથુચ્ચર મલ્લિ સુનિસુવ્રત, નમિ નેમિ ધ્યાગિ ચિત્ત ઝે. ૨

સુર શીર પાર્શ્વ વીર, વર્તમાને જિનવરા,

કર જોડી વાચક ભણે મૂલા, રવામિ સેવક સુખ કરા. ૩

ઈતિ ઢાલ ૨.

પદ્મનાભ સુર દેવ, સુપાર્શ્વ સયં પ્રભુ હોધ.

સર્વાનુ ભૂતિ દેવ સુત, ઉદય પે ઢાલજી જોઈ. ૧

પોટલ સત કીરત, સુનિસુવ્રત, અમ મનિ કપાય,

નિપુલાયક નિર્મમ, ચિત્ર ગુપતિ પંડુ પાય. ૨

સમાધિ સુસંવર, જસોધ્ર વિજય મલ્લિ દેવ,

અનંતવીર ભદ્ર, કૃત, તેહની કીજે સેવ. ૩

અનાગત જિનવર, હોસે તેહનાં નામ,

ભણે વાચક મૂલા, તેહને કરે પ્રણામ. ૪

ઈતિ ઢાલ ૩.

મહા વિદેહ પંચ મહાર, પ્રતેકે જિન આર,

શ્રી મંદીર યુગ મંધિર, બાહુ સુબાહુ અ સુખકર. ૧

સુજાત સ્વયં પ્રભુ સ્વામી, ઉસભાનન લેહુ નામી,

અનંત વીર્ય દેવ, સુર પ્રભુ કરે એ સેવ. ૨

વિશાલ વજ્રધર સાહુ, ચંદ્રાનન ચંદ્ર બાહુ,

ભૂજંગ ધરવર ગાંગી, નેમિ પ્રભુ ચિત્ત ઝે લાગી. ૩

વીરસેન મહા ભદ્ર વંદુ, દેવ જસા દીડે આનંદુ,

અજીત વીર્ય વંદણુ, સ્વસાતા કૃષ્ણા ચંદ્રાનન. ૪

વર્ધમાન વારિખેણુ ધર, એ હુઆ જિન ચોવીસ,

એવા છનું એ જિનવર, વાચક મૂલા કહે સુખ કર.

ઈતિ ઢાલ ૪.

હવે પાયાલ લોક મઝે, જિહાં અમુર કુમાર,

લાખ ચોસઠ જિન ભવન અઝે, તિહાં કર જુહાર. ૧

નાગ કુમાર માંહે કહ્યા, તિહાં લાખ ચોસસો,

એતા જિનહર તિહાં નમું, થાઈ સમકિત વાસી. ૨

સોવન કુમાર મઝ લાખ, બહુતેર પ્રસાદ,

છનું લાખ વાસુ મુઝ, સુણિએ સુરનાદ. ૩

દીપ કુમાર દિશા કુમાર, વલી ઉદ્ધી કુમાર,

વિદ્યુત સ્તનિત કુમાર અને, વલી અગનિ કુમાર. ૪

એ છએ થાનક બાણિએ, પ્રતેકે જિનહર,

છહું તેર છહુંતેર લાખ તિહાં, ભવિઆણુ જિનસુખ કાર. ૫

એવંકારે સવિ મલી, બહુંતેર તીહાં લાખ,

સાત કોડી જિનહર નમું, શ્રી જિન વર ભાંખ. ૬

લાખ સાઠ નિબ્યાસી કોડી, અને તેરસે કોડી.

જિન પડિમાં શ્રી જિનતણી. વંદુ બે કર જોડી ૭

અસંખ્યા વંતર જોધસી, અસંખ્યા જિનહર;

અસંખ્યા પડિમા જિનતણી, નમી નહી દુરગતિડર. ૮

વાચક મૂલાં કહે દેવ, દેહ સુમતિ સદા મુઝ,

જિન વેચને હુ લીન થઈ, ગાવું જિનજી પુઝ. ૯

ઈતિ ઢાલ ૫.

સોહમ ઇસાણુ સનત કુમાર એ, માહિંદ બંબ રે લંતકે સારએ,

સાર મુક અને સહ સારહ, આનત પ્રાણી આરણ, ૧
 અચુત નવ ગ્રહી વેક ત્રિક તિહાં, પંચ અનુત્તર તારણ;
 અનુક્રમે પ્રાસાદ કહિએ, લાખ સહસ સત સંખ્યા.
 બતીસ અઠાવીસ બારે હે, અઠ ચઉ લખ અખ્યા.
 પન્નાસ આલીશ છ સહસ જિનહર, દો દો દોઢ રે દોઢજ સત વરા,
 વરા સત વરા ઇગ્યારોત્તર સતો તર સો જાણિએ,
 એક સો ઉપર પંચ અનુત્તર, અનુક્રમે વખાણિએ. ૧
 સવે મલી જિનહર લાખ ચોરાસી સાખ એ,
 સહસ સતાણુ આગલા, તિહાં વીશ ને ત્રણ દાખ એ. ૨
 એક શો કોડી રે બાવન કોડિએ, લાખ ચોરાણુરે સંખ્યા જોડિએ
 જોડી ચોસઠ સહસ એક શો આલીશ તિહાં આગલી. ૩
 જિન પ્રાસાદ એક શો ઇસમ્મ લેએ, વંદી પ્રતિમા જિજ્ઞાસી,
 ચૈત્ય સંખ્ય ઉરફ લોકે, વીર વચન વિખ્યાત એ.
 વાચક મૂલા કહે ભણુજો, સ્તવન એ પરભાત એ. ૪

ઈતિ ઠાલ. ૬

વેયઠ ગિરિ સંતર સો જિનહર વૃષ્ઠધરનાં તિહાં ત્રીશ જી,
 કુર કુમનાં દશ જિનહર બોલ્યા, ગજદંતે તિહાં વીશ જી. ૧
 અસીમ્મ તે જિનહર કુર કુમ પરવે, એસીમ્મ વંખારે જાણુ જી,
 મેર તણા પંચાસી જિણુહર, ઇખ કારે ચાર વખાણુ જી. ૨
 માનુષોત્તર પરવત તિહાં ચારજ, નંદીસરના વીશજી,
 કુંડલ રચક તિહાં ચાર ચાર જિનહર, નેંક બભાદિક તિહાં ઇશજી. ૩
 પંચસયાં ઇગ્યારે અધિકાં, જિનહર તિરછે લોકે જી,
 યડિમા ઇકસઠ સહસ ચારસે, બોલી સધલે થોકેજી. ૪

અથો ઊર્જિને તિરછે લોકે, સર્વે મૂળી કોડી આઠ જી;
 લાખ છપન ને સહસ સતાણું, પણસય ચોત્રીશ પાઠ જી. ૫
 જિન પડિમા પતરસે કોડી, ખેતાલીશ વલી કોડી જી,
 લાખ પંચાવન સહસ પણ વીસ, પીણસહ ચાલીશ જોડી જી. ૬
 એતા તવન ભણે જે ભાવે, પ્રહ ઉગમને સુરે જી,
 વાચક મૂલા કહે ગુણ ગાર્તા, દૂરગતિ નાશે દૂરે જી. ૭

ધર્મિ દાલ ૭

અઠાવય સંમેત શેખર ગિરિ, સાન્નિન જિઅમ,
 રૈવંત ગિરિ સેતુજ, ગજ પદ ધમ્મ ચક્ર કહૂ, સાં વૈભાર ગિરિ
 જિતંગ. ૧
 રાવતે કુંજરા વતે, સાન્નન જિય, તિહુણ ગિરિ ગુહા લેર,
 કાશી અવંતી જાણિએ, સાં નાગોર જેસલ મેર. ૨
 સોરિ પુરેહથીણાવરે. સાં અવલજ રાવણ પાસ.
 પીરોજ પુરે ને ભુઅડ ભણો, સાં ક્ષલવિધી પુરે આસ. ૩
 વીકાનેર ને મેડતે, સાં સીરોહી આશ્રુ સોરંગ,
 રાણગ પુર ને સાદડી, સાં વરકાણે મન રંગ. ૪
 ભીન માલને કોટડે, સાં બાહર મેર મઝાર,
 રાયધણ પુર રજિયામણું, સાં શાંતિ નાથ દહીઆદ્ર જીહાર. ૫
 સાચોર જાણોર રાડદ્ર, સાં ગોડી પુર વર પાસ;
 પાટણ અમદાવાદ વલી, સાં સંખેર દીજે ભાસ. ૬
 અમી ઝરે નવ પલ્લવે. સાં નવ ખંડ યલાદ્રે ઠામ;
 તારંગે જીરહાન પુરે, સાં વંદુ માણક શામ. ૭
 અંભાઈત ને તારા પુરે, સાં માતર ને ગંધાર,

લોડણ ચિંતામણ વર, સાં મુરત ડભોઇ જીહાર. ૮

દેવકે પાણુ દેવગિરિ, સાં નવે નગર વંદી જોય,

દીવાદિક સવિ ખંધરે, સાં અંતરોક શ્રી પુર હોઇ. ૯

વડ નગર ને ડુંગરપુરે, સાં ઘડર માલવ દેશ,

કલ્યાણુક જિહાં જિન તાણું, સાં મનં મુખે પ્રણમેસ; ૧૦

ગામ નગર પુર પાટણે, સાં જિન મુરતિ જિહાં હોય,

વાચક મૂલા કહે મુઝ, સાં વંદતાં શિવ મુખ હોય. ૧૧

હય છનુય જિનવર (૨) અધા જાહે ને લોક તિરછે જાણુ એ,

સાસય અસાસય જૈન પડિમા, તે સવે વખાણુ એ,

ગદ્ય વિધિ પક્ષ પૂજ્ય પરગઠ, શ્રી ધર્મ મૂર્તિ સૂરિંદ એ,

વાચક મૂલા કહે જાણુતાં રિક્કિ વૃદ્ધિ આણુંક એ. ૧૨

ઈતિ વૃદ્ધ ચૈત્યવંદન સમાપ્તઃ

શ્રી સદ્ગુરુભ્યો નમઃ અથશ્રી વીસ વિહરમાન જિનસ્તુતિ પ્રારંભઃ

શ્રી સીમંધર જિન વર સ્વામી, વીનતડી અવધારો,
શુદ્ધ ધર્મ પ્રગટ્યો જે તુમચે, પ્રગટ્યો તેહ અમારો.
રે સ્વામી વીનવીએ મન રંગ.

૧

જે પરિણામિક ધર્મ તુમારા, તેહવો અમચો ધર્મ,
અદ્વા ભાસન રમણુ વિયોગે, વિલગો વિભાવ અધર્મ રે સ્વામી. વીં ૨
વસ્તુ સ્વભાવ સ્વભાવિ તેહનો, મૂલ અભાવ ન થાએ,
પર વિભાવ અનુગત પરણુતીથી, કરમે તે અવરાય રે સ્વામી. વીં ૩
જે વિભાવ તે પણ નૈમિત્તિક, સંતતિ ભાવ અનાદિ,
પર નિમિત્ત તે વિષય સંગાદિક. તે સંયોગે સાદિ, રે સ્વામી, વીં ૪
અશુદ્ધ નિમિત્તે યે સંસારતા, અત્તો કર્ત્તા પરનો,
શુદ્ધ નિમિત્ત રમે જાણ ચિદ્ધન, કર્ત્તા ભોક્તા થરનો રે સ્વામી. વીં ૫
જેહના ધર્મ અનંતા પ્રગટ્યા, જે નિજ પરણુતિ વરિયા,
પરમાતમ જિન દેવ અમોહી, જ્ઞાનાદિક ગુણુ દરિયા રે સ્વામી. વીં ૬

આલંબન ઉપદેશક રીતે, શ્રી સી મંધર દેવ,
 ભજ્યે શુદ્ધ નિમિત્ત અનોપમ, તજિયે ભવ ભય ટેવરે સ્વામી. ૭
 શુદ્ધ દેવ અવલંબન કર્તા, પરહરિયે પરભાવ;
 આતમ ધર્મ રમણ અનુભવતાં, પ્રગટે આતમ ભાવ રે સ્વામી. વી. ૮
 આતમ ગુણ નિર્મલ નીપજતાં, ધ્યાન સમાધિ સભાવે;
 પૂર્ણાનંદ સિદ્ધતા સાધી, દેવચંદ્ર પદ પાવરે સ્વામી. વી. ૯

ઈતિ શ્રી સી મંધર જિન સ્તવન. ૧

શ્રી યુગ મંધર વીનવું રે, વીનતડી અવધાર રે; દયાલ રાય.
 એ પર પરિણુતિ રંગથી રે, સુઝને નાય જંગાર રે; દયાલ રાય. શ્રી. ૧
 કારક આહક ભોગ્યતા રે, મે કીધી મહારાય રે; ૬૦
 પણ પુઝ સરિખે પ્રભુ લહે રે, સાચિ વાત કાયરે ૬૦ શ્રી. ૨
 યદ્યપિ મૂલ સ્વભાવમે રે, પર કર્તૃત્વ વિભાવ રે, ૬૦
 અસ્તિ. ધર્મ જે માહારો રે, એહનો તત્ત્વ અભાવ રે, ૬૦ શ્રી. ૩
 પણ પરણામિકતા દશારે, લહિ પર કારણ યોગરે, ૬૦
 ચેતનતા પરગટ થઈ રે, રાચિ પુદ્ગલ ભોગ રે. ૬૦ શ્રી. ૪
 અશુદ્ધ નિમિત્ત તો જડ અછેરે, વીરજ શક્તિ વિહીન રે, ૬૦
 તું તો વીર્ય જ્ઞાનથી રે, સુખ અનંતે લીન રે. ૬૦ શ્રી. ૫
 તિણુ કારણ નિશ્ચય કર્યો રે, સુઝ નિજ પરિણુતિ ભોગરે, ૬૦
 પુઝ સેવાથી નીપજે રે, ભાજે ભવ ભય શોગ રે, ૬૦ શ્રી. ૬
 શુદ્ધ રમણ આનંદતા રે, ધ્રુ ધ્રુવ નિસ્સંગ સ્વભાવ રે, ૬૦
 સકલ પ્રદેશ અમૂર્તતા રે, ધ્યાતાં સિદ્ધ ઉપાવ રે, ૬૦ શ્રી. ૭
 સમ્યક્ તત્ત્વને ઉપદિશ્યો રે, ગુણતાં તત્ત્વ જણાય રે, ૬૦
 અક્ષા જ્ઞાને જે ગ્રહોં રે, તેહિજ કાર્ય કરાય રે, ૬૦ શ્રી. ૮

આતમ ગને આતમ રમે રે, નિજ ધર મંગલ થાય રે, ૬૦
કાર્ય રચા કર્તા થયે રે, કરક સવિ અદનાયરે. ૬૦ શ્રી ૦ ૯
ત્રાણ સરણ આધાર છોરે, પ્રભુજી ભવ્ય સહાય રે; ૬૦
દેવચંદ્ર પદ નીપજે રે, જિનપદ કજ સુપસાય રે, ૬૦ શ્રી ૦ ૧૦

ઈતિશ્રી યુગમંધીર જિન સ્તવન. ૨

હાલ

સંભવ જિન અવધારિયે એ દેશી.

ખાહુ જિણુંદ દ્યામયી, વરતમાન ભગવાન, પ્રભુજી,
મહા વિદેહે વિચરતા, કેવલ જ્ઞાન નિધાન. પ્ર૦ ખા. ૧
દ્રવ્યયત્રી છકાયને, નયણે જેહ લીગાર. પ્રભુજી,
ભાવ દયા પરિણામનો, એહજ છે વ્યવહાર. પ્ર૦ ખા. ૨
રૂપ અનુત્તર દેવથી, અનંત ગુણો અભિરામ, પ્રભુજી.
જોતાં પણ જગ જીવને, નવિધિ વિષય વિરામ. પ્ર૦ ખા. ૩
કર્મ જાલ્ય જિન રાજનો, ભવિજન ધર્મ સહાય. પ્રભુજી.
નામાદિક સંભારતાં, મિથ્યા દોષ વિલાય, પ્ર૦ ખા. ૪
આતમ ગુણ અવિરાધના, ભાવ દયા ભંડાર, પ્રભુજી.
ક્ષાયક ગુણ પર્થાયમે, નવિપર ધર્મ પ્રચાર, પ્ર૦ ખા. ૫
ગુણ ગુણી પરિણતિ પરિણમે, આધક ભાવ વિહીન, પ્રભુજી;
દ્રવ્ય અસંગી અન્યનો, શુદ્ધ અહિંસક પીત, પ્ર૦ ખા. ૬
ક્ષેત્રે સર્વ પ્રદેશમે, નહિ પર ભાવ પ્રસંગ, પ્રભુજી,
અતનુ અયોગી ભાવથી, અવગાહના અભંગ. પ્ર૦ ખા. ૭
ઉત્પાદવ્યય ક્રુત પણે, સહજે પરિણતિ થાય, પ્રભુજી;

છેદન ચોજનતા નહીં, વરણ સ્વભાવ સમાય, પ્ર૦ ૫૦ ૮
 ગુણુ પર્યાય અનંતતા, કારક પરિણુતિ તેમ, પ્રભુજી.
 નિજ નિજ પરણુતિ પરણુમે, ભાવ અહિંસક એમ, પ્ર૦ ૫૦ ૯
 એમ અહિંસકતા મધ, દીડા પું જિનસજ, પ્રભુજી.
 રક્ષક નિજ પર જીવનો, તારણ તરણ જિહાંજ, પ્ર૦ ૫૦ ૧૦
 પરમાતમ પરમેસર, ભાવ દયા દાતાર, પ્રભુજી;
 સેવા દ્યાવો એહને, દેવચંદ્ર સુખકાર; પ્ર૦ ૫૦ ૧૧

ઈતિ શ્રી બાહુજિન રતવન. ૩

શ્રી સુબાહુ જિન અંતર જામી, મુઝ મનનો વિસારામી રે, પ્રભુ અંતરજામી.
 આતમ ધર્મ તણો આરામી, પર પરણુતિ નિકામી રે, પ્ર૦ ૧
 કેવલ જ્ઞાન અનંત પ્રકાશી, ભાવિ જિન કમલ વિકાશી રે, પ્ર૦
 ચિદાનંદ ધન તત્ત્વ વિલાસી, શુદ્ધ સ્વરૂપ નિવાસી રે, પ્ર૦ ૨
 યદ્યપિ હુ-મોહાદિક છલિઓરે, પર પરણુતિ સુ ભજિઓ રે, પ્ર૦
 હવે પુજ સમ મુઝ સાહિબ મલિઓ, તિણુ સવિ ભવ ભય ટલિઓ રે, પ્ર૦ ૩
 દ્યેય સ્વભાવે પ્રભુ અવધારી, દુરધ્યાતા પરણુતિ વારિ રે, પ્ર૦
 ભાસન વીર્ય એકતા કારી, ધ્યાન સહજ (૨) સંભારી રિ. પ્ર૦ ૪
 દ્યાતા દ્યેય સમાધિ અભેદ, પર પરણુતિ વિદે રે, પ્ર૦
 દ્યાતા સાધક ભાવ જીછેદે, દ્યેય સિદ્ધતા વેદે રે. પ્ર૦ ૫
 દ્રવ્ય ક્રિયા સાધન વિધિ યાત્રી, જે જિન આગમ વાંચી રે, પ્ર૦
 પરિણુતિ વૃત્તિ વિભાવે રાત્રી, તિણુ નવિ થાએ સાત્રી રે. પ્ર૦ ૬
 ખિણુ નવિ ભવ જિન રાજ પસાએ, તત્ત્વ રસાયણ પાયે રે, પ્ર૦
 પ્રભુ ભગેતિ નિજ ચિત્ત વંસાયે, ભાવ રોગ મિટ જાય રે, પ્ર૦ ૭
 જિન વર વચન અમૃત અનુ સરિયે, તત્ત્વ રમણુ આદરિયે રે, પ્ર૦

દ્રવ્ય ભાવ આશ્રય પરહરિયે, દેવચંદ્ર પદ વરિયે રે, મં ૮

કૃતિ શ્રી સુખાહુ જિન સ્તવન. ૪

હાલ,

દેહુ દેહુ જાણુદ હઠીલી, એ દેશી.

સ્વામી સુજાત સુહાવ્યા, દીકાં આણુંદ પાચેરે, મન મોહન જિન રાયા
જિણે પૂરણ તત્વ નિપાયા, દ્રવ્યાસિક નય કહરાયા રે. મં ૧
પર્યાયાસ્તિક નય રાયા, તે સૂલ સ્વભાવ સમાયા રે, મં
મનાદિક સ્વર પર જાયા, નિજ કાર્ય કરણ વરતાયા રે. મં ૨
અસિંનય માર્ગ કહાયા, તે વિકલ્પ ભાવ સુણાયા રે, મં
નય ચ્યાર તે દ્રવ્ય થપાયા, શબ્દાદિક ભાવ કહાયા રે. મં ૩
દુર્નય તે સુનય ચલાયા, એકલ્વ અભિદે ધ્યાયા રે, મં
તે સવિ પરમાર્થ સમાયા, તસુ વર્તન ભિદ ગમાયા રે. મં ૪
સ્પાદ વાદ વસ્તુ કહીજે, તસુ ધર્મ અનંત લહીજે રે, મં
સામાન્ય વિશેષનો ધામ, તે દ્રવ્યાસ્તિક પરિણામ રે. મં ૫
નિજ રૂપ અનંત ગણીજે, તે દિવ્ય જ્ઞાન જાણીજે રે, મં
શ્રુતજ્ઞાને નય પથ લીજે, અનુભવ આસ્વાદન કીજે રે, મં ૬
પ્રભુ શક્તિ-બક્તિ એક ભાવે, ગુણ સર્વ રહ્યા સમ ભાવે રે, મં
માહરી સત્તા પ્રભુ સરખી, જિન વચન સહાઓ પરખી રે. મં ૭
તું તો નિજ સંપત્તિ ભોગી, હું તો પર પરણીત યોગી રે, મં ૮
તેણે તુમે પ્રભુ માહરા સ્વામી, હું સેવક-વૃઝ ગુણ ગ્રામી રે. મં ૯
એ સંબંધાચિત સમચાર્યે, મુઝ સિદ્ધિનો કારણ થાયે રે, મં
જિન રાજ સેવના કરવી, ક્યેય ધારણા ધરવી રે, મં ૧૦

પૂરણુ ખલ્લ અરૂપી, સત યાનાનંદ સ્વરૂપી રે, મં
ધમિ તત્વાલંબન કરિયે, તો દેવચંદ્ર પદ વરિયે રે, મં

૧૦

ઈતિ શ્રી મુજ્જન પ્રભુ સ્તવનં ૫

હાલ

મો મનરોહિ કાઉહોમે, સરીઠાકુર મહુદરો, એ દેશી.

સ્વામી સ્વયંપ્રભને હો જાઉં ભામણે, હરખે વાર હજાર,
વરતુ ધર્મ પૂણું જસુ નીપનો, ભાવ કૃપા કરતાર. સ્વાં

૧

દ્રવ્ય ધર્મ તે હો જોગ સમારવા, વિષયાદિક પરિહાર,
આતમ શક્તિ સભાવ સુધર્મનો, સાધન હેતુ ઉદાર. સ્વાં

૨

ઉપસમ ભાવે હો મિત્ર ક્ષાયક પણે, જે નિજ ગુણ પ્રાગ્ભાવ,
પુણ્યાવરથાને નિપજાયતો, સાધન ધર્મ સ્વભાવ. સ્વાં

૩

સમકિત ગુણથી હો સૈલે સીલંગે, આતમ અનુગત ભાવ. સ્વાં
સંવર નિજજર હો ઉપાદાન હેતુતા, સાધ્યાલંબન દાવ. સ્વાં

૪

સકલ પ્રદેશે હો કર્મ અભાવતા, પુણ્યનંદ સ્વરૂપ,
આતમ ગુણની હો જે સંપૂર્ણતા, સિદ્ધ સ્વભાવ અનૂપ. સ્વાં

૫

અચલ અખાધિત હો જે નિસ્સંગતા, પરમાતમ ચિદ્રૂપ;
આતમ ભોગે હો રમતા નિજ પદે, સિદ્ધ રમણુ એ રૂપ. સ્વાં

૬

એહવો ધર્મ હો પ્રભુને નીપનો, ભાખ્યો એહવો ધર્મ;
આદરતાં હો ભવિયણુ સુચિ હવે, ત્રિ વિધિ વિદારિ કર્મ. સ્વાં

૭

નામ ધર્મ હો ડવણા ધર્મ તથા, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર તમ કાલ. સ્વાં
ભાવ ધર્મતા હો હેતુપણે ભલા, ભાવ વિના સહુ આલ. સ્વાં

૮

અદ્વા ભાસન હો તત્વ રમણુ પણે, કરતા તનૂમય ભાવ;

દેવચંદ્ર જિન પદ સેવતાં, પ્રગટે વસ્તુ સભાવ. સ્વં

૯

ઈતિ શ્રી સ્વયંપ્રભુ સ્તવન. ૬

ઢાલ.

વાંરી ગોડી પાસની, એ દેશી.

શ્રી રિષભાનન વાંદિએ, અચલ અનંત ગુણ વાસ; જિનવર.

ક્ષાયક આરિત્ર ભોગથી, જ્ઞાનાનંદ વિલાસ. જિન શ્રીં ૧

જે પ્રસન્ન પ્રભુ મુખ્ય ગ્રહે, તેહિજ નયન પ્રધાન; જિન

જિનવરને જે નામિયે, મસ્તક તેહ પ્રમાણ. જિન શ્રીં ૨

અરિહા પદ્મજ અરચિયે, સહહિતે તે હૃદય; જિન

પ્રભુ ગુણ ચિંતનમે રમે, તેહિજ મન મુકયત્ય; જિન શ્રીં ૩

ભાણો છો સહુ જીવની, સાધક પાધક ભાંતિ; જિન

પણુ શ્રી મુખથી શાંભળી, મન પામે નીરાંત. જિન શ્રીં ૪

તીન કાંલ ભાણુગ ભણી, શું કહિયે વારં વાર; જિન

પૂર્ણાનંદ પ્રભુ તણો, ધ્યાન તે પરમ આધાર. જિન શ્રીં ૫

કારણથી કારજ હવે, એ શ્રી જિનમુખ વાણ, જિન

પુષ્ટ હેતુ મુઝ સિદ્ધનો, ભણી ક્રોધ પ્રમાણ. જિન શ્રીં ૬

શુદ્ધ તત્ત્વ નિજ સંપદા, જ્યાંલગિ પુણું ન થાય, જિન

ત્યાંલગિ જગ ગુરુ દેવના, સેવું અરણ સદાય. જિન શ્રીં ૭

કાર્ય પૂર્ણ કરચા વના, કારણ ક્રિમ મુકાય. જિન

કાર્ય રચિ કારણ તણા, સેવે શુદ્ધ બિપાય. જિન શ્રીં ૮

જ્ઞાન અરણ સંપૂર્ણતા, અવ્યાપાધ અમાય; જિન

દેવચંદ્ર પદ પામિયે, શ્રી જિનરાજ પસાય. જિનં શ્રીં. ૯

ઈતિ શ્રી કૃષ્ણભાનન સ્તવન.

હાલ

અરણ્યાલી આશુંડા રણુ અડે, એ દેશી.

અનંત વીર્ય જિન રાજનો, સુચિ વીરજ પરમ અનંત રે;
નિજ આતમ ભાષે પરણુમ્બો, ગુણ વૃત્તિ વર્તના વંત રે.

મન મોહો અમારો પ્રભુ ગુણે.

૧

યથાપિ જીવ સહુ સદા, વીર્ય ગુણ સત્તા વંત રે;

પણ ક્રમે આવૃત્ત ચલ તથા, બાલ બાધક ભાવ લહંત રે,

મં. ૨

અદ્ય વીર્ય ક્ષયોપસમ અછે, અવિભાગ વર્ગણા રૂપ રે;

અડ ગુણ એમ અસંખ્યથી, થાય યોગસ્થાન સ્વરૂપરે. મં.

૩

સુહમ નિગોદં જીવથી, જાસન્નિવર પળજતરે;

જોગ દાણુ અસંખ્ય છે, તરતમ મોહિં પરાયતરે. મં.

૪

સંયમ યોગે વીર્ય તે, તુમે ક્રાધો પંડિત દક્ષ રે;

સાધ્યરસિ સાધકપણે, અભિસંધિ રમ્બો નિજ લક્ષરે. મં.

૫

અભિસંધિ અખંધક નીપજે, અનભિસંધિ અખંધક થાયરે;

થિર એકત્વતા વર્ષતો, તે ક્ષાયક શક્તિ સમાય રે. મં.

૬

ચક્ર લમના યસ જોગતા, તનિ ક્રાધ અજોગિ ધામ રે;

અક્રરણુ વીર્ય અનંતતા, નિજ ગુણ સહકાર અકામ રે. મં.

૭

શુદ્ધ અમ્બલ નિજ વીર્યની, નિરૂપાધિક શક્તિ અનંત રે;

તે પ્રગટી મેં જાણી સહી, તિણું તુમહિજ દેવ મહંત રે. મં.

૮

તુઝ માને ચેતના અનુગમે, મુઝ વીર્ય-સ્વરૂપ સમાય રે;

પંડિત ક્ષાયકતા પામશે, એ પૂર્ણ સિદ્ધ ઉપાય રે. મં

૯

નાયક તારક તું ધણી, સેવનથી આતમ સિદ્ધરે;

દેવચંદ્ર પદ સંપન્ને, વર પરમાનંદ સમૃદ્ધ રે. મં

૧

ઈતિ શ્રી અનંતવીર્ય સ્તવને ૮

હાલ

કડખાની દેશી.

સૂર જગદીશની તીક્ષ્ણતા અતિ સૂરતા, જિણે ચિર કાલનો મોહ જીત્યો;
ભાવ સ્યાદ વાદતા શુદ્ધ પરગાસ કરિ, નીપનો પરમ પદ જગ વિદીતો. સૂં ૧
પ્રથમ મિથ્યાત હણિ શુદ્ધ દંશણ નિપુણ, પ્રગટ કરિ જોણ અવિરત પશાસી,
શુદ્ધ ચારિત્ર ગત વીર્ય એકત્વથી, પરણુતિ કલુષતા સવિ વિણાસી. સૂં ૨
બારે પ્રભાવની કર્તૃતા મૂલથી, આત્મ પરિણામ કર્તૃત્વ ધારે,
એણિ આરોહતાં વેદહા સ્યાદિની, સંગમે ચેતના પ્રમુ નિવારે. સૂં ૩
મિદ માને યથા વસ્તુ તે ઝોલખી, દ્રવ્ય પર્ણાયમે થઇ અભેદી;
ભાવ સવિકલ્પતા છેદિ કેવલ સકલ, માન આનંદતા સ્વામી વેદી. સૂં ૪
વીર્ય ક્ષાયક બલે અપક્વતા યોગની, રાધિ ચેતન કરો સુચિ અલેસી
ભાવ સૈલેસિમે પરમ અક્રિય થઇ, ક્ષાય કરી ચ્યાર તનુ કર્મ સેસી. સૂં ૫
વર્ણુ રસ ગંધ વિનુ ફરસ સંથાન ચિનુ, જોગ તનુ સંગ વિનુ જિન અરૂપી
પરમ આનંદ અવ્યંત મુખ અનુભવી, તત્વ તન્મય સદા ચિત્સ્વરૂપી. સૂં ૬
તાહરી સૂરતા ધીરતા તીક્ષ્ણતા, દેખિ સેવક તણે ચિત્ત શરણો;
રાગ મુપ સત્વથીગુણી આ સ્વર્ણતા, ગુણી અદ્ભુત પણે જીવ શરણો. સૂં ૭
આત્મ ગુણ રૂચિ થયે, તત્વ સાધન રસી, તત્વ નિષ્પત્તિ નિર્વાણ થાવે;
દેવચંદ્ર શુદ્ધ પરમાત્મ સેવન થકી, પરમ આત્મીક આનંદ પાવે. સૂં ૮

ઈતિ શ્રી સૂર પ્રભુ સ્તવને ૯

હાલ,

પ્રાણી વાણી જિનતણી, એ દેશી.

દેવ વિશાલ જિણુંદ્ગી, તુમે ધ્યાવો તત્ત્વ સમાધિ રે,
 ચિદાનંદ રસ અનુભવિ, સહજ અકૃત નિરૂપાધિ રે.
 અરિહંત પય વંદિયે ગુણવંતરે. ગુણવંત અનંત મહંત સ્તવો.
 ભવ તારણો ભગવંત રે. ટેક.

ભવ ઉપાધિ ગદ ટાળવા, પ્રભુજી છો વૈદ્ય અમોઘ રે;
 રત્ન ત્રયી ઔષધ કરી, તુમે તાસ્યા ભવિ જન ઔધ રે. અં ૨
 ભવ સંમુદ્ર જલ તારવા, નિરજનમક સમ જિનરાજ રે,
 ચરણ જિહાળે પામિયે, અક્ષય શિવ નગરનો રાજ રે. અં ૩
 ભવ અટવી અતિ ગહનથી, પારગ પ્રભુજી સથવાહ રે,
 શુદ્ધ માર્ગ દર્શક પણે, યોગ એમંકર નાહરે. અં ૪
 રક્ષક જિન છકાયના, વળિ મોહ નિવારક સ્વામિ રે,
 સમણ સંધ રક્ષક સદા, તિણ ગોપધન અભિરામ રે. અં ૫
 ભાવ આહિંસક પૂર્ણતા, માહણતા ઉપદેશ રે,
 ધર્મ આહિંસક નીપનો, માહણ જગદીશ વિશેષ રે. અં ૬
 પુણ્ય કોરણ અરિહંતજી, તારક માયક મુનિચંદ રે,
 મોચક સર્વ વિભાવથી, જીપાવે મોહ અરિંદ રે. અં ૭
 કામ કુંભ મુરમણિ પરે, સહજે જીપગારિ થાય રે;
 દેવચંદ્ર સુખકર પ્રભુ ગુણ, ગેહ અમોહ અમાય રે. અં ૮

ઈતિ શ્રી દેવ વિશાલ સ્તવન. ૧૦

ઢાલ

નહી જમુનાકે તીર ખડે દોડે ધંખિઆં, એ દેશી.

વિહરમાન ભગવાન સુણો મુઝ વીનતિ,
જગ તારક જગનાથ અછો ત્રીભુવન પતિ,
ભાસક લોકા લોક તિણે જાણો છતિ,
તો પણ વિતગ વાત કહું છું મુઝ પ્રતિ. ૧

હું સરપ નિજ છોડિ રમ્યો પર પુદ્ગલે,
ઝીલ્યો ઉલટી આણિ વિષય તૃષ્ણા જલે,
આશ્રવ બંધ વિભાવ કરે રચિ આપણી.
ભૂલ્યો મિથ્યા વાસ દોષ યું પરબાણી. ૨

અવગુણ ઢાંકણ કાજ કરે જિન મત ક્રિયા,
ન તણું અવગુણ ચાલ અનાદિની જે પ્રિયા,
દૃષ્ટિ રાગનો પોષ તેહ સમકિત તણું,
સ્યાદ વાદની રીતિ ન દેખું નિજ પાણું. ૩

મન તણું અપલ સ્વભાવ વચન એકાંતતા,
વસ્તુ અનંત સભાવ ન ભાસે જે છતા,
જે લોકોત્તર દેવ નમુ લોકીકથી,
દુર્લભ સિદ્ધ સભાવ પ્રમો તહકીકથી. ૪

મહા વિદેહ મઝારકે તારક જિન વરે,
શ્રી વજ્રધર અરિહંત અનંત ગુણા કરે,
તે નિર્યામ ઐષ્ટ સહી મુઝ તારસે;
મહો વૈદ્ય ગુણ જોગ રોગ ભવ વારસે. ૫

પ્રભુ મુખ ભવ્ય સ્વભાવ મુણ્ડો માહરો,
 તો પામું અમો મોદ એહ એતને ખરો,
 થાએ શિવ પદ આસ રાસી મુખ વૃંદની,
 સહજ સ્વરૂપ સ્વતંત્ર વખાણિ આણંદની. ૬
 વક્ત્રગા ને પ્રભુ નામ ધામ તે ગુણ તણા,
 ધારો એતન રામ એહ ધિર વાસના,
 દેવ ચંદ્ર જિનચંદ્ર રિદય ધિર થાપજો,
 જિન આણા જ્યુત ભક્તિ મુઝને આપજો. ૭

ઈતિશ્રી વજ્રધર સ્તવન. ૧૧

ઢાલ

વીરા વાંદલા એ દેશી.

ચંદ્રાનન જિન, સાંભળિયે અરણસ રે,
 મુઝ સેવક ભણી, છે પ્રભુનો વેસાસો રે. ચં ૧
 ભરત ક્ષેત્ર મનવ તણો રે, લાઘો દુસ્સમ કાલ,
 જિન પૂરવધર વિહરથો રે, દુલહો સાધનો ચાલો રે. ચં ૨
 દ્રવ્ય ક્રિયા રમિ જીવતા રે, ભાવ ધર્મ રમિ હીન,
 ઉપદેશક પણ તેહવા રે, શું કરે જીવ નવીન રે. ચં ૩
 તત્વાગમ જાણક તણ રે, બહુજન સંમત જેહ,
 મૂલ હઠીજન આદર્યા રે, મુ ગુર કહાવે તેહ રે, ચં ૪
 આણા સાધ્ય વિના ક્રિયા રે, લોકે માન્યો ધર્મ,
 દંશણ નાણ આરિત્ર નારે, મૂલ ન જાણ્યો મર્મ, ચં ૫
 ગછ કદા ગ્રહ સાચવે રે, માને ધર્મ પ્રસિદ્ધ,

આતમ ગુણ અકધાયતારે, ધર્મ ન જાણે મુદ્ધ રે. અં ૬
 તત્વ રસિક જન થોડલા રે, બહુલો જન સંવાદ,
 જાણો છો જિન રાજ જી રે, સધલો એહ વિવાદો રે. અં ૭
 નાથ ચરણ વંદણ તણો રે, મનમેં ધણો ઉમંગ,
 પુન્ય વિના કિમ પામિયે રે, પ્રભુ સેવનનો સંગ રે. અં ૮
 જગ તારક જ પ્રભુ વાંદિયે રે મહા વિદેહ મઝા રે,
 વસ્તુ ધર્મ સ્થાદ વાદતા રે, મુણિ કરિયે નિરધાર રે. અં ૯
 તુઝ કરણા સહુ બેપરે રે, સરખી છે મહારાય,
 પણ અવિરોધક જીવનો રે, કારણ સફલો થાય રે. અં ૧૦
 એહવા પણ ભવિ જીવને રે, દેવ ભગતિ આધાર,
 પ્રભુ સમરણથી પામિયે રે, દેવ અંદ્ર પદ સાર. અં ૧૧

ઈતિ શ્રી અંદ્રાનન સ્તવનં. ૧૨

શ્રી અરુનાથ ઉપાસના ઓ દેશી

અંદ્રખાહુ જિન સેવના, ભવનાશની તેહ,
 પર પરણતિના પાસને, નિષ્કાશ ન રેહ. અં ૧
 પુદ્ગલ ભાવ આસંસના, બિદ્યાસન કેતુ,
 સમ્યગ્ દર્શન વાસના, ભાસન ચરણ સમેત. અં ૨
 ત્રિકરણ જોગ પ્રસંસના, ગુણ સ્તવના રંગ,
 વંદન પૂજન ભાવના, નિજ પાવના અંગ. અં ૩
 પરમાતમ પદ કામના, કામ નાશન એહ;
 સત્તા ધર્મ પ્રકાશના, કરવા ગુણ ગેહ, અં ૪
 પરમેશ્વર આલંબના, રાચ્યા જેહ જીવ;
 નિર્મલ સાધ્યની સાધના, સાધી તે સદીવ. અં ૫

પરમાનંદ ઉપાયવા, પ્રભુ પુષ્ટ ઉપાય,

ગુઝ સમતા રસ સેવતા, પર સેવ ન થાય. ચં ૬

શુદ્ધાતમ સંપતિ તણા, ગુમે કારણ સાર,

દેવચંદ્ર અરિહંતને, સેવા તે સુખકાર. ચં ૭

ધતિ શ્રી ચંદ્રબાહુ સ્તવનં. ૧૩

શિરોહિનો શાશ્વહો કે ઊણર ચોધધરી એ દેશી,

પુષ્કર વહ વિજયે હો કે વિચરે તીર્થ પતિ,

પ્રભુ ચરણને સેવિયે હો કે સુર નર અસુર તતિ.

જસુ ગુણ પ્રગટ્યા હો કે સર્વ પ્રદેશસમાં,

આતમ ગુણની હો કે વિકસિ અનંત રમાં. ૧

સામાન્ય સભાવતિ હો કે પાણુતિ અસહાધ;

ધર્મ વિશિષ્ઠની હો કે ગુણને અનુભાધ,

ગુણ સકલ પ્રદેશે હો કે નિજ કાર્ય કરે,

સંમુદાય પ્રવૃત્તિ હો કે કરતા ભાવ ધરે. ૨

જડ દ્રવ્ય અગ્રુકે હો કે કરતા ભાવ નહિ,

સર્વ પ્રદેશે હો કે વૃત્તિ વિભિન્ન મહી.

ચેતન દ્રવ્યને હો કે સકલ પ્રદેશ મિલે,

ગુણ વર્તમાં વર્તે હો કે વસ્તુને સહજ બલે. ૩

સંકેર સહકારી હો કે સહજે ગુણ વરતે,

દ્રવ્યાદિક પાણુતિ હો કે ભાવે અનુ સરતે.

દાતાદિક લબ્ધિ હો કે નહુ સહાઈ વિના,

સહકાર અકર્યે હો કે ગુણની વૃત્તિ ધના. ૪

પર્યાય અનંતા હો કે જો ઇક કાર્ય પણે;

ચરતે તેહને હો કે જિનવર ગુણ પબણે.

ગત્યાદિક ગુણને હો કે વર્તના જીવ પ્રતે,

ધર્માદિક દ્રવ્યને હો કે સહકારે કરતે. ૫

ગ્રાહક વ્યાપકતા હો કે પ્રભુ તુમ ધર્મ રમે;

આતમ અનુભવથી હો કે પરિણતિ અન્ય ચમે.

તુઝ શક્તિ અનંતી હો કે ગાતા ને ધ્યાતાં

મુઝ શક્તિ વિકાસન હો કે ચાએ ગુણ રમતાં ૬

ધમ નિજ ગુણ ભોગે હો કે સ્વામિ ભુજંગ મુદા;

જે નિત વંદે હો કે તે નર ધન્ય સદા;

દેવચંદ્ર પ્રભુજીની હો કે પુન્યે ભગતિ સધે;

આતમ અનુભવની હો કે નિત નિત શક્તિ વધે. ૭

ઈતિ શ્રી ભુજંગ, સ્વામિ સ્તવન. ૧૪

ઠાણે

કાલે અનંતાનંત, એ દેશી.

સેવો ધરદેવ, જિણેશ્વરતા હો નિજ અદ્ભૂત વરી;

તીરેરભાવની શક્તિ, આવી ભવિયે હો સહુ પ્રગટ કરી. ૧

અસ્તિત્વાદિક ધર્મ, નિર્મલ બાવે હો સહુને સર્વદા;

નિત્યત્વાદિ સ્વભાવ, તે પરણામિ હો જડ ચેતન સદા. ૨

કર્તા ભોક્તા બાવ, કારક ગ્રાહક હો જ્ઞાન ચારિત્રતા,

ગુણ પર્ણીય અનંત પામ્યા તુમચા હો પ્રણય પવિત્રતા. ૩

પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ, ભોગી અજોગી હો ઉપભોગી સદા;

શક્તિ સકલે સ્વાધીન, વરતે પ્રભુની હો જે ન ચલે કદા. ૪

દાસ વિભાવ અનંત, નાશે પ્રભુજી હો મુઝ અવલંબને;

માનાનંદ મહંત, પુત્ર સેવાથી હો સેવક અને. ૫
 ધન્ય ધન્ય તે જીવ, પ્રભુ પદ પદે હો જે દેશન સુણે;
 માન ક્રિયા કરે શુદ્ધ, અનુભવ યોગે હો નિજ સાધક પણે. ૬
 વાર વાર જિન રાજ, પુત્ર પદ સેવા હો હોળે નિર્મલી;
 પુત્ર શાસન અનુભવે, વાસન ભાસન હો તત્ત્વ રમણ વલી. ૭
 શુદ્ધાતમ નિજ ધર્મ, રચિ અનુભવથી હો સાધન સત્યતા;
 દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભક્તિ પસાએ હો હોસે વ્યકતતા. ૮

ઈતિ શ્રી ઈશ્વર જિનસ્તવન. ૧૫

લાલ,

અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજ્યા હોજી, એ દેશી.

નમિ પ્રભુ નમિ પ્રભુ પ્રભુજિ પ્રભુજિ વીનવું હો લાલ, પામિ વર
 પ્રસ્તાવ. ૨

જાણો (૨) છો વિણ વિનવે હો લાલ, તો પણ દાસ સ્વભા-
 વ. નમિં ૧

હું કરતા (૨) પરભાવનો, હો લાલ, ભોગતા પુણ્ય રૂપ, (૨)

ગ્રાહક (૨) વ્યાપક એહનો હોલાલ, રાખ્યો જડભવ ભૂપ, નં (૨)

આતમ (૨) ધર્મ વિસારી, આ હો લાલ, સેવ્યો મિથ્યા
 ભાગ, (૨)

આશ્રવ (૨) અંધપણો કર્યોહો લાલ, સંવર નિર્જર ત્યાગ. નમિં ૩

જડચલ (૨) કર્મજ દેહને હો લાલ, જાણ્યો આતમ તત્ત્વ (૨)

અહિરાતમ (૨) તો ગ્રહી હો લાલ, અતુરંગે એકત્વ નં ૪

કેવલ (૨) માન મહોદધિ હો લાલ, કેવલ દંશશુ શુદ્ધ, (૨)

વીરજ (૨) અનંત સ્વભાવનો હો લાલ, આરિત્રૌક્ષાયક શુદ્ધ નં ૫

વિશ્રામી (૨) નિજ ભાવના હો લાલ, સ્વાદવાદી અપ્રમાદ, (૨)
પરમાત્મ (૨) પ્રભુ દેખતાં હો લાલ, ભાગી બાતિ અનાદિ નં ૬
જિન સમ (૨) સત્તા ઓલખી હો લાલ, તમુ પ્રાગ્ ભાવની
ધહ, (૨)

અ તર (૨) આતમતા લહિ હો લાલ, પર પરણુતિની રીહ નં ૭
પ્રતિ છ દે (૨) જિન રાજને હો લાલ, કરતા સાધક ભાવ, (૨)
દેવચંદ્ર (૨) પદ અનુભવે હો લાલ. શુદ્ધાતમ પ્રાગ્ ભાવ. નં ૮

ઈતિ શ્રી નમિ પ્રભુ જિન સ્તવનં. ૧૬

હાલ

લાછલદે માત મહાર, અ દેશી.

વીરસેન જગદીશ, તાહરી પરમ જગીશ:
આજ હો દીશે રે, વીરજતા ત્રિભુવનથી ધણી જી. ૧
અણુહારી અશરીર, અક્ષય અજ અતિ ધોર;
આજ હો અવિનાશી અશી, ધ્રુવ પ્રભુતા બણી જી ૨
અતીક્રિય ગત દોહ, વિગત માય મદ લોહ;
આજ હો સોહે રે, મોહ જગ જનતા બણી જી. ૩
અમર અખડ અરૂપ, પૂર્ણાનંદ સ્વરૂપ;
આજ હો ચિદ્રૂપે દીપે, ચિર સમતા ધણી જી. ૪
દેવ રહિત અકષાય, શુદ્ધ સિદ્ધ અસહાય;
આજ હો ધ્યાયક નાયહ દ્યેય, પદે ગ્રહો જી. ૫
દાન લોભ નિજ ભોગ, શુદ્ધ સ્વચ્છ હપયોગ;
આજ હો અજોગી કરતા ભોકતા, પ્રભુ લહો જી. ૬

દર્શન જ્ઞાન આરિત્ર, સકલ પ્રદેશ પવિત્ર;

આજ હો નિર્મલ નિસંગી, અગ્રહા વંદિયેં જી. ૭

સેવકના ચરણ મળ્યા નહીં.

છીતે શ્રી વીરસેન જિન સ્તવનં. ૧૭

હાલ,

તંટ જમુનાનો રે અતિ હલિઆમણો રે, એ દેશી.

મહા ભદ્ર જિનરાજ, રાજ વિરાજો હો આજ તુમારડો રે.

ક્ષાયક વીર્ય અનંત, ધર્મ અભંગે હો તું સાહિબ વડો જી.

હું બલિહારી રે શ્રી જિનવરતણી રે. એ આંકણી. ૧

કર્તા ભોક્તા ભાવ, કારક કારણ હો તુ સ્વામી છતો જી,

જ્ઞાનાનંદ પ્રધાન, સરવ વસ્તુનો ધર્મ પ્રકાશતો જી. હું ૨

સમ્યક્ દર્શન મિત યિરે, નિરધારે રે અવિસંવાદતા જી.

અવ્યાબાધ સમાધિ, કોશ અનસ્વર રે નિજ આનંદતા જી. હું ૩

દેશ અસંખ્ય પ્રદેશ, નિજ નિજ રીતે રે ગુણ સંપતિ ભસ્ત્રો જી;

આરિત્ર દુર્ગ અભંગ. આતમ સકતિહો પરજય સંવસ્યા જી. હું ૪

ધર્મ ક્ષમાદિક સૈન્ય, પરણતિ પ્રભુતા હો તુઝ બલ આકરો જી.

તત્ત્વ સકલ પ્રાગભાવ, સાદિ અનંતી રે છીતે પ્રભુ ધસ્યો જી, હું ૫

દ્રવ્ય ભાવ અરતિ લેશ. શકલ નિવારે રે સાહિબજ અવંતસ્યો જી.

સહજ સભાવ વિલાસ, ભોગિ બિપભોગી રે જ્ઞાન ગુણે ભસ્ત્રો: જી. હું ૬

આચાર્ય બિવચાય, સાધક મુનિયર હો દેશ વિરતિધર જી,

આતમ સિદ્ધિ અનંત, કારણ રૂપે રે ભોગ સેમકર જી. હું ૭

સમ્યક્ દૃષ્ટિ જીવ, આણા ગંગી હો સહુ જિનરાજના જી.

આતમ સાધન કાજ, સેવે પદ કજ હો શ્રી મહારાજના જી. હું ૦ ૮

દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભગને રાચો હો ભવિ આતમ રચિજી.

અવ્યય અક્ષય શુદ્ધ, સંપત્તિ પ્રગટે હો સત્તાગત શુચિ જી. હું ૦ ૯

ઈત શ્રી મહાપ્રભ જિન સ્તવન. ૧૮

ઢાલ

મહા વિદેહ ક્ષેત્ર સુહામણિ એ દેશી.

દેવજસા દરશણ કરો, વિંધટે મોહ વિભાવ, લાલ રે.

પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ; લાલ રે, દે ૦ ૧

સ્વામી વસૌ પુરકર વરે, જંબુ ભરતે રાશ; લાલ રે,

ક્ષેત્ર વિભિદ ધણો પડ્યો, કિમ પહોચે ઊલ્લાસ લાલ રે. દે ૦ ૨

હોવત જો તનુ પાંખડી તો, આવત નાથ હજૂર, લાલ રે.

જો હોવત ચિત્ત આંખડી, દેખત પ્રભુ નિત નૂર. લાલ રે દે ૦ ૩

શાસન ભકત જે મૂર વરા; વિનવું શીશ નૈમાય; લાલ રે-

કૃપા કરો મુઝ ઉપરે, તો જિન વંદન થાય. લાલ રે. દે ૦ ૪

પૂછું પૂર્વ વિરાધના, શી કાધી એણે જીવ. લાલ રે.

અવિરતિ મોહ ટલી નહી, દીડે આતમ દીવ; લાલ રે. દે ૦ ૫

આતમ તત્ત્વ સ્વભાવને, બોધન શોધન કાજ; લાલ રે.

રત્ન ત્રય પ્રાપ્તિ તણો, હેતુ કહો મહારાજ; લાલ રે દે ૦ ૬

તુઝ સરિખે સાહિબ મણે, ભાજે ભલ ભમ ટેવ; લાલ રે.

પુષ્પાલંબન પ્રભુ લહે, કોણ કરે પર સેવ; લાલ રે. દે ૦ ૭

દીન દયાલ કૃપાલુ તું, નાથ ભવિક આધાર; લાલ રે.

દેવચંદ્રની સેવના, પરમાત્મત મુખકાર; લાલ રે. દે ૦ ૮

ઈત શ્રી દેવજસા જિન સ્તવન. ૧૯

હાલ

જન રંજના અ દેશી,

અજિતવીર્ય જિન વિચરતા રે, મન મોહના લાલ;

પુરુષર અર્ધ વિદેહ રે, ભવિ મોહના લાલ.

જંગમ સુરતર સારિખો રે, મનં સેવે ધન તેહરે ; ભં ૧

જિન ગુણ અમૃત પાનથી રે, મનં અમૃત ક્રિયા મુપાસય રે; ભં

અમૃત ક્રિયા અનુષ્ઠાનથી રે, મનં આતમ અમૃત થાય રે. ભં ૨

પ્રીતિ ભક્તિ અનુષ્ઠાનથી રે, મનં વચન અસંગી સેવ રે; ભં

કરતાં તન્મયતા લહે રે, મનં પ્રભુ ભક્તિ નિત મેવ રે. ભં ૩

પરમેસર અનુ લંબને રે, મનં ધ્યાતા ધ્યેય અભેદ રે. ભં

ધ્યેય સમાપતિ હવે રે, મનં સાધ્ય સિદ્ધિ અવિછેદ રે. ભં ૪

જિનગુણ રાગ પરાગથી રે, મનં વાસિત મુક્ત પરિણામ રે; ભં

તજસે દુષ્ટ ત્વભાવતા રે, મનં સરસે આતમ કામ રે. ભં ૫

જિનભગતિ રત ચિત્તે રે, મનં વેધંકર સગુણ પ્રેમ રે ભં

સેવક જિનપદ પામશે રે, મનં સરવે ધીત અય જ્ઞેમ રે. ભં ૬

નાથ ભગતિ રસ ભાવયિ રે, મનં ત્રણ જાણું પર દેવ રે; ભં

ચિંતામણિ સુરતર થકી રે, મનં અધિકી અરિહંત સેવ રે. ભં ૭

પરમાતમ ગુણ સ્મૃતિ થકી રે, મનં પરસ્યો આતમ રામ રે, ભં

નિયમા કંચનના લહે રે, મનં લોહ જથ્થું પારસ પામિ રે. ભં ૮

નિર્મલ તત્વ રૂચી થઇ રે, મનં કરજો જિન પતિ ભક્તિ રે, ભં

દેવચંદ્ર પદ પામશે રે, મનં પરમ મહોદય મુક્ત રે. ભં ૯

ઈતિશ્રી અજિતવીર્ય જિન સ્તવનું.

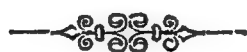
શગ ધનાશ્રી,

વંદો વદો રે જિન વિચરંતા વદો;
 કીર્તન સ્તવન નમન અનુસરતાં, પૂરવ પાપ નિકદો રે. જિં ૧
 જંબુદ્વીપે ચાર જિનેસર, ધાતકિ આઠ ગુણિદો.
 પુલ્કર અરધે આઠ મહામુનિ, સેવે ચોસઠ હંદો. રે જિં ૨
 કેવલિ ગણધર સાધુ સાધવી, આવક આવિકા વંદો;
 જિનમુખ ધરમ અમૃત અનુભાવતાં, પામે મન આનંદો રે. જિં ૩
 સિદ્ધાચલ ચોમાસ રહીને, ગાયો જિન ગુણ છંદો;
 જિનપતિ ભગતિ મુગતિનો મારગ, અનુપમ શિવ સુખકદો રે. જિં ૪
 અરતર ગછ જિનચંદ્ર સૂરિસર, પુણ્ય પ્રધાન મુનિંદો
 મુમતિસાગર સાધુ રંગ મુવાચક, પીધા શ્રુત મકરદો. રે જિં ૫
 રાજ સાગર પાહક બિપગારી, માન ધરમ દિણંદો;
 દીપચંદ્ર સદ્યુર ગુણવંતા, પાહક ધીર ગયંદો રે. જિં ૬
 દેવચંદ્ર ગણિ આતમ હેતે, ગાયા વીશ જિણદો;
 રિદ્ધિવૃદ્ધિ મુખ સંપતિ પ્રગટે, મુજસ મહોદય વંદો રે. જિં ૭

ઈતિ શ્રી વીશ વિહરમાન
 જિન સ્તુતિ સમાપ્ત

શ્રી વોતરાગેબ્યો નમઃ અથ શ્રી યશવિજય ઊપાધ્યાયકૃત વીસીપ્રારંભઃ

ઈડર આંખા આંખલી એ દેશી.

પુષ્કલવદ વિજયે જયો રે, નયરી પુંડરીગિણિ સારં;

શ્રી સીમંધિર સાહિબા રે, રાય શ્રેયાંશ કુમાર.

જિણુંદરાય ધરજો ધર્મ સનેહ. એ આંકણી. ૧

મોઠા નાહનાં આંતરો રે, ગિરઆ નવિ દાખંત ;

શશિ દર્શન સાયર વધે રે, કૈરવ વન વિકસંત. જિં ૨

હામ કુહામ નવિ લેખવે રે, જગ વરશત જલધાર ;

કર દોષ કુશુમે વાસીએ રે, છાયા સવિ આધાર. જિં ૩

રાય રંક સરિખા ગણે રે, ઉદ્યોતે શશિ સૂર :

ગંગાજલ તે બિંહુતણો રે, તાપ કરે સવિ દૂર. જિં ૪

સરિખા સહુને તારવા રે, તિમ પુમ્હે છો મહારાજ ;

મુઝસું આંતર કિમ કરે રે, આંહેં ગ્રહાની લાજ. જિં ૫

મુખ દેખી ઠીકું કરે રે, તો નવિ હોય પ્રમાણ,

મુજરો માને સવિતણો રે, સાહિબ તેહ સુખાણુ. જિં ૬
વૃષભજંછન માતા સત્યકી રે, નંદન રૂપ મણિકંત .

વાચક જસ ધમ વિનવ્યો રે, ભવ બંજન જગવંત. જિં ૭

ઈતિશ્રી સીમંધિર જિનસ્તવનં. ૧

ઘણરા ઢોલા એ દેશી.

શ્રીયુગમંધિર સાહિબા રે, વુમસું અવિહરંગ; મનના માન્યા.

ચોલ મજાઠણી પરે રે, તે તો અચલ અભંગ; ગુણના ગેહા. ૧

ભવિજન મન ત્રાપૂં કરે રે, વેધક કંચન વાન; મં

ફિરિ ત્રાપૂ તે નવિ હોય રે, તે વુમ નેહ પ્રમાણુ; ગું ૨

એક ઉદક લવ જિમ ભલ્યો રે, અક્ષય જલધિમાં હોય; મં

તિમ વુમસું ગુણ નેહલો રે, વુમ સમ જગ નહિ કોય; ગું ૩

વુમસું મુઝ મન નેહલો રે, અંદન ગંધ સુમાન, મં

મેઘ હુઓ એ મૂઝગો રે, સહજ સ્વભાવ નિદાન ગું ૪

વિપ્રવિજયા પુરી રે, માત સુતારા નંદ; મં

ગજ લછન પ્રિય મંગલારે, રાણી મન આણુંદ ગું ૫

સુદૃઢ રાય કુલ દિનમણી રે, જયો જયો વું જિનરાય; મં

શ્રી વિનય વિજય વિશુધતણો રે, સીસનં દીઓ શિવરાય; ગું ૬

ઈતિશ્રી યુગમ ધિર જિનસ્તવનં

નણદલની દેશી.

સાહિબ બાહૂ જિનેસર વીનવું, વીનતડી અવધાર હો,

સાહિબ ભવ ભવથી હું ઊભગો, હવે ભવ પાર ઉતાર-હો, સાં ૧

તુમ સરિખા મુઝ શિર છતે, કર્મ કરે કિહં જોર હો, સાં
 ભુજંગતણો ભય તિહાં નહીં, જિહાં વન વિચરે મારહો, સાં ૨
 જિહાં રવી તેજે જલહજો, તિહાં કિમ રહે અંધાર હો; સાં
 કેશરી જિહાં ક્રીડા કરે રે, તિહાં ગજનો નહિં પ્રચાર હો; સાં ૩
 તિમ જો તુમે મુઝ મન રમો, તો નાથે દુરિત સંસાર હો; સાં
 વછ વિજય મુસિમા પુરી, રાય મુગ્રીવ મલ્હાર હો; સાં ૪
 હરણુ લંછન ધમ મેં સ્તઓ, મોહની રાણીનો કંત હો; સાં
 વિજયાનંદન મુઝ દિઓ, જસ કહે સુખ અનંત હો. સાં ૫

ઈતિ શ્રી ખ્યાહુ જિન સ્તવનં. ૩

અતુર સનેહી મોહના, એ દેશી.

સ્વામી મુખ્યાહુ મુહંકરે, ભૂનંદાનંદન ખારો રે,
 નિસઠ નરેસર કુલતિણો, કિંપુરપાનો ભરતારો રે. સ્વાં ૧
 કપિ લંછન નલિનાવતિ, વિપ્રવિજય અયોધ્યા નાહો રે,
 રગે મિલિએ તેહસૂ, એહ માણુઅ જનમનો લાહો રે. સ્વાં ૨
 તે દિન સવિ એલેં ગયા, જિહાં પ્રભુસું ગોઠિ ન બાંધી રે,
 ભગતિ દૂતિકાએ મનહરીઓ, પણ વાત કહી છે આધી રે. સ્વાં ૩
 અનુભવ મિત્ર જો મોકલું, તો તે સઘની વાત જણાવે રે,
 પણ તેહ વિણુ મુઝ નાંવિ સરે, કહો તો પુત્ર વિચાર તે આવે રે. સ્વાં ૪
 તેણે જહ વાત સરવે કહી, પ્રભુ મલ્યા તે ધ્યાનને ટાણે રે,
 શ્રી નય વિજય વિબુધતણો, ધમ સેવક સુજસ વખાણે રે. સ્વાં ૫

ઈતિ શ્રી મુખ્યાહુ જિન સ્તવનં. ૪

રામચંદ્રે બાગ ચાંચો મહોર રહોરી; એદેશી.

સાચો સ્વામી મુજાત, પૂર્વ આરધ જયો રી;
 ધાતકી ખંડ મઝાર, પુષ્કલવધ વિજયો રી. ૧
 નયરી પુંડરીગિણિનાય, દેવસેન વંચ તિલો રી;
 દેવસેનનો પુત્ર, લંછન ભાનુ ભલો રી. ૨
 જયસેનાનો કંત, તેહસું પ્રેમ ધસ્યો રી;
 અવર ન આવે દાય, તેણે વસ ચિત્ત કસ્યો રી. ૩
 તુમે મત જાણો છૂ, જમ્મ પરદેશ રહો રી.
 છો મુઝ ચિત્ત હજાર, ગુણ સંકેત ગ્રહો રી. ૪
 ભગે ભાનુ આકાશ, સરવ કર્મ લહસે રી;
 દેખી ચંદ ચકોર, પીવા અમિય ધસે રી. ૫
 દૂર થકી પણ પ્રેમ, પ્રભુસૂં ચિત્ત મિલ્યો રી;
 શ્રી નય વિજય મુસીસ, કહે જસ હેઝ હિલ્યો રી. ૬

ઈતિ શ્રી મુજાત જિન સ્તવનં. ૫

પારધોઆની દેશી.

સ્વામી સ્વયંપ્રભુ સંદર રે, મિત્ર નૃપતિ કુલ હંસ રે; ગુણ રસિઆ.
 માત મુમંગલા જનમીઆ રે, શશિ લંછન સુપ્રસંસ રે. મન વસિઆ. ૧
 વિપ્ર વિજય વિજયા પુરી રે, ધાતકી પૂરવ અદ્ધ રે; ગુ.
 પ્રિયસેના પ્રિય પુન્યથી રે, વુઝ સેવા મેં લદ્ધ રે. મં. ૨
 આખવી સમકિત સૂખડી રે, હેલવીઆ હું ખાલ રે; ગુ.
 કેવલ રતન દિયા વિના રે, ન તણું ચરણ ત્રિકાલ રે. મં. ૩
 એકને લલઆવિ રહો રે, એકને આપો રાજ રે; ગુ.

એ તુમને કરવો કિમ ઘટેરે, પંતિ ભેદ જિન રાજ રે મં ૪
 કેડ ન છાંડુ તાહરો રે, આખ્યા વિણુ શિવ સુખ રે, ગું
 ભોજન વિણુ ભાંજે નહીં રે, ભામંડણે જિમી ભૂખ રે. મં ૫
 આ સંગાયત જે હુસે રે, તે કહેસે સો વાર રે, ગું
 ભોલી ભગતે રીઝયે રે, સાહિબ પણુ નિરધા રે. મં ૬
 સવિ જાણે થોડું કહે રે, પ્રભુ પુ અપુર સુખાણુ રે; ગું
 વાચક જસ કહે દીજિયે રે, વંછિત સુખ નિર્વાણુ રે. મં ૭

૦ ઈતિ શ્રી સ્વયં પ્રભુ (જન સ્તવનં) ૬

ખન્યો રે કુંઅરજીનો સેહરો એ દેરી.

શ્રી ઋષભાનન ગુણુ નિયો, સોહે મૃગપતિ લંછન પાંચ; હો જિણુંદ.
 જોહે મન તુ' જગ તણા, બલિ વીરસેના તુઝ માય; હો જિણુંદ. ૧
 શ્રી વચ્છ વિજય સુ સીમા પુરી, ખંડ ધાતકા પુરવ ભાગ હો; જિ
 રાણી જ્યાવતી નાહણો, કીરતિ નૃપ સુત વડભાગ હો. જિં
 હું પુછું કહો તુમે કિણુ પરે, દીયો ભગતને મુગતિ સ કેત હો; જિં
 રસો નહિં નિંદ્યા કારણે, તુસો નહિં પુજિયા હેત હો. જિં ૩
 વિણુ સમકિત શ્વ કો નવિ લહે, એ ગ્રંથે છે અવદત હો; જિં
 તોય શાખાશ્રી તુમને ચડે, તુમે કહેવાઓ જંગ તાત હો; જિં ૪
 હવે જાણુ જિમ વંછિત દિયે, ચિંતામણિને મુરકુંભ હો, જિં
 અગની મટાવે સીતને, જે સેવે થિર થઈ થંભ હો, જિં ૫
 જિમ એ વસ્તુ ગુણુ સ્વભાવથી, તિમ તુમથી મુક્તિ ઉપાય હો, જિં
 દાયક નાયક બિપમાં, ભગતિ ધમ સાચિ કહાય હો. જિં ૬
 તપ જપ કિરિયા જે ફલ દિયે, તે તુમ ગુણુ દ્વાન નિમિત્ત હો, જિં

શ્રી નય વિજય વિબુધ તણો, સેવકને પરમ તું મિત્ર હો. જિં ૭

ઈતિ શ્રી શિવભાનન જિન સ્તવનં. ૭

નારાયણની દેશી.

જિમ મધુકર મન માલતી રે, જિમ કુમુદનિ ચિત્ત ચંદ્રે, જિણુંદ રાય.

જિમ ગજમન રેના નદી રે, કમલા મન ગોવિંદ રે. જિં ૧

તિહં મેરે મન તું વસિઓ રે, જી એ આંકણી.

આતક ચિત્ત જિમ મેહલો રે, જિમ પંથી મન ગેહ રે, જિં

હંસા મન માન સરોવર રે, સ્તિમ મુઝ પુઝસૂં નેહ રે. જિં ૨

જિમ નંદન વન ધંદ્રને રે, શીતાને વાલો રામ રે, જિં

જિમ ધરમી મને સંવર રે, વ્યાપારી મને દામ રે. જિં ૩

અનંતવીર્ય ગુણ સાગર રે, ધાતકી અંડ મઝાર રે, જિં

પૂર્વ અર્ધ નલિનાવતી રે, વિજય અયોધ્યા ધાર રે. જિં ૪

મેઘ રાય મંગલાવતી રે, સુત વિજયાવતી કંત રે, જિં

જગ લંછન યોગીસર રે, જિમ સમરે મહામંત રે. જિં ૫

આહે અતુર સૂડામણી રે, કવિતા અમૃતની કેલી રે, જિં

વાચક જસ કહે સુખ દિયે રે, મુઝ પુઝ ગુણ રંગ રૈલિ રે. જિં ૬

ઈતિ શ્રી અનંતવીર્ય જિનસ્તવનં. ૮

રામપુરા બાજારમાં એ દેશી.

સૂર પ્રભુ જિનવર ધાતકી, પછિમ અર્ધે જ્યકારી, મેરે લાલ.

પુઝલાવણ વિજય મુહામણો, પુરિ પુંડરગિણી શિણગાર, મેરે ૧

અતુર શિરોમણિ શાહિઓ, એ આંકણી.

નંદસેનાનો નાહણોરે, હથ લાંછન વિજય મહંહાર. મેં
 વિજયાવતિ કુંજે ઊપનો, ત્રિભુવન જગનો આધાર. મેં અં ૨
 અલ વિજસ સાહસુંજાઈ, કરણા ભર નયન વિલાસ. મેં
 તે પામે પ્રભુતા જગતણી, એહવો છે પ્રભુ સુખ વાસ. મેં અં ૩
 મુખ મટકે જગ જન વસ કરે, લોઆણુ લટકે હરે ચિત. મેં
 આરિત્ર ચટકે પાતિક હરે, અટકે નહિ કરતો હિત. મેં અં ૪
 ઉવયારી શિર સેહરો, ગુણનો નવિ આવે .પાર. મેં
 શ્રીનયવિજય સુસીસને, હોળે નિત મંગલ કાર. મેં અં ૫

ઈતિશ્રીસૂરપ્રભ જિન સતવનં દ

લૂઆરની દેશી.

ધાતકી ખંડે હોકે પછિમ આરધ બલો, વિજયા નયરી હો કે વિપ્ર
 વિજય તિલો.
 તિહાં જિન વિચરે હોકે સ્વામી વિશાલ સદા, નિતનિત વંદૂ હોકે વિ-
 મલા કંત સુદા. ૧
 નાગ નરેશ્વર હો કે વંશ ઉદ્યોત કરૂ, બદ્રાનો જાયો હો કે પરતક્ષ
 દેવ કર.
 બાનુ લાંછન હો કે મલવા મન તરસે, તસ ગુણ સુણિયે હો કે અવણે
 અમિય વરસે. ૨
 આંખડી દીધી હો કે જો સુઝ હોય મનને, પાંખડી દીધી હો કે
 અથવા હોય તનને.
 મનહ મનોરથ હો કે તો સવિ પુરત ફલે, તે સુખ દેખી હો કે હર-
 ખને હેજ મિલે.

આડા કુંગર હો કે દરિયા નદીય ધણી, શક્તિ નહિ તેહવી હો કે
આવું તુઝ બણી;

તુઝ પાપ સેવા હો કે સુરવર કોડી કરે, જો એક આવે હો કે તો
મુઝ દુઃખ હરે. ૪

અતિ ધણુ રાતી હો કે અગની મજાક સહે, ધણુ મું હણિયે હો કે
દેશ વિયોગ લહે;

પણુ ગિરઆ પ્રભુસું હો કે રાંગ તે દુરિત હરે, વાચક જસ કહે હો
કે ધરિયેં ચિત્ત ખરે. ૫

ઈતિશ્રી વિશાલ જિન સ્તવનં . ૧૦

દેશી બિંદલીની.

શંખ લંછન વજ્રધર સ્વામી, ગાતા સરસતિ સુત શિવગામી હો બ-
વિયણ વદો.

નરનાથ પદ્મસ્થ જાગો, વિજ્યાવતિ ચિત્ત મુહાયો ભ૦ ૧

ખંડ ધાતકી પછિમ ભાગે, પ્રભુ ધરમ ધુરંધર જાગે હો. ભ૦

વજ્ર વિજયમાં નયત્રી મુસીમાં, તિહાં થાપ ધરમની સીમા હો. ભ૦ ૨

પ્રભુ મન અમે વસવું જેહ, સ્વપને પણ દુર્લભ તેહ હો. ભ૦

પણુ અમ્ર મન જો પ્રભુ વસસે, તો ધર્મની વેલી ઉલ્લસસે હો. ભ૦ ૩

સ્વપને પ્રભુ મુખ નિરખતાં, અમે પામું મુખ હરખતાં હો. ભ૦

જેહ સ્વપન રહિત કહિયા દેવા, તેહથી અમે અધિક કહેવા હો. ભ૦ ૪

મણિ માણિક કનકની કોડી, રાણી રિક્ત રમણિ જોડી હો. ભ૦

પ્રભુ દરશનના શુખ આગે, કહે અધિકૃત કોણ મગિ હો. ભ૦ ૫

પ્રભુ દૂર થકી પણ ભેટ્યા, તેણે પ્રેમે દુઃખ સવિ ભેટ્યા હો. બ૦
 ગુરુ શ્રી નય વિજય શુભીસ, પ્રભુ ધ્યાને રમે નિશ દીસ હો. બ૦ ૬

ઈતિશ્રી વજ્રધર સ્વામી જિનસ્તવનં ૧૧

માહુરી સહીરે સમાણી, એ દેશી.

નલિનાવતિ વિજયે જ્યકારી, ચંદ્રાનન અધિકારી રે, સુણુ વીનતી મોરી.
 પછિમ અરેધે તું ધાતકી ખડે, નયરી અયોધ્યા મંડે રે. સુ૦ ૧
 રાણી લીલાવતી ચિત્ત સુહાવો, પદમાવતિનો જાવો રે. સુ૦
 તુપ વાલ્મીક કુલે તું દીવો, વૃષભ લંછન ચિરંજીવો રે. સુ૦ ૨
 કેવલ જ્ઞાન અનંત અજનો, નહિ તુઝ જગમાં છનો રે. સુ૦
 તેહનો લવ દેતાં સું નાથે, મનમાંહે કાંઈ વિમાસે રે. સુ૦ ૩
 રથણુ એક દિને રથણે ભરિયો, જે ગાંજતો દરીઆ રે. સુ૦
 જે તેહને કાંઈ હાંણી ન આવે, લોક તે સપતિ પાવે રે. સુ૦ ૪
 અક્ષિમાયે પરિમલ લવ પામી, પંકજ વને નહિં પામી રે. સુ૦
 અંબ હુંબ કોડે નવિ છીજે, અકંપિત સુખ દીજે રે. સુ૦ ૫
 ચંદ્ર કિરણુ વિસ્તારે છોટું, નવિ હોય અંબિયમાં મોટું રે. સુ૦
 આશાભર કરે બહુ નિહોરા, તે હોયે સુખિત ચકોરા રે. સુ૦ ૬
 ઈતિમ જે ગુણુ લવ દિઆ તુમે હેજે, તો અમે દીપું તેજે રે. સુ૦
 વાચક જશ કહે વંછિત દેશો, ધર્મ નેહ નિર્વહસો રે. સુ૦ ૭

ઈતિ શ્રી ચંદ્રાનન જિન સ્તવનં ૧૨

મન મોહના લાલ, એ દેશી.

દેવાનંદન નરિદનો રે, જન રંજના લાલ. નંદન ચંદન વાણી રે, દુઃ
 અ ભંજના લાલ.
 રાણી મુગંધા વાલ હો, જાં કમલ લંછન મુખ આણિ રે. દુ. ૧
 પુષ્કર દીવ પુષ્પાવધ રે, જાં કવિ જય વિજય જયકારી રે દુ. ૨
 ચંદ્રબાહુ પુંડરિકાણી રે, જાં નગરીએ કરે વિહાર રે. દુ. ૨
 તસ ગુણ ગંગાજલે રે, જાં મુઝ મન પાવન કીધ રે, દુ. ૩
 ફિરિ તે મેલું કિમ હોય રે, જાં અકરણ નિયમ પ્રસિદ્ધ રે દુ. ૩
 અંતરંગ ગુણ ગોઠી, જાં નિશ્ચય સમકિત તેહ રે, દુ. ૪
 વિરજા દોષક જાણુમે રે જાં તે તો અગમ અછેહરે દુ. ૪
 નાગર જનની આતુરી રે, જાં પામર જાણે કેમ રે દુ. ૫
 તિમ કુણ જાણે સાંધસું રે, જાં અમ નિશ્ચય નય પ્રેમ રે. દુ. ૫
 સ્વાદ મુધાને જાણુતો રે, જાં લલિત હોએ કદન રે, દુ. ૬
 પણુ અવસરે જો જો લહિયે રે, જાં તે દિન માને ધન રે. દુ. ૬
 શ્રી નય વિજય વિષ્ણુજ તણો રે, જાં સેવક કહે મુણો દેવ રે, દુ. ૭
 ચંદ્રબાહુ મુઝ દીજિયે રે, જાં નિજ પપ પંકજ સેવ રે દુ. ૭

ઈતિ શ્રી ચંદ્રબાહુ જિન સ્તવનં ૧૩

મહા વિદેહ ક્ષેત્ર શુહામણો, એ દેશી.

ભુજંગ દેવ બાવે બાગું, રાય મહાપલ નંદ; લાલ રે.
 મહિમા કુખે હસણો. કમલ લંછન મુખ કંદ. લાલ રે. ભુ. ૧
 વિપ્ર વિજય વિજયા પુરી, કરે વિહાર ઊછાહ; લાલ રે.

પુરવ આરધે પુસ્કરે, ગંધ સેનાનો નાહ. લાલ રે. ભુ. ૨
 કાગલ લિખવો કારમો, આવે જો દુરિજન હાથ, લાલ રે.
 આણુ મિલવો દુરે રહે, ચિત કિરે તુમ સાથ, લાલ રે. ભુ. ૩
 કિસી અસારતી કીજિયે, તુમે જાણોઝો જગભાવ, લાલ રે
 સાહિબ જાણુ અજાણુને, સાહમું કહે પ્રસ્તાવ. લાલ રે. ભુ. ૪
 ખિજમતમાં ખામી નહીં, મેલ ન મનમાં ટોચ; લાલ રે.
 કચણા પૂરણુ લોઆણે, સાહમું કાં તું ન જોય; લાલ રે. ભુ. ૫
 આસ ગો મોઢા તણો, કુંજર ગ્રહેવો કાન; લાલ રે.
 વાચક જસ કહે વીનતી, ભગતિ વસે મુઝ માન; લાલ રે. ભુ. ૬

ઈતિ શ્રી ભુજગ જિન સ્તવનં ૧૪.

કિસકે ચેલે કિસકે પૂત, એ દેશી.

નૃપ ગજસેન જશોદામાત, નંદન ઈશ્વર ગુણુ અવદાત. સ્વામી સેવિયે.
 પુષ્કર વર પુરવારધ કચ્છ, વિજય મુ સીમા નયરી અચ્છ. સ્વા. ૧
 શશિ લંછન પ્રભુ કિંહાં કરે રે વિહાર, રાણી ભદ્રાવતી ભરતાર, સ્વા.
 જે પામે પ્રભુનો દીદાર, ધન ધન તે નરનો અવતાર. સ્વા. ૨
 ધન તે તન જોણુ નમિએ પાય, ધન તે મન જે પ્રભુ ગુણુ ધ્યાય. સ્વા.
 ધન તે જિહા પ્રભુ ગુણુ ગાય, ધન તે વેલા જળ વંદન થાય. સ્વા. ૩
 આણુ મિલવે ઉત્ક ઠો જોર, મિલવો વિરહતણો ભય સોર, સ્વા.
 અંતરંગ મિલિયે જોઉ સાંધ, શોક વિરહ જિમ દૂર પલાધ. સ્વા. ૪
 તું માતા તું ખાંધવ મુઝ, તુંહી પિતા તુઝમું મુજગુઝ, સ્વા.
 શ્રી નય વિજય તવમુધનો શીસ, વાચક જસ કહે પૂરો જગીસ. સ્વા. ૫

ઈતિ શ્રી ઈશ્વર જિનસ્તવનં. ૧૫

યાંરે માથે પયરંગ પાગ સોનાશે છોગસો માફુ, એ દેશી.

પુષ્કર વર પૂરવ અરવ દિવાળે, રાત્રે રે, સાહિબજી.
 નહિનાવતિ વિજયે નયરી અયોધ્યા છાત્રે રે, સાં
 પ્રભુ વીર જિજ્ઞેસર વંશ દિગેશર બ્યાધયે, સાં
 સેના સુત સાચો ગુણુમું જાચો ગાધ્યે, સાં ૧
 મોહન મન વલ્લભ દર્શન દુલ્લભ જાસ રે, સાં
 રવિ અરણુ ઉપાસી કિરણુ વિજાસી ખાસ રે, સાં
 સવિજન મન રંજન ભવ ભવ ભંજન, ભગવંત રે, સાં
 નંમિ પ્રભુ વંદૂ પાપ નિકંદૂ તંત રે. સાં ૨
 ધર સુગતર ફજિઓ સુરમણિ મજિઓ હાથ રે, સાં
 કરિ કરણુ પૂરી અધ ચૂરી જગ નાથ રે, સાં
 અમિએ ધન વૃક્ષ વલી તૂઠા સવિ દેવ રે, સાં
 શિવગામી પામી જો મેં તુઝ પય સેવ રે. સાં ૩
 ગંગા જયે નાહો ઉમ્હાયો આજ રે, સાં
 ગુર સંગતિ સારી મુઝ વધારી લાજ રે, સાં
 મન માંગ્યા જાગ્યા પૂર્વ પુન્ય અંકૂર રે, સાં
 મન લીનો કીનો તુઝ ગુણુ પ્રેમ પડૂર રે. સાં ૪
 તું દોષત દાતા તુંહીજ ત્રાતા મહારાજ રે; સાં
 ભવ સાંયર તારો સારો વહિત કાજ રે; સાં
 દુઃખ ચૂણુ પૂરણુ કીજે સયલ જગીસ રે. સાં
 અરદાસ પ્રકાશે શ્રીનય વિજય સુસીસરે સાં ૫

ઈતિશ્રી નમિ પ્રભુ જન સ્તવનં. ૧૬

રિષભનો વંશ રચણાયરોં, એ દેશી.

પશ્ચિમ અરધ પુષ્કર વરેં; વિજય પુષ્કલ વધ દીપે રે;
નયરી પુંડરી ગિણી વિહરતાં, પ્રભુ તેજ રવિ જીપેરે. શ્રી વીર-
સેન સુહંકર; એ આકણી. ૧

ભાનુ સેન ભુમી પાલનો, અંગજ ગજગતિ અંદો રે;
રાજસેના મન વાલહો, વૃષભ લંછનજીને વંદો રે. શ્રી. ૨
મસિ વિણુ ને લિખ્યું તુઝ ગુણે, અક્ષર પ્રેમના ચિત્તે રે;
ધોધએ તિમે ઊધડે, ભગતિ જલે તેહ નિતે રે. શ્રી. ૩
ચક્રવર્તિ મને શુભ ધરે, રિષભ દૂરે લખિ નામો રે;
અધિકારે તુઝ ગુણુ તેહથી, પ્રગટ હુઆ કામ કામો રે. શ્રી. ૪
નિજ ગુણુ ગુંથિત તેં કરી, કીરતિ યોતિની માલા રે;
તે મુઝ કડે આરોપતાં, દીશે ઝાક ઝમાલા રે. શ્રી. ૫
પ્રગટ હુએ જિમ જગતમાં, શોભા સેવક કેરી રે;
વાચક જસ કહે તિમ કરો, સાહિબ પ્રીતિ ધણેરી રે. શ્રી. ૬

ઈતિ શ્રી વીરસેન જિન સ્તવનં. ૧૭

લાછલદે માત મહાર; એ દેશી.

દેવરાયનો નંદ, માતા ઉમા મનઅંદ; આજ હો રાણી રે સૂરીકંતાકંત
સુહામણો જી. ૧

પુષ્કર પશ્ચિમ અક્ષ, વિજય તે વિપ્ર શુભદ્ધ, આજ હો નગરી રે વિજયા
એ વિહરે ગુણુ નિલોજી. ૨

મહાભદ્ર જિનરાય, ગય લંછન જસપાય, આજ હો સોહૈ રે મન મોહૈ
લટકાણે લોયણે રે. ૩

તેહસું મુઝ અતિ પ્રેમ, પરસુર નમવા નેમ; આજ હો રાજે રે દુઃખ
બંને પ્રભુ મુઝ તે ગુણે જી. ૪

ધર્મ જોખન નવરંગ, સમકિત પામ્યો અંગ; આજ હો લાખિણી લાડી
હવે મુગતિને મેલસે જી. ૫

અરણુ ધર્મ અવદાત, તે કન્યાનો તાત, આજ હો માહરો રે પ્રભુજીને
તે છે વશ સદા જી. ૬

શ્રી નય વિજય મું સીસ, જસ કહે મુણો જગદીશ,
આજ હો તાહરો રે સેવક દેવ કરો દયા જી. ૭

ઇતિ શ્રી દેવયરા સ્વામી સ્તવનં. ૧૮

કુમરી શેવે આક્રંદ કરે, ઐ દેશી:

અંદ્રયશા જિન રાજીઓ મન મોહન મેરે, પુફર દીપ મઝાર. મં
પછિમ અરધ સોહામણો, મં વછ વિજય સંભાર. મં ૧
નયરી મુસીમાં વિચરતાં, મં સરવભૂતિ કુલઅંદ. મં
શશિ લંછન પદમાવતી, મં વલ્લભ ગંગાનંદ. મં ૨
કટિ લીલાએ કેશરી, મં નેહ રચો ગયો રાન, મં
હરબો હિમ કર વુઝ મુખે, મં હંઝીયવણે નહિં વાન. મં ૩
વુઝ લોચનથી લાજિઆ, મં કમલ ગયા જલ માંહિ. મં
અહિ પતિ પાતાણે ગયો, મં જીવો લલિત વુઝ પાંહિ. મં ૪
જીવો દિનકર તેજ મું, મં ફિરતો રહે તે આકાશ. મં

નીંદ ન આવે તેહને, મં જેહને મન એદે અવ્યાસ. મં ૫
 ધમ જીયો જગતને, મં દરિ લિખો ચિત્ત રતન. મં
 ખંધુ કહાયો જગતના, મં તે દિમ હોય ઉત્પન્ન. મં ૬
 ગતી વુઠે જાણો વુમ તણી, મં હું સેવું વુઝ પાય. મં
 શરણુ કરે અલિયા તણું, મં જશ કહે તિમ સુખ થાય. મં ૭

ઈતિ શ્રી મહાભદ્રાજન સ્તવનં. ૧૯

હાલ

ઐ છડી કહાં રાખી, ઐ દેશી.

રાગ ધનાશ્રી.

દીવ પુકર વર પછિમ અરધે, વિજય નલિનવે સોહે,
 નયરિ અયોધ્યા મંડન સ્વસ્તિક, લંછન જિન જગિ જાહે,
 ભવિયા અગિતવીર્ય જિન વંદો, ઐ એકાંણી. ૧
 રાજમાલ કુલ મુગટ નગીનો, માત કનિનિકા જાયો,
 રત્નમાલા રાણીનો વલ્લભ, પરતિષ્ઠ મુરમણિ પાયો રે. બં ૨
 દુરજણ સ્તુતિ કરિ જે હુઓ, દૂષણ હુએ તસ શોખણુ ધહા,
 એહવા સાહિબના ગુણ ગોધ, પવિત્ર કરું હું જાહે રે. બં ૩
 પ્રભુ ગુણ ગણ ગંગાજલ નાંહી, કીઓ કરમ મલ દૂરી,
 સ્નાતક પદ જિન ભગતિ લહિયે, ચિદાનંદ ભર પૂરી રે. બં ૪
 જે સંસર્ગ અભેદા રોપે, સમાપત્તિ મુનિ માને,

તે જિનવર ગુણુ થુણતાં લહિયે, માન ધ્યાને ધકતાને બા. ૫
સ્પર્શ માન ધણિ પરે અનુભવતાં દેખીને નિજ રૂપ,
સકલ જોગ જીવન તે પામી, નિસ્તર તે ભવ કૂપ રે. બા. ૬
શરણુ ત્રાણુ આશ્રમન જિનજી, કોઇ નહીં તસ તોણે,
શ્રી નય વિજય વિશુદ્ધ પય સેવક, વાચક જશ ધમ બોલે રે. બા. ૭

ઈતિ શ્રી અભિત વીર્ય જિન સ્તવન. ૨૦

ઈતિશ્રી યશવિજયજી ઉપા
ધ્યાયકૃત વીસ વિહરમાન
જિન સ્તુતિ સમાપ્ત

શ્રી પંચપરમેષ્ઠિભ્યો નમઃ અથ શ્રી વિજય લક્ષ્મી સૂરી કૃત ચોવીશ જિન સ્તુતી પ્રારંભઃ

અરજ અરજ સુણાને રૂડા રાજઆ હો જી, ઓ દેશી.

રિષભ રિષભ જિણુંદ નિરખી લોયણે હો જી. અભિનવ ઉદયો આનંદ;
જિનવર જિનવર સુખ કર માહિણો હો જી, પરમેશ્વર મુનિ ચંદ રિં ૧
અનુપમ અનુપમ રમણતાં તાહરે હો જી, માના વિલાસી સમાજ,
અવિચલ અવિચલ સ્થાનક પામિને હો જી, અનુભવ શિવપુર રાજ. રિં ૨
અનેક અનેક સુગુણમય સુંદર હો જી, નિઃસંગો નિરાખાધ,
આતમ આતમ અસંખ્ય પ્રદેશમાં હો જી, અક્ષય ધર્મ અગાધ. રિં ૩
સ્વરૂપ સ્વરૂપ રમણથી એકતા હો જી, શુદ્ધતા અનવલ રૂપ,
યોગ યોગ રહિત અકંપતા હો જી, અનેક ત્રિભંગી રૂપ રિં ૪
અસરણ સરણ હરણ ભવ ભયતણા હો જી, અવિસવાદી નિમિત્ત,
અતિશય અતિશય ધારિ ગુણાવલી હો જી, તાવ વિલાસીજગ મિત્ત. રિં ૫
પ્રભુગુણ પ્રભુગુણ રંગી યદ્ય ચેતના હો જી, અવલંબે જિન દેવ,

કારણ કારણ કર્તૃ પછે આરોપને હો જી, વિધટે અનાદિની કુટેવ. રિ. ૬
 ધણુ વિધ ધણુ વિધ પરખી વિશ્રામિને હો જી, આદરે શુભ પ્રણિધાન,
 સાભાગ્ય સોભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ જન યત્રી હો જી, પામે દર્શન ગુણુ માન રિ. ૭

ઈતિ શ્રી શિવભ જિન સ્તવનં. ૧

ધન દિન વેલા ધન વલી તેહુ, ઓ દેશી.

વિજ્યા રે નંદન ચરણ તે સુરગર છાય, સમિહિત પૂરે ચૂરે દુરિતને જી.
 સુગપતિ નરપતિ મુનિવર ભૃંગ, ચરણુ વિદ્યાસી લહે સુખ સરિતને જી. ૧
 સુહુમ ખાયર પુંઢવી જલણુ સમીર, જલવણુસ્સધ વિગલેંદીમાં સહી જી,
 નિરય તિરિય સુર નર કર્મે સંયોગ, ભુવન પાવન જિન સેવા નવિ
 લહી જી. ૨

ચઢ ગધ ભમતાં સુકૃત નૃપતિ પસાય, આરિય દેશે નિર્મલ કૂલ લહો જી,
 દોષ વિદ્યાસી અસી ભાવ નિવાર, માનસ હંસ પરેં તુમ પદ
 ગ્રહો જી. ૩

વીતરાગ સુખ દુઃખ ગત સંસ, તેહથી અંસ ગત કિમ કલ કામિયે જી.
 ધમ નવિ ચિંતું જિમ સુરમણિ સાર, અચિતપણે પશુચિંતિત પામિ-
 યે જી. ૪

પિંડ પદ્મ્ય રૂપસ્થ ધ્યાને હો લીન, જિનજીના ચરણુ સરોજ જિણે
 ગ્રહો જી,

આતમ નત્વ રમણતા પ્રગટે હો તાસ, ધ્યાન અનલથી કર્મે ઇંધણુ
 દહો જી. ૫

અનિત અમિત ગુણુ ચરણુ નિવાસ, સમકિત સોધક રોધક કર્મને જી,

સૌભાગ્ય લક્ષી સૂરી જગ ભાણુ, ધ્યાન પ્રભાવે હો વહે શિવ સ-
ર્વને જી. ૬

ઇતિશ્રી અજિત જિતસ્તવનં.

રાગ માઝની દેશી. ૨

નિરૂપાધિકતા તાહરે. પ્રભુ રમણ તાહરે અનંત,
વ્યાપ વ્યાપકતા શુદ્ધતા રે, સદા શુભગુણ વિજસંત. ૧
સંભવ જિન તારજો રે, તારજો દીન દયાલ, સેવક કરો નિહાલ સં તારો.
છે વિશ્વાસ; સં

તું મોટો છે મહારાજ, સં તુમે જીવ જીવન આધાર; સં
પરમગુરુ તાર જો રે, જિતારો ભવ પાર. સં એ આંકણી.
દ્રવ્ય રહિત રિક્ષિવંત છો, પ્રભુ વિકસિત વીર્ય અસોભ,
વિગત કથાય વયરીહણ્યા રે, અભિરામી જ્યોતિ અસોભ. સં ૨
ગુરુ નહિ ત્રિભુવન ગુરુ રે, તારક દેવાધિ દેવ,
કરતા ભોક્તા સર્વનોરે, સહજ આનંદ નિત મેવ. સં ૩
અનંત અક્ષય અધ્યાત્મી રે, પ્રભુ અશરીરી અનાહાર.
સર્વ શક્તિ નિરાવર્ણતા રે, અતુલ દુતિ અનાકાર. સં ૪
નીરાગી નિરામયી રે, અસંગી તું દ્રવ્ય નય એક,
એક સમયમાં તાહરે રે, ગુણ પર્યાય અનેક. સં ૫
રૂચિર આર ગુણ શાંભળી રે, રૂચિ ઉપની સુખ કંદ,
પ્રજ્ઞ કારણ જિનનું લહી રે, સાધક સાધ્ય અમંદ. સં ૬
પુટાલખન આદરી રે, ચેતન કરો ગુણ ગ્રામ;
પરમાનંદ સ્વરૂપી રે, લહેશો સમાધિ સુકામ. સં ૭

સુખ સાગર સતારસી રે, ત્રિભુવન ગુરુ અધિરાજ,
 સેવક નિજ પદ અરથીઓ રે, ધ્યાવે એહ મહારાજ. સં૦ ૮
 આગેપિત સુખ ભ્રમ ટલે રે, પૂજ્યને ધ્યાન પ્રભાવ,
 અષ્ટ કર્મ દહ છંડિને રે, ભોગવે શુદ્ધ સ્વભાવ. સં૦ ૯
 અધ્યાતમરૂપી ભજ્યા રે, ગણ્યો નહીં કાજ અકાજ,
 કૃપા કરી પ્રભુ દીછવે રે, સૌભાગ્યવંશી પદ રાજ સં૦ ૧૦

ધૃતિશ્રી સંભવ જિન સ્તવનં ૩

આદિ જિણંદ મયા કરો, એ દેશી.

ત્રિભુવન નાયક લાયકો, વિભુ અભિનંદન જિન રાયા રે,
 તરણ તારણ પ્રવહણ સમા, મેં તો અબદુત ભાગે પાચારે.
 બલિહારી ગુરુ નામની, જિણે મારગ શુદ્ધ બતાયા રે.

તે તો આતમને મન બાયા રે. એ આંકણી ૧

નિર્વૃત્તિ નયરીએ છાજતાં, રાજતાં અક્ષય રાજે રે,
 અતિશય નિર્મન વર સુરચિ, માહરા પરમેશ્વરને દીવાજે રે. બ૦ ૨

સ્વપર પ્રકાશક દિનમણી, શુદ્ધ સ્વરૂપી અપ્રયાસી રે,
 સકલ દોનાદિક ગુણતણી, વ્યક્તતા શક્તિ અનાશી રે. બ૦ ૩

મહેજે આનંદ વીતરાગતા, પ્રદેશ પ્રદેશે અનૂપ રે,
 સાદી અનંત ભાગે કરી, પૂર્ણ નયે તસ ભૂપ રે. બ૦ ૪

અવિસવાદી નિમિત્ત પણે, સવિ ગુરુ શક્તિ મહારે રે,
 સત્ય હેતુ બહુ આદરે, હોય ભવ ભેદ પ્રસાર રે. બ૦ ૫

ભવ વાસી જેહ આતમા, તે પ્રભુતા અવગમે રે,
 ભેદ છેદ કરિ જિન હોય પશુ, ન હોવે તેહ વિજયે રે. બ૦ ૬

પરમ શિવંકર ગોપ ને, જે નર ચિત્તમાં ધ્યાવે રે,
દિવ્ય બહુ સુખ સાધવતા, સૌભાગ્યલક્ષ્મી સૂરી પાવે રે. ૫૦ ૭

ઈતિ શ્રી અભિનદન જિન સ્તવનં. ૪

સાહેબા મોતી ઘોને હુમારો, એ દેરી.

સુમતિ જિણેશ્વર પ્રભુ પરમાતમ, તું પરમાગમ તું શુદ્ધાતમ,
સાહેબા વીનંતી અવધારો, મોહના પ્રભુ પાર હિતારો.
તુમે જ્ઞાનાદિક ગુણના દરિયા, અનંત અક્ષય નિજ ભાવમા ભરિયા. સાં ૧
તુમે શબ્દાદિક ગુણ નિ સંગી, અમે સ્વપને પણ તેહમાં સંગી, સાં
તુમે ઉત્તમ ગુણહાણે એદિયા, અમે દોહાદી કષાયે નડિયા. સાં ૨
અમ મતિ ઇન્દ્રિય વિષયે રાચી, તુમે અનુભવ રસમાં રહ્યા માંચી સાં
અમે મદ માતંગને વશ થડિયા, નવિ તુમે તે તિલ માત્ર આભડિયા.
સાં ૩

તુમે જગ સરણ વીનીત સુખાણ, તુમે જગ ગગન વિકાસન બાણ, સાં
તુમે આકર્ષક અધિહ અકોહી, તુમે જડસંગી ન રાગી મોહી. સાં ૪
આલે દ્રિય સ્પાદવાદ વ્યગીસ, સહજનંદ ગુણપજ્જવ સધંશ, સાં
અલખ અગોચર જિન જગદીશ, અશરણ નાયક અમીશ, સાં ૫
તે માટે તુમ ચરણે વજગા, એક પલક નહીં રહેસું અલગા, સાં
સૌભાગ્ય લક્ષ્મીસૂરી ગુણ વાધે, જિન એવે નિજ સાધ્યતા સાધે. સાં ૬

ઈતિ શ્રી સુમતિ જિન સ્તવનં. ૫

ધમ ધન્તો ધણને પરચાવે: એ દેશી.

પદમપ્રભુ પદ પંકજ સેવત, વિણ નવિ તત્વને જાણે રે,
મન અનેક વિલમમાં પડિયો, નિજ મનમાંને પ્રમાણે રે. ૫૦ ૧
ક્ષણિક ભાવ મુગળ પ્રજાથે, સૃષ્ટિ સંહારનો કર્તા રે,
ધરતર દેવ વિષ્ણુ વ્યાપક એક, નૈયાયિક અનુસરતાં રે ૫૦ ૨
આતમ એક રૂપ દેહ નિદેહે, ભિન્ન રૂપ પ્રતિ ભાસે રે.
જન ભાજન નિમ અંદ અનેકતા, યુક્તિ સાંખ્ય વિકાસે રે. ૫૦ ૩
પુન્યેતર જીવાદિક ભાવા, ધૂમાકાર છે સર્મ રે,
જન થન ગિરિ પાદપ સવિ આતમ, અદ્વૈત વાદીનો મર્મ રે ૫૦ ૪
નિત્ય અનિત્ય એકાંતે દોષક, ધમ અનેક મન જાણે રે,
પડિયો તત્વ અજહેતો પેખી, જગ ગુર તત્વને આણે રે. ૫૦ ૫
ક્ષણિક તો ત્રિકાજ સ્વરૂપને, જાણે નહીં કદાપી રે,
શુભાશુભનો જો કર્તા ધર, કૃત ભોગતા તમુ વ્યાપી રે ૫૦ ૬
એક આતમ તો એપ ભૂપનમાં, સુખ દુઃખ લહે સમ કાલે ,
સૂન્યે વસ્તુ દૃષ્ટ ઓણવતાં, માતામે વધ્યા માહણે રે ૫૦ ૭
અદ્વૈત વાદે જડ ચેતન એકજ, નિત્ય અનિત્ય એકાંતે રે.
કૃત વિનાશ અકૃતાગમ દુષણ, દો નવિ દોષ અનેકાંતે રે ૫૦ ૮
દ્રવ્ય પર્થાયે નિત્ય અનિયરો, એક અનેક ઉપયોગી રે,
પક્ષપાત સવિ દુર કગીને, કહે જગ ગુર ગુણ ભોગી રે ૫૦ ૯
સમ ભાવે એક પક્ષ ગ્રહે તે, કિરિ સસરતા ન કામે રે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી જિન કરણાથી, પરમાનંદ પદ જામે રે. ૫૦ ૧૦

ઈતિ શ્રી પદમપ્રભ જિન સ્તવનં. ૬

રશીયાની દેશી.

શ્રી સુપાસ જિજ્ઞેશર સાહિબા, અવિસંવાદી જસુપંથ; સુગુણ નર.
 અહ નિશ સેવે મન પરમોદસુ, જો સ્યાદવાદી નિર્ઘેય. સું શ્રીં ૧
 માને નૈગમ નય વસ્તુ પ્રતે, સામાન્ય વિશેષ ઉભય રૂપ, સું
 સગ્રહ નય કહે સર્વ પદાર્થે, શામાન્ય એક સદતૂપ. સું શ્રીં ૨
 વ્યવહાર પ્રવૃત્તિ વિશેષ વિના નહી, બ્યોમ કમલ પરે અન્ય, સું
 અતીત અનાગત પરકીય પરિ તજિ, રિજુ સૂત્ર ગ્રહે વર્તમાન્ય. સું શ્રીં ૩
 એકારથ વાચક સવિ શબ્દ તે, કુલ કમલ વસ્તુ એક, સું
 પર્યાય ભેદથી ભિન્ન વસ્તુ કહે, સમભી રૂઢ એહ એક ટેક સું શ્રીં ૪
 ધટ કલસાદિક નિજ નિજ અર્થમાં, વર્તે એવભૂત વસ્તુ, સું
 વિશુદ્ધ યથોક્તર પણુ એકાંતથી, નવિ લહે સ્યાદ વાદ દરત, સું શ્રીં ૫
 જાતિ અધ નર ગજ પ્રતિ અવયવે, ગજ પણુ સકલ કંહંત, સું
 દિવ્ય નયણથી યથારથ ગજ ગ્રહે, તિમ તુલ શાસન કાંત. સું શ્રીં ૬
 મુક્તિ વિરોધી જિન સમય ગ્રહે, યદા સેવક જિમ ચક્રવર્તિ, સું
 મિથ્યા કવચર આપદ નાશથી, હોય અનેકાંત પ્રવૃત્તિ. સું શ્રીં ૭
 ત્રિકાલ વેદિ જિનમત અવલંબતાં, હોયે અવિકલ મતિ મંત, સું
 સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી આતમ સ પદ, પ્રગટે શક્તિ અનંત. સું શ્રીં ૮

ઈતિ શ્રી સુપાસ જિન સ્તવ. ૭

માલા માહરી કિહાં છે રે, એ દેશી.

ચંદ્ર પ્રભુ જિન ત્રિભુવન દીપક, જીપક અરિગણ ભવિંદા રે,
 આઠ કરમ વિણુ ગુણ જસુ પ્રગટ્યા, આતમ હાણે મુખકદા રે.

ભવિક જિન વદો રે, ચંદ્રપ્રભુ જિનવદ. ભં એ આંકણી. ૧
 માના વણી કર્મક્ષયે પુઝ, કેવલ માન અનત રે,
 વિન્ધ સ્વરૂપ વિભાસન સમરથ, વિશેષ પ્રકારે સંતુ રે. ભં ૨
 દંશણા વરણી કર્મ ઉછેદે, સામાન્ય સ્વરૂપ અશોક રે;
 દુવિન્ધ વેદની મૂલ વિભાસે, અપ્યા બાધ સુખ થોક રે. ભં ૩
 ત્રિભુવન જેતા મોહ પણુડે, ક્ષાયિક દુગ નિસંક રે;
 પંચમ કરમ ભરમ નિવારી, સાદિ અનંત ત્રિયતિ અંક રે. ભં ૪
 વિગત નામ કરમથી પુનરપિ, રૂપાદિક ન લહંત રે;
 ગોત્ર કર્મ દહનથી સિદ્ધ ગુણ, અગુર લધુ વિકસંત રે, ભં ૫
 દાનાદિક જસ લખિય અગાધ, વિધન કરમ વિનાસે રે,
 ધમ પુઝ ગુણ પ્રગટ્યા સિદ્ધ રૂપે, એકજ આતમ અવાશે રે. ભં ૬
 પ્રભુ ગુણ રાગે જે દીપંતા, છંડે તે ભવ સંયોગ રે,
 સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ ગુણ રસિકતા, દિનમણિ સમ ઉદ્યોગ રે. ભં ૭

ઈતિશ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનસ્તવનં ૮

સુમતિ નાથ ગુણસુ (મલીજ એ દેશી.

સુવિધિ જિણુંદ શુભધ્યાનથી જી, સદ્દેહણા શુચિ ભાગ,
 તેહથી નાણ ચરણ ગુણ જી, વિકસે ધિર ત્રિક ભોગ.
 ગુણવંતા સુમન જન ધ્યાયોરે જિન જગદીશ. એ આંકણી. ૧
 ભમતાં ભવ કાંતારમા જી, ગિરિ સીરાપ લરે જીય,
 અનાભાગે લહુ કમ્મ કરી જી, ભેદે અંથ ભવ ખીય. ગું ૨
 ક્ષીણ ક્ષીણ શુંદ્ર થતો થકો જી, અતર કરણ પઈક,
 કરમ સુભટ અરિ જીતિને જી, વિધટે રે મિથ્યા અનીક. ગું ૩

ઉપસમાદિ સમક્રિત લહે. જી, તુઝ મુપસાએ રે નાથ,
 તવ સ્તવના વિશે યોગ્યતા જી, હોવે તે જીવ સનાથ. ગુ. ૪
 અમલ અખંડ અલિપ્તતા, જી, રવરૂપ રમણ અવિનાશી,
 વાસવ મુર નર મુનિ વર જી, આ જીવિત સપ્રયાસી. ગુ. ૫
 ગુણ સ્તવના પ્રતિ દિન કરે જી, તદ્દપિ ન પામે રે પાર,
 દ્રવ્ય સ્તવના વચનાદિક જી, ભાવયિ તન્મયિ સાર. ગુ. ૬
 સાધક સિદ્ધતા હેતુને જી, અવજાએ રે મનિવંત,
 ભેદ મિટે પ્રગટે મહા જી, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી અનંત. ગુ. ૭

ઈતિ શ્રી મુવધિ (જન સ્તવનં. ૬

આમાં આંમ પધારે પૂજ્ય અમધર વોહરણ વેલા, એ દેશી.

સીતલ જિન વિભુ આતમ શુદ્ધતા, સકલ દ્રવ્યથી નારી,
 જસ ગુણ જ્ઞાન તણે અનુસારે, સર્વ પદાર્થ પ્રચારી,
 ધારો વીનતી સીતલ દેવ, નેહે નજર નિહાણો. ધા. ૧
 ધર્મ અધર્મ આકાશમય વલી, પૂદ્ધજ ચેતન એહ,
 પચ અચેતન એકજ, જસ નહિ આદિ ન છેહ. ધા. ૨
 ગતિ થિતિ હેતુ ધર્મ અધર્મ, જીવ પુદ્ગલને હોવે,
 સર્વ દ્રવ્ય અવકાશન કારણ, તેહ આકાશ કહાવે. ધા. ૩
 સમયાદિક તે કાલ વખાણ્યો, પૂરણ ગલન સ્વભાવે,
 ક્ષીર નીર પર ચેતન મલી રહે, તેહ પુદ્ગલ કહાવે ધા. ૪
 જીવ અરૂપી કર્મક્રી આટમે, ધરાકાશ ધટમાંહે,
 કર્તા ભોક્તા રમતા વિભાવે, ગ્રહે ઉપાધિ વડ છાંહે. ધા. ૫

અરુ દ્રવ્ય ગુણ પર્થાયથી, ભિન્નતા પ્રતિ પ્રદેશે અનતિ,
પ્રભુને પ્રત્યક્ષ પ્રમાણે પ્રગટી, આતમ ગુણ વિકસંત ધા૦ ૬
એહવી શુદ્ધતાને અવિલંબે, દુઃખ દોહગ સવિ ભાંતે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂત્રી જિનવરથી, દેવ દુંદુભી સ્વ ગાંતે. ધા૦ ૭

ઈતિ શ્રી સીતલ જિન સ્તવનં. ૧૦

ઈકર આંખા આંખસીરે, એ દેશી

શ્રી ઐયાંશ જિન રાજગુ રે, ચિદાનંદ ભગવાન,
તીન કાલના સેયને રે, જાણો અનતે માન;
જિણેસર વું હી જગદધાર; વું હી જગ હિતકારી જિ૦ ૧
ધર્માદિક સહુ દ્રવ્યના રે, ગુણ પર્થાય સમેત;
નિવાનિવ તસુ ધર્મને રે, માયકતા નિજ એત. જિ૦ ૨
છતે પર્થાય જે માનતા રે, તે તો નવિ બદલાય;
વર્તના નવનવિ સેયની રે, સમયમાં સવિ તે જણાય. જિ૦ ૩
સામાન્ય સ્વભાવ જે સેયનો રે, સામાન્યે સવિ દેખત;
સમયાંતરે દર્શન મુખ્યતા રે, પ્રગટી તાહરે અનંત. જિ૦ ૪
ગુણ પર્થાય નિજ ધર્મ મેં રે, સદા પ્રવર્તન નાંત;
પર પરિ રમણુ તે નવિ ગ્રહો રે, તે માટે ચરણુ અનંત. જિ૦ ૫
માનાદિક નિજ ગુણ તણી રે, ભાગ શક્તિ અસમાસ;
તેહજ વીર્ય અનંતતા રે, અનંત અતુલક ધમ આસ. જિ૦ ૬
માહરી પણુ એહવી અનંતતા રે, પર વીભાવે સંસકત;
આવિર્ભાવ પણે હોવે રે, શ્રી ઐયાંશ પ્રશક્ત. જિ૦ ૭
પ્રભુ ગુણ રમિ એતના રે, પરમાદ્યસું નિદાન;

સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી સંપન્ને રે, સુયશ સમાધિ અસમાન. જિં ૮

ઈતિ શ્રી શ્રેયાંશ જિન સ્તવનં. ૧૧

બન્યો રે કુંઝરજીનો સેહરો એ દેશી.

શ્રી વાસપૂજ્ય તનુ દેખને, સુર નર હરખે સ્વાંત હો; જિં ૧
નિજ વિગ્રહ કાંતે કરી, અધરી કૃત રવિકાંત હો; મુણિંદ્ર. ૧
ગુજ દર્શન મુઝ બાજ હું, સામાન્ય જનથી અધિક હોવે મંડજ
ક્ષિતિ પતિરૂપ હો; જિં ૦

તેહથી હજધર હરીતનુ ચક્રી રૂપ અનૂપ હો, જિં ૨

તેહથી ભૂષન પતિ વ્યંતરા, જો ધશ ચદતે વાન. હો; જિં ૦

અનુક્રમે કલ્પ શ્રેયેચક સુરા, અનુત્તર રૂપ નિધાન હો; જિં ૩

અધિકા તેહથી મુનિવરા, ચૌદ પૂર્વધર વૃદ્ધિ હો; જિં ૦

અહારક તનુ છવિ તેહથી, ગણપતિ રૂપ સમૃદ્ધિ હો. જિં ૪

સહુથી લક્ષણ લક્ષિતં, જીવ્યાં સવિ હૃપમાન હો; જિં ૦

રૂપ અનંત ગુણ દેહમાં, શાંતિ રમિ અસમાન હો. જિં ૫

તિલક સમાન ત્રિભુવન વિશે, નિપજાઓ ગુણ ગ્રેહ હો, જિં ૦

જગમાં પુણ્યલ તેટલા, જિણે નહિ ગુઝ સમ દેહ હો. જિં ૬

પાદ પાદપ સુર સારિખા, શશિમુખ અતિ સુખ હેતુ હો; જિં ૦

કરમ ભરમ હર કર કલા, લોચન ભવોદધિ સેતુ હો. જિં ૭

ધમ પ્રમુ રૂપ નિજ સ્વરૂપને, પ્રાપતિ ભણિ મુનિદાન હો; જિં ૦

અવિલખિ લક્ષ્મીસૂરી અનુભવે; અનુત્તર સુખ અવિગ્નાન હો. જિં ૮

ઈતિ શ્રી વાસપૂજ્ય જિન સ્તવનં. ૧૨

અરણ્યક મુનિવર આલ્યા ગોચરી, એ દેશી.

વિમલ જિજ્ઞેશર નિજ કારજ કર્યો, છંડીને સોપાધિ ભાવો જ;
એકપણે સવિ ગુણમાં મિલિ રહ્યો, પરમાનંદ સ્વભાવો જ, વિં ૧
મુમનસ કાંતારે વિષ્ણુ રોચિતા, જસુ માનસ ન સોભાવે જ;
મંદાર વાયે રે સવિ મુર જીતિયા, તું તો જીતેદ્રી સ્વભાવે જ, વિં ૨
ત્રિભુવન બંધુ રે અતિશય પૂરણે, દોષ અભાવે ગત તાંતી રે;
દીર્ઘાંગજ અરિહા મિટિ ભવ ઇલા, અગુણ દાયક મુક્ત શાંતિરે. વિં ૩
નિપ્રતિબંધ અબંધક મેં સ્તબ્યો, અપવર્ગ પદ્મીના ભૂપો જ;
નિકટ કરે જનને મન મુંદર, દેખે તે સહજ સ્વરૂપો જ. વિં ૪
વિમલ જિજ્ઞેશીરે પુત્ર પદ રાગીઆ, નિર્મલ કરે નિજ શક્તિ રે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી આવધ ભેદી લહે, પૂર્ણાનંદ પદ વ્યક્તી રે. વિં ૫

ઈતિ શ્રી વિમલ જિન સ્તવનં. ૧૩

દેશના દેષતા રે; એ દેશી.

અન ત જિન સહજ વિલાસી, પ્રભુ લોકલોક પમાસી;
કેવલ નિજ નાણુ વિકાસી, જિજ્ઞેશાય દેશના દેષતા રે.
ભવ જલ નિધિ પાર ઉતારે. જિં ૧
ગુણમણિ આણી સત્યવંતી, નયગ્રામ ધારક ધનવંતી;
ભવિ ચિત્ત પંકજ વિલસંતી. જિં ૨
ત્રિભુવનપતિ ત્રિગું સોહે, ત્રિભુવન જનના મન મોહે;
તરણિપરે જન પડિમોહે. જિં ૩

નવિમત એકંત બણુંત, જેહ ચાર નિક્ષેપાવંત ;

ખટ ભાષામાં પ્રણુમંત. જિં ૪

ઉપજે વ્યય થિર ત્રિક રૂપ, સર્વ ભાવમાં વર્તન રૂપ,

તેહ કહેવા વ્યયન અનૂપ. જિં ૫

પણુ તીરુ ગુણે ગુણવંતી, સમકાલે સંશયહરંતી,

મુનિ શુભ ચેતના વિકસંતી. જિં ૬

કેવલ કાસારથી નિકાશી, નિશ્ચય વ્યવહાર પ્રસંશી,

મિથ્યા કલિમલ વિદ્વંશી. જિં ૭

મુણતાં નિજ વાણી સીછા, ખટ માંસ ન ભોજન ધરછા,

દૂરે નિગમે ભવ વીછા. જિં ૮

સવિ દોષ હરણુ જિન વાણી, સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી બાણી;

એ તો સમક્રિત મુખની નીસાણી. જિં ૯

ઈતિ શ્રી અનંત જિન સ્તવનં. ૧૪

જીહો જાણ્યું અવધિ પ્રભુજીને, એ દેશી.

જી હો ધર્મ તીર્થંકર જંગ ગુરુ, લાલા, નિર્જીત મોહ નરેહ,

જી હો જાતિ કર્મ ઉદ્ધેદીને, લાલા, કેવલ પ્રગટ્યું અમંદ. જિણેસર ધરમ

પરમ કહે ધીર. ૧

જી હો શેખ માન છંદમસ્થના, લાલા, અંતર ભાવે તે હોય,

જી હો જિંમ અંશુમાલિની કાંતિમાં, લાલા, ઉડુગન લય લીન જોય, જી ૨

જી હો માન સમે સવિ સૂર તિહાં, લાલા, ત્રિગુરું રચે મનોહાર,

જી હો પૂર્વાભિ મુખે પ્રભુ થિતિ કરે, લાલા, ભા સુર આસને સાર જિં ૩

- જ હો સેખ ત્રિદશી ત્રિદિશ કરે, લાલા, તદ્વનુપ પ્રતિબિંબ,
 જ હો નિરખી હરખી સુર નરા, લાલા, પામી જિમ પિક અંબ. જિં ૪
 જ હો સંયતિ કલ્પનારી અમ, લાલા, ચિતિ અગ્નિ કોણે કરંત,
 જ હો જ્ઞેનધર્મ ભવણુ વ્યંતરે સુરી, લાલા, ચિતિ નૈરતિ વિરંચત. જિં ૫
 જ હો એહજ મુરતિગ જિન વંદી, લાલા, વાયુ વિદિશિ સોહંત,
 જ હો કપિંદ નરપતિ કામળી, લાલા, ધશાણુ કુણે ઉત્તસંત. જિં ૬
 જ હો તવ ઉપગારી જિન ધર્મને, લાલા, કહે પડિ લોહ રે જીવ;
 જ હો હિંસાદિક દૂષણુ વિના, લાલા, દુવિધ પ્રકારે અતીવ. જિં
 જ હો એકાંત મતવાદી સર્વે, લાલા, વિહયૈ ધર્મ પ્રકાર.
 જ હો પથુ મૈનિંદ્ર દર્શણુ વિનુ, લાલા, જાણે ન ધર્મ ઉદ્ધાર. જિં
 જ હો દુરગતિ પડતાં જીવને, લાલા, ધારક કહિયે રે ધર્મ;
 જ હો જ્ઞેગ વંચક ક્રિયા કરી, લાલા, અગિ ગાઈ સાધે અધર્મ. જિં ૯
 જ હો આતમ ગુણુ સવિ જીવસ્યા, લાલા, પરિગ્રાહક કરિ દૂર;
 જ હો નિત્યાનંદે વિજસતાં, લાલા, ધર્મ જિણુંદ વેડનૂર. જિં ૧૦
 જ હો ભાવ ધર્મ દાયક વિભુ, લાલા, નિરધારી થિર બુદ્ધિ;
 જ હો સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી આદરે, લાલા, પ્રગટે ધર્મ વિબુદ્ધિ. જિં ૧૧

ઇતિ શ્રી ધર્મ જિન સ્તવનં. ૧૫

જ રે કુંઅર જાગ્યો જામ; એ દે શી.

- જ રે શ્રી શાંતિની રૂપ મયકી, સવિજનપદ પ્રમુ સદયુણી. જ રે જ;
 જ રે વિગત વિકાર કિરતાર, અજરામર નિર્ગુણ ગુણી. જ. ૧.
 જ રે અક્ષ વિધાતા મહેશ, ચેતના અવલ સુતાપતિ; જ રે જ;
 જ રે શબ્દથી શંભુ જનમાહિ, ગુણથી જૈન વેદિ કૃતિ. જિં ૨

૭ રે હરિહર શક્ર નાગેશ, તેહનો જે તારનિપતિ મુણ્યો. ૭ રે ૭;
 ૭ રે અચિંત બલે કરી નાય, ક્ષણમાં તે મદન દહન મુણ્યો. ૭૦ ૩
 ૭ રે સદા શિવ વધિ વિભણ, જિભણ પુરષોત્તમ સ્વયંપ્રભુ ૭૦
 ૭ રે દમી ક્ષમી નિરદંભ, અંભર યામી નામી વિભુ. ૭૦ ૪
 ૭ રે અનેક કલ્પના ભલ, વર્જિત દ્યેય અવિનય સ્વરૂપ, ૭૦
 ૭ રે શુદ્ધ બુદ્ધ નિર્લેપ, અલખ્ય-અયોગી સ્વયંભર. ૭૦ ૫
 ૭ રે આગમ અરજ મહા ગોપ, સનાતન અચુર લધુ. ૭૦
 ૭ રે તીર્થાધિપ ભગવાન, પામી પુરિય દ્ધાનધુ. ૭૦ ૬
 ૭ રે માધવ વરણ વિરોહ, નીલકંઠ સુર ગુર ગુણી, ૭૦
 ૭ રે ત્રિવિધ યોગે પ્રણમંત, તેહજ કામનું જગ ધણી. ૭૦ ૭
 ૭ રે નારિતક સૌગત સાંખ્ય, યોગાચાર વૈશેખિકા, ૭૦
 ૭ રે એકાંતે કરિ તેહ, વ્રત કલના કરિ નવિ શક્ત્યા. ૭૦ ૮
 ૭ રે ઇત્યાદિક શુભ નામ, યથારથ પ્રગટ્યા સદા, ૭૦
 ૭ રે તસ ધ્યાને વિકસંક, સૌભાગ્ય લક્ષ્મીસૂરી સંપદા. ૭૦ ૯

ઈત શ્રી શાંતિ જિન સ્તવનં. ૧૬

શાંત જન એક મુઝ વીનતે ૭; એ દેરી.

કુંકુ જિન આગમ વયણથી, જાણી હેતુ સ્વરૂપ રે.

મહારી ઝોલખ્ય ચિત ધારીએ. ૧

કાલ સ્વભાવ ભાત્રી મતિ, કર્મ ઉદ્ધમ એહ પંચ રે.

સેમવાયે સમકિત ગુણે લહે, મિથ્યા એકાંત પરપંચ રે. માં ૨

મમય વાદી કહે જગતમાં, કાલ કૃત સકલ વિભૂતિ રે,

આટ રીતુ જિન ચક્રો હરી બક્ષા, અંબ ગરભાદિ પ્રસૂતિ રે; માં ૩

સ્વભાવ વાદી વદે વસ્તુમાં; અનેક પરિણમન સ્વભાવે રે;
 તંતુ ગણ પટપણે સંભવે, પિંડ ઘટ લકુટથી નાવે રે. માં ૪
 ભાતિ કહે વચન ધણિ પરે, ક્રાન્તિયે કોડિ ઉપાય રે,
 તદપિ પ્રમાણ નિયતિ હોય, સુભૂમ ચરિતથી મનાય. રે, માં ૫
 કાલ સ્વભાવ નિયતિ વિના, કર્મ હેતુ સત્ય રૂપ રે,
 સુરનર કુંજરાન્તિ ગતિ, દાયક કર્મ એક ભૂપ રે. માં ૬
 કહે ઊઘમ પ્રતિવાદિને, ઊઘમાધીન સવિ કામ રે,
 નવિ હોય નૃપતિ અન્ન દેખિને, એક પ્રયાસ ગુણ ધામ રે. માં ૭
 પંચ નય નિજ મત યાપના, લહી તુઝ પદ તરૂ છાય રે,
 મિથ્યામતિ દૂર કરિ ધારિયે, મન વિશે પંચ સમવાય રે. માં ૮
 નિયત વસે કર્મ અપાવિને, ભવ ધિતિતણે પરિ પાક રે,
 વીર્ય પંડિત ભવ્ય ભાવથી, મિટે ભવ દોહગ છાકરે. માં ૯
 કુંથુ જિને ચરણ સેવન યત્રી, પામી શુભ કારણ જોગ રે.
 સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી સુખ લહે, પરમ સમાધિ સંયોગ રે. માં ૧૦

ઈતિશ્રી કુંથુ જિનસ્તવનં. ૧૭

પંથીડો નિહાહું રે ખીજા જિનતણો રે, એ દેરી.

અરજિને દર્શન નિજ દર્શનતાણું રે, નીમત અઝે. ગુણ ગેહ,
 જિમ આદર્શન મલ સદલે તલે રે, નિજ પ્રતિબિંબ નિરેહ, દર્શન કીજે
 રે અર જિન રાજનું રે ૧
 દર્શન દર્શન જગમાં સહુ વદે રે, દર્શન ભેદ ન લહંત,
 તર્ક સિંધુ કલ્પોલે અપલતા રે, ચિંત ચિંતન વરતંત. ૬૦ ૨
 સામાન્ય દર્શન તે ગુણ તાહરો રે, નિમ ક્ષાયિક શુભ દૃષ્ટિ,

સ્પાદ વાદ દર્શન પ્રગટ કારક ક્ષમી રે, ઇમ ત્રિક દંશેણુ તુહ પુષ્ટિ. ૬૦ ૩
 તે માટે પ્રિય દર્શન નાથનું રે, નિરધારે રચિ સુધ્ધિ,
 રચણ ત્રયી દીપકભવિ જીવને રે, વીતિ મીર કરણ અવિરક્ષ. ૬૦ ૪
 દર્શન કારક પ્રતિ વાંઝે નહીં રે, પુણુ કન્યશાલી ને દૃશ્ય,
 અવલંબનથી મિથાવે દૃષ્ટિને રે, આતમ દર્શન હોય વસ્ય. ૬૦ ૫
 સહજ દર્શન તુઝ અનખ અગોચર રે, મહા યોગીસ્વર ગમ્ય,
 તે પણ જગ બંધુથી નીપના રે, જિમ સૂત્રધારથી શુભ હર્મ્ય, ૬૦ ૬
 બુદ્ધ દર્શનથી ને સંતોષતા રે, વિધિ હરિ હરથી તે નાહીં,
 લખિ શશિકાંતિ હર્ષ અકોરાને રે, તારક ગાંધુથી તે નાહીં. ૬૦ ૭
 દ્રવ્ય ભાવ અવલોકન આદરે રે, દૃશ્ય દર્શક મિટે ભેદ,
 સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી જિત સુરતર રે, સફલે અનેક ઉમેદ. ૬૦ ૮

ઈતિશ્રી અર જિન સ્તવનં. ૧૮

પાંડવ પાંચે વાંદતાં મન મોહરે, એદેશી.

મક્ષી જિન ત્રિભુવન પતી, પ્રભુ સકલ પદારથ રૂપરે,
 ચાર નિર્લેપે વર્ણવે, અનેકાંત ભુમિના ને ભૂપરે. ૧
 અનેકાંત ભૂમિના ને ભૂપ, અનૂપ સ્વરૂપ. અનંત ગુણ આગરો સમરૂપરે, ટેક.
 જીવ અજીવ હભયતણો, સંકેતન માત્ર ને શબ્દરે,
 તરત્રય વિષ્ણુ વરતે સદા, મતિ નામે નિર્લેપે એ લક્ષરે.
 મતિ નામ નિર્લેપે એ લક્ષ, અનૂપ સ્વરૂપ. અનંત ૨
 સદૃશ્ય ત્રિહિત આકૃતિ, સાકાર નિરાકાર ભેદરે,
 ચિત્ર અક્ષાલ્કિમાં સહી, સ્થાપના નિર્લેપ અઝેદરે. થાં ૩
 ભૂત ભાવી ને ભાવતો, હેતુ તે દ્રવ્ય નિર્લેપ રે,

નિરૂપ યોગે અથવા સહી. હોયે તિહાં દ્રવ્ય-આસેપડે. હોં ૪
મૂલ અર્થમાં પરિણમ્યો, અનુભવન ક્રિયાનો તે ભાવ રે,
પર અમર્યમય ગુરુ વદે, એહ તુરિય નિસેપનો ભાવ રે. ઐં ૫
નામાકાર દ્રવ્ય ત્રણ કહ્યા, એક ભાવના સાધન હોય રે,
ભાવ તે કારણ શુદ્ધ છે. તેહમું ગુણિને રહ હોય રે. તેં ૬
સર્વ પદારથ વિશ્વમાં, હોય ધારા પર્યાય સંયુક્ત રે,
પૂર્ણ આહંક તવ જિનમતી, જિહાં નહીં એકાંત મત યુક્ત રે. જિં ૭
નામથી મન જિન પ્રભુ, સ્થાપનથી તુઝ પ્રતિબિંબ રે,
છઝીમત્ય ભાવે દ્રવ્યથી, ત્રિગડે સ્થિતિ ભાવાનંબ રે. ત્રિં ૮
તુઝ આગમથી મતિ લહી, અસ્થો ચવવિધ આતમ રામ રે,
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી પ્રતે, પ્રગટે શુભ યથ સુખ ધામ રે.

ઈતિ શ્રી મહા જિન સ્તવનં. ૧૯

અજિત જિણંદમું પ્રીતડી, એ દેશી.

શ્રી ગુનિ સુવ્રત જિન ગુણનિલો, ચરણાદિક હો અનંત ગુણકંદ કે,
કેવલી પણ એક સમયના, ગુણ જાણે હો નહિ કહિવા અમંદ કે. શ્રી ૧
વચન અગોચર ગુણ ચક્રી, ભાંગે અનંત હો હોયે ખલુ વાચ્ય કે,
શ્રુતધર કેવલ ધારકા, તેહમાં પણ હો કાંઈક કહેવાય કે. શ્રી ૨
ત્રિભુવન છવ ગણવા વિષે, સપ્રવાસી હો વર્તે સમ કાલ કે,
અનંત ભવે પણ કાણેકના, કહેવા અસમત્ય હો ગુણ દીનદયાલ કે. શ્રી ૩
અસંખ્ય પ્રદેશ આતમ તણા, તેહમાં પણ હો કોઈ એક પ્રદેશ કે,
અસ્તિ નાસ્તિ નિત્યાદિક, ધર્મ પર્યંત હો ગુણ અનંત આવેશ કે. શ્રી ૪
સંખ્યાતીત નિજ દેશમાં, ગુણ અનંતતા હો સમાણી કેમકે,

લોક પ્રદેશ અસંખ્ય વિષે, દ્રવ્ય પર્થવ હો સમાયે જીમ કે. શ્રીં ૫
 જિમ બ્યક્તિ પછે ગુણતાહરે, વિમ શક્તિથી માહરે છે નાય કે,
 ઉપાદાન સમરે સહી, શુભ હેતુથી હો પ્રગટે નિજ આથ કે. શ્રીં ૬
 લોક મિટે પારસ ફરસથી, અબોધતા હો તિમ મનથી જાય કે;
 સૌભાગ્ય લક્ષ્મીસૂરી ગુણ નિધિ, અવલંબતા હો તન્મય પદ યાય કે

શ્રીં ૭

ઈતિ શ્રી મુનિ સુવ્રત જિન સંવનં ૨૦

આછે લાલની દેશી.

શ્રી નમિ જિણુંદ દયાલ, અનુભવ ભાગ રશાલ; આછે લાલ જગ

વંદન જિનં ભિઠિયો છ;

અંબુદ વર જલ નયણ, દુર્લભ જીવો મયણ, આછે વયણ સયણ

પરેં સુખ કર. ૧

લક્ષણ શોભિત અંગ, અડહિય સહસ કૃતંગ; આં અભ્યંતર અ

ગણિત સદા છ;

લાજ્યો શશિ સનમુખ જોય, તપન જગનુ સમ હોય; આં અધર

અરણોદય સમ પ્રભા છ. ૨

અષ્ટમી શશિ સમ ભાલ, ઇંદનાગિંદ નિહાલ; આં ચક્રીત-ચક્રીત

નયણે જુદ છ;

સહજ અદ્ભુત રૂપ કાંતિ, નિરખી હરખે જન સ્વાંત, આં કાંત એકાંતે

નહિ પુઝ સમે છ. ૩

ઈંદ્ર અંદ નાગિંદ, કિન્નર અનંગ દિણુંદ, આં ઉપસસવી પુઝ પદ નમે છ;

માટે નિરૂપમ જિન રાજ, ચિદાનંદ ધન સાજ, આં શોક રહિત ચિ-

તિ નિત રહે છ. ૪

વિધન નિવારક દેહ, દ્યેય સ્વરૂપ ગુણ ગેહ, આં શિવગામી નામી સા-
હિયા છ.

અનુક્રમેં ગ્રહી ગુણ ઠાણ, પામ્યું કેવલ ગુણ ખાણ, આં તે મુઠ સા-
હિયં નમી જિંતા છ. ૫.

એહ વીનતી ચિત્ત ધારી, આપવો સમકિત સાર, આં સેવક ભાવ નિ-
વારિયે છ.

ગિરિઆ ગરિય નિવાજ, મહિર ધરી મહારાજ, આં સૌભાગ્ય લક્ષ્મી
સૂરી સુખ દિયો છ. ૬

ઈતિ શ્રી નમિ જિન સ્તવનં. ૨૧

ધારે માયે પંચરંગી પાગ સોનારે છોગલો મારૂ છ. એ દેશી.

શ્રી નમિ જિનવર અભયંકર પદ સેવના, સાહેબજી,

પ્રભુ મહોદય કારણ વારણ ભવ ભય વાસના, સાહેબ છ,

જિન વર સેવન તેહિજ સેવન જાણાએ, સાહેબ છ.

પ્રભુ શશિ અવલોકન નયન ક્રાંતિ જિમ માનિયે. સાહેબજી. ૧

પ્રભુ પરદૂત સેવન વાંછા દુગંછા વુઠ નહીં, સાહેબજી,

છે દોપ વિલાસી વાંછા અભ્યાસી ભવ મહી. સાહેબજી.

પ્રભુ પૂજ્ય સ્વભાવ વિભાવ અભાવે નીપનો. સાહેબજી,

તેહ પૂણે આશુદય પૂર્ણ નય સુખ દીપનો, સાહેબજી. ૨

પ્રભુ વંદન અંદન શુભનાદિકે દ્રવ્ય પૂજના, સાહેબજી.

વુઠ ગુણ એકતાને ભાવે ખહુ માને સૂજના. સાહેબજી.

સ્વરૂપથી દિશે સાવલ નિરવલ અનુઅંધિરે, સાહેબજી.

વિધિ યોગે હિંસા ખિંસા ચિચ્ચ શિવ સિંધિરે, સાહેબજી. ૩
 પ્રભુ સમયમાં પૂજન દ્રવ્ય ભાવ ભેદે લક્ષ્યા, સાહેબજી.
 જિન આણા યોગે આંગાર આણુગાર તે નિરવલ્યા, સાહેબજી.
 સુખ દ્રવ્યથી સ્વર્ગે લહે અપવર્ગ તે ભાવથી, સાહેબજી.
 ઇમ ફલ દો દાખ્યા ભાખ્યા સમયાનુ ભાવથી, સાહેબજી. ૪
 અંગાદિક ત્રિવિધ અડવિધ અક્ષતાદિક ભેદરે, સાહેબજી.
 ઇમ સગ દશ ઇકવીશ કીજે પૂજા અખેદ રે, સાહેબજી.
 જિનવર અનુરાગ રંગી સંગી કરે ચેતના, સાહેબજી.
 શુભ કરણી કીજે લીજે અનુભવ નિકેતનાં, સાહેબજી. ૫
 એમ પૂજ્ય પૂજન પૂજક ત્રિક યોગ સંયોગ રે, સાહેબજી.
 મિટે સેવક ભાવ અનાદિનો પ્રગટે સંભોગ રે, સાહેબજી.
 એમ વીનતી પરકાશે અભ્યાસે સૌભાગ્ય સૂરી સીસરે, સાહેબજી.
 પ્રભુ સવિ દુખ સૂરો પૂરો સયત જગીશ રે, સાહેબજી. ૬

ઈતિશ્રી નેમનાથ જિન સ્તવનં રેર

આસ અરદાસ ઇક્ષી પરે કરે જી; એ દેરી.

પાર્શ્વ જિન પૂર્ણતા તાહરે જી, શુભ ચિરતામાં સમાય;
 પરમ ઇશ્વર વિષ્ણુ જિનવરે જી, સહજ આનંદ વિહારાય. પાં ૧
 શુદ્ધ શુદ્ધાતમે રાજતા જી, કર્મ રહિત મહારાય;
 પામિને અશુભને વામતા જી, નિગીહ પાણે સુખદાય. પાં ૨
 વિશ્વનાથક તુંહી સારહી જી, ત્યાગી ભોગી જિન રાય;
 અહમ્મંદને પ્રભુ છંડિને જી, થયો માહરો ચિરતાજ પાં ૩
 ભવગિરિ બંજન પવિસ્રમો જી, તારક વિરૂદ્ધ રાય;

અમર પતિ નિત નમે વુઝ પદે જી, ભાવધરી નિરમાય. પાં ૪
અમ સરિખા મોહિ-ગ્રહા જી, તેહને વુઝી સહાય;
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરી પદ વરે જી, જેહ વુઝને-નિત ધ્યાય. પાં ૫

ઈતિ શ્રી પાર્શ્વ જિન સ્તવનં ૨૩

રાગ ઘનાશ્રી.

આજ માહરા પ્રભુજી મહિર કરી સાહુમુંદે જીઓ,

સેવક કહીને યોલાવો એ દેશી.

આજ માહરા પ્રભુજી મહેર કરીને સેવક સાહુમું નિહાલો,
કરણ સાંયરે મહિર નજર અતિશય સુખ ભૂપાલો; મહરા એ

આકણીં ૧

ભગત વજ્રલ સરણાંગત પિંજર, ત્રિભુવન નાથ દયાલો:

મૈત્રી ભાવ અનંતે અહનિશ્ચ, જીવ સયલ પ્રતિ પાલો. માહરાં ૨

ત્રિભુવન દીપક જીપક અગિણ, અવિઘટ જ્યોતિ પ્રકાશી,

મહા ગોપ નિર્ધામિક કહિયે, અનુભવ રસ સુવિલાશી. માહરાં ૩

મહા માહણ મહા સારથી, અવિતથ આપના વિરદ શંભાળો,

ખાહ્ય અભ્યંતર અરિ ગણુ જોરો, વ્યસન વિઘટન ભય ટાલો. માહરાં ૪

વાદી તમહર તરણી સરિખા, અનેક વિરદના ધારી,

જીવા પ્રતિવાદી નિજ મતથી, સકલ યાયક જસકારી. માહરાં ૫

યમ કારક ચળી પેદના ધારક, જીવાદિ, સત્તાને ધારે,

તે વુઝ મુખ દિનકર નિરખણથી, મિથ્યા તિમિર પરજાડે, માહરાં ૬

ઇલીકા ભમરી ન્યાયે જિનેશ્વર, આપ સમાન તેં કીધા,
 ઈમ અનૈક યથ ત્રિશલા નંદન, ત્રિભુવનમાંહેં પ્રસિદ્ધા. માહગાં ૭
 મુઝ મન ગિરિ કંદરમા વસિયો, વીર પરમ જિન સિદ્ધ,
 હવે મુલ ઉત્તમ માતાંગના ગણથી, ત્રિવિધ યોગે મિટી ખીલ. માહગાં ૮
 અતિ મન રાગે શુભ ઉપયોગે, ગાતાં જિન જગદીશ,
 મૌખ્યાગ્યસૂરી શિષ્ય લક્ષ્મી સૂરી લહે, પ્રતિ દિન સમલ જગીશ માહગાં ૯

છતિ શ્રી મહાવીર જિન રતવનં ૨૪

છતિ શ્રી વિજય લક્ષ્મી
 સૂરી કૃત ચોવીસ જિન
 સ્તુતિ સમાપ્તઃ

શ્રી જિનેશ્વરેભ્યો નમઃ

અથ સજ્જાય પ્રારંભઃ

ખીજ અસરણ ભાવના એ દેશી.

સહજનંદી રે આતમા, સૂતો કાંધ નયંત રે,

મોહતણા રણિયા ભમે, જગ જગ મતિવંત રે.

હુટે જગતના જંત રે, નાંખી વાક અનંત રે,

નરકાવાસ ઈવંત રે, કોઇ વિરલા ઉગરંત રે.

સં ૧

રાગ દ્વેષ પરણુતિ બજો, માર્યા કપટ કરાય રે,

કાશ કુશુમ પરે જીવડો, કોગટ જનમ ગમાય રે.

માથે ભય જમ રાય રે, સો મન ગરવ ધરાયરે,

સહુ એક મારગ જાય રે, કોણ જગ અમર કહેવાય રે. સં ૨

રાવણ સરિખા રે રાજવી, નાગા આલ્યા વિણુ ભાગ રે,

દય માયાં રણમાં રડવડ્યાં, ચાંચ દિયે શિર કાગ રે

દેવ ગયા સવિ-ભાગ રે, ન રહ્યો માનનો છાગ રે,

હરિ હાથે હરી નાગ રે. જો જો બાધખોના રાગ રે. સં ૩

કેઈ આલ્યા કેઈ આલસે, કેતા આલણ હાર રે,
 મારગ વહેતો રે નિત પ્રતે. જોતાં લગણ હજાર રે.
 દેશ વિદેશ સધાર રે, તે નર એણે સંસાર રે,
 જાતાં જમ દરબાર રે, ન જીએ વાર કુવાર રે. સં ૪
 નારાયણ પુરી દ્વારિકા, બ્રહ્મતી મેલી નિરાશ રે,
 રોતાં રણમાં તે એકલાં, નાકા દેવ આકાશ રે.
 કિહાં તરે છાયા આવાશ રે, જલ જલ કરિ ગયો સાસ રે,
 બલભદ્ર સરોવર પાસ રે, સુણિ પાંડવ શિવ વાસ રે. સં ૫
 રાજ ગાજ ને જોલતા, કરતા હુકમ હેરાન રે,
 પોઢ્યા અગનીમાં એકલા, કાયા રાખ સમાન રે,
 બ્રહ્મદત્ત નરક પ્રયાણ રે, એ રિદ્ધિ અધિર નિધન રે,
 જેહવું પીપલ પાન રે, માંધરો જીક ગુમાન રે. સં ૬
 વાલેસર વિના એક ઘડી, નવી સહેતું લગાર રે,
 તે વિના જનમારો વહી ગયો, નહીં કાગલ સમાચાર રે,
 નહીં કોઈ કોઈનો સંસાર રે, સ્વારથીઓ પરિવાર રે,
 માતા મરદેવી સાર રે, પહેતાં મોક્ષ મોઝાર રે. સં ૭
 માતા પિતા સુત પાંધવા, અધિકો રાગ વિચાર રે,
 નારી સારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે,
 જીએ સુરીકંતા જે નાર રે, વિષ દેવી બરતાર રે,
 તૃપ નિજ ધર્મ અધાર રે સંજ્ઞાન નેહ નિવાર રે. સં ૮
 હસિ હસિ દેતારે તાલીઓ, સંજ્ઞા કુશુમની સાર રે,
 તે નર અંતે માઠી થયા, લોક એણે ધર ખાર રે,
 ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે, એવું જાણા સંસાર રે,
 છોડો વિષય વિકાર રે, ધન તેહનો અવતાર રે. સં ૯

થાવચ્ચા સુત શિવ વચ્ચા, વલી એલાચી કુમાર રે,
ધિગ ધિગ વિપયા રે જીવને, લહી વૈરાગ્ય રસાલ રે,
મેલી મોહ જાંજલ રે, ધર રમે કેવલ ખાલ રે.
ધન કરકંડુ ભૂપાલ રે. મૂક્યો જગતનો ખ્યાલ રે, સં ૧૦
શ્રી શુભ વિજય સુ ગુર લહી, ધર્મ રયાણુ ધરો છેક રે,
વીર વચન રસ સેધડી, ચાખો અતુર વિવેક રે,
ન ગમે તે નર ભેક રે, ધરતા ધરમની ટેક રે
ભવ જલ તરીઆ અનેક રે, એવો જિન મત એક રે. સં ૧૧

ઈતિ શ્રી સહજાનંદી સંજીય. ૧

અથ શ્રી આયુ અથિરનિ સંજીય.

આગિજો તુટાને સાંધો કો નહીં રે, તિણિ કારણ મકરો જીવ પરમાદ રે,
જરા આબ્યાને સરણો કો નહીં રે, હિંસા છોડીને દયા સંપાદ રે. આં ૧
કુટુંબ કમ્પીલા નારી કારણે રે. મુરખ સોચ્યા બહુલા પાપ રે
ચોર તણી પરે છંડી ઝુરસી રે, સહસી એહ લોક પર લોક સંતાપરે. આં ૨
જાંચાં ચણાવ્યાં મંદીર માલિયા રે, દે દે ધરતીમેં જોડી નીવ રે,
એક દિન આણુજાણ્યો જોડ અલ્યો રે, મુખ દુઃખ સહસી આપણો જીવરે આં ૩
અક્ષવર્તિ હરિ બલ રાણો કેશવોરે, જોયજો વલિ ધંદ્ર સુરાનો નાથ રે.
જગી જગીને ઉવેહી અથમ્યા રે, જોજો કોઇ અચરજ વાલી વાત રે. આં ૪
અથિર સંસાર તજિ મુનિ નીસચારે, કરતા મુનિ નવલ વિહાર રે,
ભરંડ પંખીની દીધી જાપમાં રે, ન ધરે મમતા નેહ લિંગાર રે આં ૫
ચારિત્ર પાલે રૂડી રીતસું રે, દેવ મુનિ અપનો ઉપદેશ રે,

તિકો મુનિવર સીધાસી મોખને રે, જસ લેહ એહ લોક પરલોગ રે. આ. ૧
 સખદ રૂપ દેખી સમતા ધરે રે, ન કરો મુનિ ભણિયાંરો અભિમાન રે,
 રિષ ગ્રાથમલ સૂત્ર દેખને રે, જોડ કીધી જલોર મઝારે રે. આ. ૭

ઈતિ શ્રી અથિર આઝિખાની સંજ્ઞાય. ૨

અથ શ્રી ભગવતી સૂત્ર સ્વાધ્યાય.

આપો આપો રે સયણ ભગવતી સૂત્રને સુણિયે, } એ આંકણી.
 પંચમ અંગ સુણીને નર ભવ સફલ કરીને ગણિયે. }

શુદ્ધ સ્વરૂપ કયક સંવેગી, જ્ઞાનતણાં જે દરીઆ,
 નિરાશંસ શ્રી જિનવર આણા, અનુસારેં કરે કિરિયા. આ. ૧
 ગીતારથ ગુરુ કુલના વાસી, ગુરુ મુખથી અર્થ લીધા,
 પંચાંગી સંમત નિજ હઠ વિણ્ય, અનુભવ અર્થે કીધા. આ. ૨
 સૂત્ર અર્થ નિર્ણયિતને ચૂરણિ, ભાષા વૃત્તિના ભાખિ,
 જે કમ યોગી સોધુ સમીપે, સુણિએ પ્રવચન સાખી. આ. ૩
 કાલ વિનયાદિક આઠ આચારે. શક્તિ ભક્તિ બહુ માન,
 નિદ્રા વિકથાને આશાતનાં, વરણ થઈ સાવધાન. આ. ૪
 દેહ પ્રદિક્ષણ મૃતને પુણ, કર જોડીને સુણિએ,
 તો ભવ સંચિત પાપ પાણિયે, જ્ઞાનાવરણી હણિએ. આ. ૫
 કેવલ નાણુ થકી પુણુ વધવું, કહ્યું શાસ્ત્રે સુખ નાણુ,
 નિજ પરને સવિ ભાવ પ્રકાશે, એહથી કેવલ નાણુ. આ. ૬
 ઉન્નત પંચમ અંગ સોહામે, જિમજ્ય કુંજર હાથી,
 નામ વિવાહ પત્નિ કહિયે, વિવિધ પ્રશ્ન પ્રવાહાથી. આ. ૭
 મુલક્ષિત પદ પદ્ધતિ રચનાએ, બુધજનના મન રંભે,

બહુ ઉપસર્ગે નિપાતને અવ્યય, શબ્દ ઉદારે શુંજે. આં ૮
 સુવરણમય ઉદેશે મંડિત, અતુરનું યોગ અઢી ચરણા,
 માનાચરણ દોષિં નયન અનોપમ, શુભ લોકને આચરણા. આં ૯
 દ્રવ્યાસ્તિક, પર્થાયાસ્તિક, નયદંત મૂશલ સમ ગાઢા,
 નિઅયને વ્યવહાર નય, દ્વય કુંભસ્થાનના આઢા. આં ૧૦
 પ્રશ્ન છત્તીશ સહસ્ર શતક એકતાલીશ, સુંદર દેહ વિભાસ,
 રચના વચનતણી બહુ સુંદર, શુંડાદંડ વિજાસ. આં ૧૧
 નિગમન ઉત્તર વચન મનોહર, પુચ્છપરે તે લજકે,
 ઉત્સર્ગને અપવાદ અતુલ રવ, ઘંટા નાદસું રણકે. આં ૧૨
 વાદિઅંગ જય યશ પડહેં કરી, પૂર્ણ દિશો દિશ દીશે,
 અંકુશ સ્યાદવાદે વશ કીધો, નિરખી સંજ્ઞાન હીશે. આં ૧૩
 વિવિધ યુક્તિ પ્રહરણસું ભરીઓ, ચીર જિનેશે પ્રેસ્યો,
 મિથ્યા અમાન અવરતિ રિપુ દલથી, મુનિ યોધે રહ્યો ઘેસ્યો. આં ૧૪
 શુદ્ધાચાર આચારજ મતિશું, કલ્પિત રિપુ ગણુ જીપે,
 એહવો જે આગમ જય કુંજર, તે જિન શાસનમાં દીપે. આં ૧૫
 સુય ખંધ એક અધ્યયન સત જાણો, દશ સહસ્ર ઉદેશો,
 લાખ દોઢ અઠ્યાસી સહસ્રા, પદ પરિણામ વિશેસા. આં ૧૬
 શ્રી વિવાહ પત્રતિ ભગવતી, દોય નામ જસ લહિયે,
 પ્રથમ પંચ પરમેષ્ટી નમીને, ભાવ શ્રુતને કહિયે. આં ૧૭
 દ્રવ્ય શ્રુત અષ્ટાદશ લિપીને, પ્રણમી અર્થ પ્રકાશ્યા,
 બોધ અનંતર કારણ શિવ દ્વલ, પરંપરાએ વાસ્યા. આં ૧૮
 ગુરૂ પરવ ક્રમાણુ એહ સંખંધે, સુણિએ જીલટ આણી,
 પાવન મન પાવન ઉપગરણે, વિધિ ગુરૂ મુખથી જાણી. આં ૧૯
 સચિત્ત પરિહારી એકાહારી, યદ્યએ વલિ અલ્પચારી,

ગુરૂ પૂજા અંને શ્રુત પૂજા, પ્રભાવના મનોહારી. આં ૨૦
 અર્થ ભાવ નવિ લહિયે તો પણ, સુણતાં પાપ પણાશે,
 નાગ મતાથી જિમ વિષ જાએ, તિમ શ્રુત શ્રવણ અભ્યાસે. આં ૨૧
 શતક ઉદ્દેશ જોતમને નામે, નાણું મુકે તિણ કામે,
 જિમ શ્રીમાલી વંશ વિભૂષણ, શોની શ્રી સંગ્રામ. આં ૨૨
 આગમ સુણતાં સહાય કરે જે, તે પણ લહે સુય નાણુ,
 વીરભદ્ર પયે પૂર્વ ધારી, તિણે ભવિ દેવલ નાણુ. આં ૨૩
 ધણિ પરે ધનનો લાહો લેહિ, જે આગમને નિસુણે,
 જ્ઞાન વિમલ ગુણ તેહના જગમાં, હું શી કરિ સહુ પભણે. આં-૨૪

ઈતિ શ્રી ભગવતિ સૂત્ર સ્વાધ્યાય

અથ શ્રી સતા સતીની-સંભળય.

સુ પ્રભાતે નિત વંદિયે, ભરત ખાહુ બલિ ધનો રે,
 અભય કુમારને ઢંઢણો, સિરિયોને કય વન્નો રે. સું ૧
 અનિકા પુત્રને અયમતો, નાગદત્ત થુલિ ભદ્રો રે.
 વયરસ્વામી નંદીએણજી, ધન્નોને સાલિ ભદ્રો રે. સું ૨
 સિંહ ગિરિ કિર્તિર્તિ મુકોથલો, કરકંડુ પુંડરીકો રે, સું ૩
 ગય મુકમાન જ જુ પ્રભુ, કેશી અવંતી મુકમાલો રે,
 દશાર્જુભદ્ર જસભદ્રજી ધલાતી, ચિલાતી પુત્ર શાલો રે, સું ૪
 ખાહુ ઊઠાં હમનક મુનિ, આર્ય રક્ષિત આર્ય ગિરિશો રે,
 આર્ય મુહસ્તિ પ્રભવ વલી રે, સંખ પ્રજ્ઞાન મુનિસો રે, સું ૫
 મૂલદેવ કાલિકાલિક સૂરી, વિજય કુમાર ગ્રેયાંશો રે,
 એ ખીજા અધ્યયનમાં, ગુરૂ હિત સીખ પયાસે રે,
 લાભ વિજય કેવિ રાય જો, વૃદ્ધિ વિજય હમ ભાસે રે. સીં ૧૫

ઈતિ શ્રી દશવૈકાલિક દ્વિતીયાધ્યયન સ્વાધ્યાય.

આધક દૃઢ પ્રહાર વલી, કુરંગકુમેહ મુનિસો રે. સુ. ૬
 સમ્યંભવ પ્રસન્ન ચંદ્રજી, મહાશાલ બંક ચૂલો રે. સુ. ૭
 સુલસા ચંદન ખાલિકા, મણોરમા મયણુ રેહા રે,
 કુંતિ નર્મદા સુંદરી, ખાહી સુંદરી ગુણુ ગેહા રે. સુ. ૮
 દમયંતી સતી રેવતી, શિવા જયંતી નંદા રે.
 દેવકી દ્રૌપદી ધારિણી, શ્રી દેવી સુભદા ભદા રે. સુ. ૯
 રિષિદત્તા રંજી મતી, પદ્માવતી પ્રભુવતી કહિયે રે.
 અંજનાને કલાવતી, પુષ્પચૂડા મનિ લહિયે રે. સુ. ૧૦
 ગૌરી ગંધારી લખમણી, જંબુવતી સત્યભામા રે.
 પદ્માસુસીમારખમણી, એ અડ હરિની રામા રે. સુ. ૧૧
 જેષ્ઠા સુ જેષ્ઠા મૃગાવતી, ચિત્રણ પદ્મ પ્રભા રાણી રે,
 બહિની સાત થુલિ ભદ્રની, બુદ્ધિ મહા ગુણુ ખાણી રે. સુ. ૧૨
 જખ્યાજકખ દિનાવલી, સુયાને ભુવદિત્તા રે,
 સેણા વેણા રેણા કહી, એ શક ડાલની કન્તા રે. સુ. ૧૩
 હયાદિક જે મહા સતી, ત્રિભુવનમાંહિ વિરાજે રે,
 આજ લગે પણ જેહની, જસ પડહા જગિ ગાજે રે. સુ. ૧૪
 શીલવતી સુરસુંદરી, કૌશલ્યાને મુમિત્રા રે,
 દેવદત્તાદિક જાણીએ, સવિ જિન જનની-પવિત્રા રે. સુ. ૧૫
 દુરિત ઉપદ્રવ ઉપસમે, હોવે મંગલ માલારે,
 જ્ઞાન વિમલ ગુણુ સંપદ, પામીજે સુ વિશાલા રે. સુ. ૧૬

ઈતિ શ્રી સત્તા સતીની સંજ્ઞાનય.

અથ શ્રી દેવલોકની સંજ્ઞાનય.

સુધર્મા દેવલોકમાં રે, બત્રીસ લાખ વિમાન,

કેઈ ભાલા શંકા ધરે રે, એ તો સૂત્ર ભગવતિની સાખરે,
પુન્યના ફલ જો જો રે. ૧

સુધર્મા દેવલોકમાં રે, પાંચથે જોજન મોલ,
સત્તાવીસે યોજન ભૂતલીયાં રે, એ સુખ નાવે લેશ રે. ૨

વેગ ગતિ આલે દેવતારે, લાખ જોજન છે દાય,
અઢેકા વિમાનમાં રે, નવિ દેવ ગણતિ હોય રે. ૩

ધમ હાવ ભાવ કરતા થકા રે, દેવી આવે રે હજાર,
આ કામે આવી ઉપના, સામી શાં કીધાં શૂન્ય સૂર રે. ૪

નામ ખતાવો ગુરૂતણો રે, નિર્લોભી ઋષિરાય,
ભવ સાંપર ભમતાં થકાં રે, મને ખાંહી ઝાલો હાથ રે. ૫

નહીં લોભી નહીં લાલચી રે, ન લીધી અદામ એક,
દુર્ગતિ-પડતાં રાખીઓ રે, મને માકલીઓ દેવલોક રે. ૬

દેવી પ્રતે કહે દેવતા રે, હું જાણ એકવાર,
સમાચાર કહું મારા કુટુંબને રે, નિત નિત કરજો દયા ધરમ સાર રે. ૭

દેવ પ્રતે દેવી કહે રે, વલ્લભ કરો મારા નાથ,
નાટક જુઓ એક અમતણું રે, પછી જોગસું જોધને કહેજો રે. ૮

એક નાટક કરતાં થકાં રે, વરષ ગયા દાય હજાર,
દેવતાં મનમાં ચિંતવે રે, હવે કિશો કરૂં વીચાર રે. ૯

સગલો કુટુંબ પૂરો થયો રે, પૂરો થયો પરિવાર;
દુર્ગંધ આવે મનુષ્ય લોકની રે, હવે જાય અમારી બલાય રે. ૧૦

ઉદ્ધરત વાચક કહે રે, દેવ લોકની સંજ્ઞાય;
ભણે ગણે જો શાંભળે રે, વરતે જય જય કાર રે. ૧૧

ઈતિ, શ્રી દેવલોકની સંજ્ઞાય.

અથ શ્રી દશ વૈકાલિક સૂત્રની સજ્જાય.

સુગ્રીવ નયર મુહુમણોજી; એ દેશી.

શ્રી ગુરુ પદ પંકજ નભી જી, વંજિ ધરિ ધર્મની બુદ્ધિઃ
સાધુ ક્રિયા ગુણુ ભાખ્યું જી, કરવા સમકિત શુદ્ધિ ૧
મુનિસર ધર્મ સયલ સુખકાર, તુમે પાણી નિરતિઆર; મુની
સરં એ આંકણી.

જીવ દયા સંયમ તવોજી, ધરમ એ મંગલ રૂપ,
લેહના મનમાં નિત વશે જી, તસ નમે સુર નર ભૂપ. મું ૨
ન કરે કુશુમ કિલામના જી, વિચરતો જિમ તરૂંદ,
સંતોષે વલિ આતમા જી, મધુકર ગ્રહી મકરંદ. મું ૩
તિણિ પરે મુનિ ધર ધર ભભી જી, લેતો શુદ્ધ આહાર,
ન કરે બાધા કોષને જી, દીએ પિંડને આધાર, મું ૪
પહિલે દશ વૈકાલિકે જી, અધ્યયને અધિકાર,
ભાખ્યો તે આરાધતાં જી, વૃદ્ધિ વિજય-જય કાર. મું ૫

અથ દ્વિતીય અધ્યયન સજ્જાય.

સીલ મુહુમણુ પાલિયે એ દેશી.

નમવા નમિ જિણુંદને, રાજ્યલ રૂડી નારી રે,
શીળ સુરંગી સંચરે, ગોરી ગદં, ગિરનારી રે. ૧
સીખ મુહુમણી મન ધરો, તુમે નિરૂપમ નિગ્રંથરે,
સવિ અભિગ્રાષ તજી કરી, પાણી સંયમ પંથ રે. સી. ૨

- પાણસ ભીની પદમિની, ગદ્ય તે ગુફામાંહિ તેમ રે,
 ચતુરા ચીર નિચોવતી, દીકી રિષિરહ નેમિ રે. સીં ૩
- ચિત્ત ચલે ચારિત્રિઓ, વયણુ વદે તવ એમ રે,
 સુખ ભોગવીએ સુંદરી, આપણે પૂરવ પ્રેમ રે. સીં ૪
- તવ રાયભદ્રી તે ભણે, ભૂંડા એમ શું ભાએ રે,
 વયણુ વિરહ એ બોલતા, કાંઈ કુલ લાજ ન રાએ રે. સીં ૫
- હું પુત્રી ઉગ્રસેનની, અને પું યાદવ કુલ જાયો રે,
 એ નિર્મલ કુલ આપણા, તે કેમ અકારથ થાયો રે. સીં ૬
- ચિત્ત ચલાવીશ એણિ પરે, નિરખી જો પું નારી રે;
 તો પવનાહત તરે પરે, થઇસ અથિર નિરધારી રે. સીં ૭
- ભોગ બલા જે પરિહર્યા, તે પ્રલિ વાંછે જોહ રે,
 વમન ભખી કૂકર સમો, કહિયે કુકર્મી તેહ રે. સીં ૮
- સર્પ અગંધન કુલ તણા, કરે અગનિ પરવેશ રે
 પણ વમિળાં વિષ નવિ લિહે, જોહ જાતિ વિશેષ રે. સીં ૯
- તિમ ઉત્તમ કુલ ઉપના, છેડિ ભોગ સંયોગ રે,
 ફિરિ તેહને વાંછે નહી, હુએ જો પ્રાણુ વિયોગ રે. સીં ૧૦
- ચારિત્ર કિમ પાલી શકે, જો નધિ જાય અભિલાષ રે,
 સીધતો સંકલ્પથી, પગ પગ ધમિ જિન ભાષ રે. સીં ૧૧
- જો કણુ કંચણુ કામિની, ધ્રુષિતિ આણુ ભોગવતા રે,
 ત્યાગિ ન કહિયે તેહને, જો મને સરી ભોગવતા રે. સીં ૧૨
- ભોગ સંયોગ બલા લહી, પરિ હરિ જોહ નિરીહ રે,
 ત્યાગી તેહજ તાપ્તિઓ, તસ પદ નમું નિસ દીહ રે. સીં ૧૩
- ધમ ઉપદેશે અંકુશે, ગયંગા પરિ મુનિ રાજો રે,
 સંયમ મારગ થિર કસો, સાચો વંછિત કાજો રે. સીં ૧૪

અથ શ્રી સ્તવન પ્રારંભઃ

રાગ આસા વરી.

અવધુ સો યોગી ગુર મેરા, ધથ પદકા કરો નિવેરા, ટેક.
 તરવર એક મૂલ બિન છાયા, બિન શૂને શલ લાગ્યા.
 સાખા પત્ર નહીં કધુ ઉનકોં, અમૃત ગગનની લાગ્યા. અં ૧
 તરવર એક પંછિ દો જોડે, એક ગુર એક એલા,
 એલાને જગ યુગ યુગ ખાયા, ગુર નિરંતર એલા. અં ૨
 ગગન મંડલમે અધબિચ કુવા, ઉહાં હે અમીકા ખાશા,
 સુગુર હોએ સો ભર ભર પીવે, નિગુરા જાય પિયાસ. અં ૩
 ગગન મંડલમે ગડિ બિહાની, ધરતી દૂધ જમાયા,
 માખન થા શો બિરલે પાયા, છાસે જગ ભરમાયા. અં ૪
 ફલ બિના પત્ર પત્ર બિન તુંખા, બિન જિહ્વા ગુન ગાયા,
 ગાવન વાલેકી રીત ન રેખા, સદગુર સો દરશાયા. અં ૫
 આતમ અનુભવ બિન નહીં જાને, અંતર જોત જગાયા,
 ઘટ અંતર પાખે સો મુરખ, આનંદધન પદ પાયા. અં ૬

સ્તવન. ૧

રાગ કાફી.

ખતરા દૂર કરના, દૂર કરના, એક ધ્યાન પ્રભુકા ધરના. ખતરોં ટેક.

જળલગ પાંચો નિર્મલ કરનાં, તળલગ જિન અનુ સરના., અતરાં ૧
 ક્રેધ માન માયા પરિ હરના, સમક્રીત સુખ વરના, અતરાં ૨
 ધન કંચનકોં કહોં ક્યા કરના, આપ્પર છક દિન મરના, અતરાં ૩
 માન હિયોત પ્રભુ પાએ પરના, શિવ સુંદરિ સુખ વરના, અતરાં ૪

રતવન. ૨

અથ શ્રી નેમનાયજ્ઞના સાત વાર.

આદીતે રે અરિહંત અમ ઘેર આવો રે,
 મારા સ્યામ શલૂણા નેમ દિલમાં લાવોરે. આદીં ૧
 શોભે તે શુભ સલુગાર સજિહ સંગેરે,
 મારા જગજીવન જિન રાજ રમિયે રંગેરે. ૨
 મંગલ શુભ દિન આજ મંગલ ચાર રે,
 કાંઈ નવ ભવ કેરો સનેહ સંભારેં આજ રે. ૩
 બુધ ઘેર આવ્યો નાય બુધનો બાક્ષીઓ રે,
 પ્રભુ એક સહસને આઠ લક્ષણુ બરીઓ રે. ૪
 ગુરુ ગિરવા ગુણવંત શીવા દેવિના રે,
 સમુદ્ર વિજય દૂધચંદ નેમ ન ગીનો રે. ૫
 શુકરે સહેસ વન ચાલો સજની રે,
 મારે સમયે થયો પ્રભાત વીતી રજની રે. ૬
 સનિશ્ચરે સંયજ લીધ પ્રીત વધારી રે,
 દોકુ પામ્યા પરમાનંદ નેમને નારી રે. ૭
 મુલચંદ કહે એમ આશા કૃપાશે રે,
 જે નિર્મલ પાલે શીલ ભવ જલ તરશે રે. ૮

સ્તવન. ૩

બેહેર બેહેર નહીં આવે અવસર, બેહેર બેહેર નહીં આવે; ટેક. ૧
 જ્યુગ્મજાણે તીજી કરશે બલાહ, જનમ જનમ મુખ પાવે, અવસર.
 તન ધન જોખન સખડી જ્યુકો, પ્રાણ પલકમે જાવે. અવસર ૨
 તન-છૂટે ધન કોણ કામકો, કાયકું કૃપણ કહાવે. અવસર ૩
 જાકે દિલમે સાચ ખસતહે, તાકું જુક નભાવે. અવસર ૪
 આણંદધન પ્રભુ ચલત પંથમે, સમરી સમરી ગુણ ગાવે. અવસર ૫

સ્તવન. ૪

ધંટ બાજે ધનનનનન, ધંદલોક હરખ બયોા,
 જનમે વ્રજમાન કુંવર, નાહિરાગ તનનનન. ધંટ ૧
 મૃદંગ તાલ ગુણ ખીશાલ, જલરી નાદ ઝનનનન. ધંટ ૨
 રૂપચંદ ગગરંગ, હોત ધ્યાન મધનનનન. ધંટ ૩

સ્તવન. ૫

રાગ શૌરઠ.

મનુષ્યારા મનુષ્યારા રીખખદેવ, મનુષ્યારા મનુષ્યારા. ટેક.

પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેશ્વર, પ્રથમ જતી વૃતધારા, રીખખદેવ. મનુષ્યારા. ૧
 નાભીરાય મરદેવીકો નંદન, જુગલા ધર્મ નીવાગ. રીખખ ૨
 કેવલ લખ પ્રભુ મુકતે પોહોતા, આવા ગમન નીવાગ રીખખ ૩
 આનંદધન પ્રભુ ધૃતની નીનતી, આ બવ પાર ઉતારા. રીખખ ૪

સ્તવન. ૬

અંતર મેલ મિથો નહીં મનકો, ઉપર તનકા ધોયા રે, અંતર ૧
 સોળ સણગાર સજરે ચરીરપર, મુખડા કાચમે જોઆ રે, અંતર ૨
 અગર અતર અખીલ અરગજ, ગંદી દેહ સંગ જોહા રે, અંતર ૩

સરસ હાર કરી તનને પોસે, તીરીઆ પદંગ પર સોયા-રે, અંતરં ૩
કહે જનદાસજી અક્ષય અમરપદ, જળ નિરખ્યા તપ રોયા રે અંતરં ૪

લાવણી.

જન પુજન ચલો વર્ધમાન જનવરજીકું રે. જનપુજનં ટેક
સમોવસરણ પ્રભુજીકો આયો, ખર્ચલે આઝે વનમાલી;
વિમળા ચળપર વીર પ્રભુજી, અનરાજ દરશણ આઝે. જનં ૧
સુણી રાજ સિંધાશય આલો, સાતપઝે આગળ ચાલી;
નમસ્કાર કરી વીર પરભુજી, દાન દીઓ ઝે વનમાળી. જનં ૨
આણુંદ ભેદી રાજ દેવાઓ, સારા નગરમાં કેહેવાઆ
રીખ્યદાસ જન પુજન ચલીઓ, રાજ રાણકિ સંગ ચલો. જનં ૩

સ્તવન. ૭

ખીસર મતં નામ જનંદજીકો, ટેક.
પ્રભુજીકો નામ ચિંતામણ સરીખો, નિરમળ નામ સાદાનીકો. ખીસરં ૧
નાભીરાયા મરૂ દેવીકો નંદન, તીન ભુવન શીર હે ટીકો. ખીસરં ૨
અતુર કુશળ રંગ ચોળશુંરાયો, ઝે રહે રંગ પતંગ શકી. ખીસરં ૩

સ્તવન. ૮

રાગ બેહાગ.

શીયળ નીત ખાજો ખાણી, શીયળ ધરમકો મુજરે. શીયળં ટેક.
શીયળ સતી સીતાઝે પાણુ, અંગી કુંડ ભઓ પાણીરે. શીયળં ૧
શીયળ સતી મુભડાઝે પાણુ, ચાલણીએ ભર લીઓ પાણી રે. શીયળં ૨
શીયળ શેક સુદરસને પાણું, શુભી થઈ વિમાનરે શીયળં ૩
દાન શીયળ સયમ પ્રત પાણું, શીવમુખ આવાદની. શીયળં ૪

સ્તવન. ૯

તોલ ચોતાલો.

પવનકો કરે તોલ, ગગનકો કરે મોલ;

રસીકો કરે હિ કોળ, એણેકો નર રે, ટેક. ૧
 પચ્ચરેકો કાતે સુત, બઝેકું પડાવે પૂત
 ઘડમેજ બોલે ભુત, વાકો ધર કોન રે. પવન. ૨
 ખીજલીસે કરે બેહ્લા, ધુકું ચકાવે રાહ.
 સમુદ્રકો લાવે છાહ, નીરબરા બર રે. પવન. ૩
 ખરો દીનકે ખરી રાત, વાકોકોણ માત તાત.
 હતની ખતાવે ખાત, જસ મેરા ગુર રે. પવન. ૪

સ્તવનં ૧૦

રાગ સોરઠ.

રાજરી બધાધ બાળે છે. એ આંકણી.
 ચરણાધ શિર નોખત બાળે, ધન જયું ગાળે છે, રાજરી ૧
 ધ દ્રાણી મીઠ મંગલ ગાવે, મોતીમન ચોક પુરાવે રે. રાજરી. ૨
 સેવક પ્રભુજી સું અરજ કરેછે, ચરણકી સેવા ખ્યારી લાગે છે. રાજરી. ૩

સ્તવન. ૧૧

સોવે સોવે સારી રેન ગુમાધ, બહેરન નિદ્રા તુ ક્યાંસે આધ. સોવે. આંકણી.
 નિદ્રા કહે મેં બાળી ભાળી, બડે બડે મુનિજનકું નાખું ઢોલી. સોવે. ૧
 નિદ્રા કહે મેં જમકી દાંસી, એક હાથમેં મુકતી આર દુસરે હાથમેં દાંસી.
 સોવે. ૨
 સમય સુંદર કહે સુનો બાધ બદનીઆ, આપ મુવે સારી કુબગાધ દુનીઆ
 સોવે. ૩

સ્તવનં ૧૨

રાગ ગુજરી.

મેરો મન લાગી રહ્યો રે, શ્રી મહા વીરકે ચરણસે એ આંકણી.

સિધારથ કુલનંદન હસ્યો, રાણી ત્રિસલા દેવીશ્રી. મન લાગી૦ ૧
જન્મ થકી પ્રભુ મેર કંપાયો, સાસો દીઓ હે મીઠાઓ, મન લાગી૦ ૨
ક્ષત્રી કુળમે જન્મ લીઓ હે, સુકતી પાવા પુર માંહે, મન લાગી૦ ૩
જો ધાવે સો ફલ પાવે, ચંદ્રકીર્તિ ગુણ ગાવે. મન લાગી૦ ૪

સ્તવનં ૧૩

રાગ કલ્યાણ.

એશ શહેર ખીચ દોન દીવાન હે, ટેક,
પાણકિ કોટ પવન કે સ્તંભે, દસ દરવાજા મંડાણહે. એશ૦ ૧
પંચ ઇંદ્રિકે ત્રેવિસ તસ્કર, નગરકું કરત હેરાનહે. એશ૦ ૨
પ્રજા પોકાર સુની તખ્ત જાગી, ચેતન રાયકું જાણ હે. એશ૦ ૩
જ્ઞાનકો જ્ઞાન ખચન રસ ભેદે, હાથમે લાલ કમાન હે. એશ૦ ૪
રૂપચંદ કહે નાથ નિરંજન, સમતા માન ગુમાન હે. એશ૦ ૫

સ્તવનં ૧૪

રાગ ધનાશરી તાલ. ૪

શાંતિ જીનેશ્વર સાહેબા રે, તીન ભુવનકો મહીમા છાન્હે, શાંતિ૦
ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી ચારે દુવારે, કર જોડી કરતે મનુહારે. શાંતિ૦ ૧
મોહની મુરત લાગે ખ્યારી, બેહેર બેહેર મેં નિરખુ નિહાલી,
કાંતિ વિન્હે કહે સાહેબ મોરા, ભવ ભવ ચરણ સરણ મોએ તોરા. શાંતિ૦ ૨

સ્તવનં ૧૫

રાગ ધનાશરી.

પ્રમુજ મોરે નેનનમે ખસરો, એ આંકણી,
નાળી ગજન મરદેવીશ્રી નંદન, શુકલ ધ્યાન દો ધરેઓ. પાસ પ્રભુ, ૧.

અપકરા નાંચે કિંતર ગુણ ગાવે, મુખસે બોલે થાથાઘેથાથે. ૨
મૃદંગકી ધીમક મુગી, જનરંગ હીત મર્યો, બહેર બહેર લેના બલેઆ
મારી. ૩

ધતની અરજ મુગી, અમૃત નજર ભરી, કુશળ કલ્યાણ કરેઆ.
મારી. ૪

સ્તવન. ૧૬

હારે પ્રભુ બજલે મેરા દીલ રાજી, એ આંકણી.

આઠ પોહારકી ચોસઠ ધડીઆ, દો ધડીઆ જીનસાજીરે. હારે. ૧
દાન પુન કછુ ધર્મ કરલે, મોહ માયાકું લાગીરે. હારે. ૨
આણુંદ ધન કહે રામજ સમજ લે, આખર ખોવેઆ બાજીરે. હારે. ૩

સ્તવન. ૧૭

આંબેલની હોળીનું તવન.

આ ભવી પ્રાણીરે સેવા, સિદ્ધ ચક્રધ્યાન, સમો નહી મેવો આભવી.
એ આંકણી.

જે સીધ ચક્રને આરાધે, તેની કીર્તિ જગમા વાધે, આભવી. ૧
પેહેલે પદે રે અરીહંત, ખીજે સુધ બુધ ધ્યાન મહંત.

જાંજે પદેરે સુરીસર, ચોથે ઉવગ્રાપને પાચમે મુનિસર. આભવી. ૨
છોડે દરશન કીજે, સાતમે માનથી સીવ મુખ લીજે,

આઠમે ચારીત્ર પાળો, નવમે તપથી મુકતે જાવો. આભવી. ૩
હોળી આંબેલની કીજે, નોકારવાલી વીસ ગણીજે,

ત્રણે ટંકનારે દેવા, પહેણ પકકમણા આંબેલ આભવી. ૪

ગુરૂ મુખ કીરીયારે કીજે, દેવ ગુરૂ ભક્તે ચીતમાં ધરીજે,

એમ કહે રામનો શીખ, હોલી ઉજવજો જગદીસ. આભવી. ૫

સ્તવન. ૧૮

મોઠી વહુએ મન ગમતું કીધું, મોઠી વહુએ મન ગમતું કીધું, આંકણી.
 પેઠમે પેસી મસ્તક રેહંસી. વેરી સાહી સ્વામીજીને દીધું. મોઠીં ૧
 ખાલે ખેસી મીઠું ખાલે, અનુભવ અમૃત જળ પીધું. મોઠીં ૨
 છાની છાની છકરડા કરતી, છરતી આંખે મનડું વીંધું, મોઠીં ૩
 લોકા લોક પ્રકાશ છેઓ, જણતા કારજ સીધું. મોઠીં ૪
 અંગો અંગ અનુભવ રમતાં, આનંદધન પ્રદ લીધું. મોઠીં ૫

સ્તવન. ૧૯

નહાની વહુને પરધર રમવાનો ઢાલ, નહાની વહુને એ આંકણી
 પરધર રમતાં થઇ જીજી ખોલી, દેસે ધણીજીને આજ; નહાનીં ૧
 હળવે ચાળા કરતી હીડે, લોકડાં કેહેછે છીનાજ. નહાનીં ૨
 ઓલંમડા જન જન લાવે, હૈડે ઊપાસે સાજ. નહાનીં ૩
 બાહરે પડોસણ જીઓની લગારેક, કોકટ ખાસે ગાળ. નહાનીં ૪
 આનંદધન સંગે રમતા, ગોરેગાલ ઝબુકે આલ. નહાનીં ૫

સ્તવન. ૨૦

કરવો

બદરો લગાદે માંની, લગાદે માંની, અંપાપુરીકે ધાટ. બદરોં
 હારે ભવકી બનાઇ દાનો નાવડીઆ, ખેતનહાર તોરા નાવ. બદરોં ૧
 હારે દેશ દેશકે ભત્રા આવે, પુજા રચે ભવી ભાવ. બદરોં ૨
 હારે નવજ કહે પ્રભુ એસી, ભવભવ ચરણ સોહાએ. બદરોં ૩

સ્તવન. ૨૧

કરવો.

હારે ચીતમે ધારો ખારે ચીતમે ધારો,

એતી સીખ હમારી, પ્યારે અખ ચીતમે ધારો, એ આંકણી.
 થોડાસા જીવનકા કાળ અરે નર, કાએકું છલ પરપંચ કરો. એતીં ૧
 હારે કુડ કપટપર દ્રોહ કરો પુસ, અરે નરપરભવથી નડરો. એતીં ૨
 ચીદાનંદ જો એ નહી માનો તો, જનમ મરણ દુખમે પરો. એતીં ૩

સ્તવન. ૨૨

કુરખો.

સમજ પરી માહે સમજ પરી માહે, જગ માયા અખ જુડી; સ
 મજ. એ આંકણી,
 કાલે કાલે તું કયા કરે મુરખ, નહી ભરસા પળ શ્રી એકં થડી જગં ૧
 ગાફીલ છીનભર નાહી રહો પુમ, શીરપર ધુમે તેરે કાળ અમી. જગં ૨
 ચિદાનંદ એ વાત હમારી પ્યારે, જાણો ચીતમન માહે અમી. જગં ૩

સ્તવન. ૨૩

કુરખો.

દેખારે જીનંદા પ્યારા, જીનંદા ભજો ભગવાન દેખો. એ આંકણી,
 મુંદર રૂપ સ્વરૂપ ખીરાજો, જગનાએક ભગવાન. દેખોં ૧
 દરશ સરસ નિરખો જીનજીકો, દાએક ચતુરસુજનન. દેખોં ૨
 શોક સંતાપ મિથ્યો અખ મેરો, પાંચો અવીચળ બાણ. દેખોં ૩
 સફળ ભલ મોરી આજકી થડીઆ, સફળ ભએ નાણુ પ્રાણ. દેખોં ૪
 દરીશન દેખ મિથ્યો દુઃખ મેરો, આનંદધન ઉપકાર. દેખોં ૫

સ્તવન. ૨૪

કુરખો.

ભલાજી મેરો નેમ ચલ્યો ગીરનાર, એકેલી જનસે. મેરોં

રાજીલ ઉભી અરજ કરેછે, બલાજી મેરી અરજ સુતો માહારાજ. એકેલી ૦ ૧
તોરણે આએ ચલે રથ ફેરી, બલાજી ઉવાંતો પશુવનકી સુનીછે પોકાર.

એકેલી ૦ ૨

સેસાવનકી કુંજ ગલનમે, બલાજી વાંતો પંચ મહાપતવાર. એકેલી ૦ ૩
હરખચંદ પ્રભુ રાજીલ વિનવો, બલાજી મેરો હજો મુગતીમે વાસ.

એકેલી ૦ ૪

સ્તવન. ૨૫

ગઝલ.

રાજીલ પોકારે નેમ પિયા એસી કયા કરી, મેરે છોડકું ચલે ચુક અમસે કયા
પડી. રાજી ૦ ૧

હુધ આશકી નીરાશ ઉદાસીનતા ધડી, ખારા બસ નહી અમેરા પ્રીતમ
પીરમે પડી રાજી ૦ ૨

અમસે રહ્યો ન જાએ પ્રીતમ તુમ ખીના ધડી, સંગ લીજીએ દઆલ દયા ધ
મે આદરી. રાજી ૦ ૩

નિશદીન તુમેરા નામ દેતે જ્ઞાનકી ઝરી, સુની ચંદ્ર વિજે ચરણ કમલ ચિત
મે ધરી. રાજી ૦ ૪

સ્તવન. ૨૬

ગઝલ.

રાજીલ કહે નાથ ગએ સાત પરહરી, નહી ગર્જ મેરી ગર્જ કછુ દીલ મે ધરી.
રાજીલ ૦ ૧

તેરે દર્શકી મં તર્શિ દેખુ મહેલપર ચઢી; દેખી નાથ સાથ જન મેરી અખી-
યા ઠરી. રાજી ૦ ૨

આયો તોર્નસે પ્રીરાયો રથ શામને ફેરી, કીની પસુવનપે મ્હેર ફેર અંપે કયા
કરી. રાજી ૦ ૩

આકી જાણે પ્રીત ભવરીત દીલમેં નજરી, આએ નવમે ભવ જોગ-ભોગ
 ગએ ખીસરી રાજી૦ ૪
 છોડી રાજીલ શ્રીનાર લીની શીવ વધુ વરી, કહે સુત પ્રભુદાસ ચીત અણુસે
 ધરી. રાજી૦ ૫

સ્તવન. ૨૭

૫૬.

કર કર કરે કર કર કર કરની કાજ તાર, અવસર નહોં આવે,
 તુ માનની કહ્યું માર. કર૦ ૧
 હાવું રહું મનુષ્ય તન અમરને છે આરં, કરી અર્કર્મ કર્મ બાંધી,
 નાખ્યું કાઠી બાર. કર૦ ૨
 માયાના અધારામાંહી લાગ્યું તુને લારં, આરાને મીઠું કરીને,
 મીઠું કહ્યું બાર. કર૦ ૩
 સુતને દારા શખંધી મળી છુટે ધારં, જો મલે તુને માન નાવ,
 તો મળે કાંઈ આર. કર૦ ૪
 સદ ગુરની સાહે વિના મિટે ન અધારં, કહે સુત પ્રભુદાસ,
 અધીક સાર સાર. કર૦ ૫

સ્તવન. ૨૮

કુમરી.

પીયા ગીર ચલે ગએ રે, અપ્પ કયા મેરા હોયગા જીનજી. પિયા૦ આકહુડી.
 મેરેસે ચુક કોઈ નહી પરી હે, નેમજી કાયકું દીલ હસાદીએ રે. અપ્પ૦ ૧
 રાત દીવસ મુજ નિંદ નહી આતી, દયા દીલમે ધરની ચેએ તેરે રે. અપ્પ૦ ૨

કહે સુત પ્રભુ દાસ કર દોનો જોડી, રાજ્યલ નેમજી સાથ ગએ ગએ રેં

અપ્પ ૩

સ્તવન. ૨૯

રાગ ખમાચી.

કરેં સંજામ આજ હરખ હૈયામાં પાવું, ભેગાવું આજ કરેં સંજામ. એ

આંકણી.

દાઉ કર જોડી અરજ કરેં છબી, મારા મનની સાચી કહું છઉ.

શીવ નગરીકો આંખ માયું છઉ, તુમકું દાનેસરી જાણી જાણું છઉ. કરો ૧

તુમતો દેવ બડા હો જીનેસર, તોન જીવનકોજી તુમહો નરેશ્વર.

પ્રભુજીકું ચડતા અંદન કેશર, તું હે પ્રહાને તુ હે મહેશ્વર. કરો ૨

તાત અશ્વસેન વમાજી કેરે આયા, પાસ પ્રભુ જીનેસર રાયા.

મારા રે મનકું બહુ તુમ બાયા, રબ કહે શિવ લેનેકું આયા. કરો ૩

સ્તવન. ૩૦

રાગ જંગણો.

અરજી શિકારી આપો, સેવક અમકું જાણી. એ આંકણી.

કાલ અનંત હુ દુઃખ બહું પાપો, અપતો સુની જીન વાણી. અરજી ૧

વાંણી સુનત મારેં મન સમજવું, જીનવર પ્રભુકું પીછાની. અરજી ૨

સ્તવન. ૩૧

રાગ રામગ્રી.

રેજીવ જીન ધર્મ ક્રોજીએ, ધર્મના ચાર પ્રકાર.

દાન શિયલ તપ ભાવના, જગમા એટલું સાર. રેજીવ ૧

વરસ દિવસને પારણે, આદીશ્વર અણુગાર.

ધક્કુ રસ પેહેરાનીઆ, શ્રી શ્રી હંસ કુમાર. રેજીવં ૨

ચંપા પોળ ઉઘાડવા, ચારણીએ કાઢેયા નીર.

સતિ સુભદ્રા જસ-થયો, શિયળ મેરૂ ગંભીર. રેજીવં ૩

તપ કરી કાયા સોસવી, સરસ નીર સંહાર.

વિર જીજીંદે વખાણિઓ, ધન ધન ધનના ઐશુગાર. રેજીવં ૪

અનિત ભાવના ભાવતાં, ધરતો નિરમળ ધ્યાન.

ભરત આરીસા જીવનમો, ખામ્યા કેવળ જ્ઞાન. રેજીવં ૫

એજીન વદત સુરતરૂ સમો, જોના ફળ છે સાર.

સમય સુંદર કહે સેવજો, જૈન ધર્મ મુકિત દાતાર. રેજીવં ૬

સ્તવન. રાગ આશા.

એસો જ્ઞાન ખીચારી અખધુ એસો જ્ઞાન ખીચારી રે, કોણ પુરૂષ

કોણ નારી, અખધુ

અમ્મનકે ઘેર નહાતી ઘાતી, જોગીકે ઘર ચેલીરે,

કલમા પડ પડ ભાઈ રે તરકડી, આપણ આપ એકેલીરે. એસો ૧

સસરો અમારો બાજો ભાજો, સાસુ બાળ કુંવારી રે,

પીયુજી અમારો પ્હોડે પારણે, મેહે જુનાવન હારીરે, એસો. ૨

નહી હું પરણી નહી હું કુવારી, પુત્ર જણાવન હારીરે,

કાળીં દારી કહે મં કોઈ નહી છેઠચો, હજીએ બાળ કુવારીરે. એસો. ૩

હરી દીપમે ખાંઠ ખટુલી, ગગન ઓશીકુ તગાઈ રે,

ધરતીકે છેડો આભકી પીછોડી, તોએ ન સોડ ભરાઈરે. એસો ૪

ગગન મંડળમે ગાય વીઆંણી, વસુધા દુધ જમાઈ,

સગરે સુનો ભાઈ વલુણા વળોવે, કાંઈ એક અમૃત પાઈ રે. એસો. ૫

નહી જાહ શાસરીએ નહી જાહ પીયરીએ, પીયુજીકી સેજ ખીજાઈરે,

આનંદ ધન કેહે સુનો ભાઈ સાધુ, જોતસે જોત મીલાઈરે. એસો. ૬

સ્તવન. ૩૨

રાગ સોરઠ ગીરનારી.

મુને વાણ લાગેછેજી રાજરો દીદાર, મુને૦ આંકણી,
 નાભિરાયા મરૂ દેનીકા નંદાછેજી, તિન ભુવન સીરદાર. મુને૦ ૧
 મુગટ અનોપમ હીરે જડચોછેજી, કુંડળ મુગતાહાર, મુને૦ ૨
 અદ્ભુત રૂપ અનુપ વિલોકત, ઉપજત ભાવ અપાર,
 સેહેજનનંદ એસા છબી પેખત, પાયોભવ જળ પાર, મુને૦ ૩

સ્તવન. ૩૩

રાગભેરવી

ક્યા ભરોસા તનકા ઐધુ ક્યા ભિન્ન રૂપ છીન છીનકા ઐધુ. આંકણી
 છીનમે તાતા છીનમે સીરા છીનમે ભુષા પ્યાસા,
 છીનમે રંક રંકતે રાજ, છીનમે હર્ષ ઉદાસા. ઐધુ. ૧
 વીર્યંકર ચક્રી ખળ દેવા, ધંદ્ર અંદ્ર ધરણેંદા,
 અસુર સુરવર સામાનીક નર, ક્યા રાણા રાજેંદા, ઐધુ. ૨
 સંસારી જીવ પુદ્ગળ રાતે, પુદ્ગળ ધર્મ પ્રચારા,
 યા સંગત તે જનમ મરણુ ગણુ, જહુ જળ ખીચ પતાસા, ઐધુ. ૩
 ભિન્ન ભાવ પુદ્ગળ તે ભાવે, તુ અનકળ અવિનાસા,
 જ્ઞાનસાર નિજ રૂપે નાંહી, જનમ મરણુ ભવપાસા. ઐધુ. ૪

સ્તવન. ૩૪

રાગ ખીહાગ.

દરખાજ છોટારે નિકળ્યા સારા જગ ઉતહીસે, દર૦

પિયા ખંધુ ક્યા માધ બાપુ, ક્યા ખેટી ક્યા ઘોઠારે. દર૦ ૧
હયગય ફેરણી દોષ કર ચરણી, ક્યા કોઈ મોઢા છોઠારે. નિક૦ ૨
ક્યા પુરવ ક્યા ઉત્તર પંથા, દક્ષાય પચ્છમ ભોઠારે. નિક૦ ૩
માન સાર દરબાળે નાએ, યાતે સિદ્ધ સનોઠાને. નિક૦ ૪

સ્તવન. ૩૫

રાગ બેહાગ.

નાભી રાજ ધર જાઇ, સખ મિલ દેત બધાઇ. એ આંકણી૦
નાભી રાજજીકું પુત્ર ભઓ હે, સખ સખિયન મીલ મંગળ ગાઇ. સખ૦ ૧
ધંદ્રાણી મીલ મંગળ ગાવે, મોતીયન ચોક પુરાઇ. સખ૦ ૨
શ્રી આદેસ્વર દરિશન કરે, છળ વિજે ગુણ ગાઇ સખ૦ ૩

સ્તવન. ૩૬

રાગ બીભાસ.

પ્રભુજીકો દરિશન પાઓ, આજમેં પ્રભુજીકો દરિશન પાઓ, ટેક
વંછીત પુણ પાસ ચિંતામણી, દેખત દુરીત ગમાયો, આજ ૧
મોહની મુરત મહીમા સાગર, કીરતી સખ જુગ છાઓ, આજ. ૨
ભાનુ ચંદ પ્રભુ સકળ સંધકું, આનંદ અધીક ઉપાયો. આજ ૩

સ્તવન. ૩૭

ફેરણો.

થે પિયજી મત ચાલો, થાને અરજ કર કરજોડ, ભલાજી પિયા અ-
રજ કર કરજોડ. થે૦
મુજ સરીખી નહી મુંદીરે, તુમ મત ભઓ છોડ. થે૦ ૧

તુમે અમારા વાલહારે, છેા તુમે શીરસ મોડ, થેં ૨
 એસો અવસર ફીર નહી આવે, કયું કરો દોડા દોડ, થેં ૩
 સાચો ધ્યાન રૂઢામાં ધારો. મોટો કરમનો મોડ. થેં ૪
 કાયા જીવનજી એજ જસ મસ્ય, ગુમાન કહે કરજોડ, થેં ૫

સ્તવનં ૩૮

રાગ રામગિરીનો ધ્રુવપદ.

ક્યારે મને મળશે મારો સંત સનેહી; સંત સનેહી મુરજન પાખે. રાખે
 ન ધીરજ દેહી. ક્યાં ૧
 જન જન આગલિ અંતર ગતની, વાતડલી કહું કેહી,
 આનંદધન પ્રભુ વૈદ્ય વિયોગે, કિમ જીવે મધુ મેહી. ક્યાં ૨

સ્તવન. ૩૯

રાગ ધન્યાશ્રી.

સાખી.

કુબ્રુદ્ધિ કુબરી કુટગતી, સુબ્રુદ્ધિ રાધિકા નારિ,
 ચૌપર એલે રાધિકા, જીતે કુબજી હારિ. ૧

સ્તવન. ૪૦

પ્રાની મેરેશું એલે ચતુરગતિ ચઉપર, પ્રાની મેરેં
 નરદ ગંજીકા દેાન ગિનત હૈ, માને ન એલે બ્રુદ્ધિ વર. ટેકાં ૧
 રાગ દોષ મોહદે પાશે, આપ બની એ હિતકારી,
 જૈસા દાવ પર પાશેકા, સાર ચલાવે ખીલકારી. પ્રાં ૨

પાંચતલે હૈ દૂહા બાધ, છકાતણે હૈ એકા,

સખ મિલિ હોત બરાબર એકા, ધહ વિવેક ગિનવેકા. પ્રાં ૩

ચેહરાસી માંયે ફિરિ લીની, સ્પાહન તોરે જોરી,

લાલ જરદ ફિર આવે ધરમેં, કળહુક જોરિ વિછેરી. પ્રાં ૪

ભિર વિવેકકે પાહન આવત, તખલગ કાચી ખાલ,

આણુંધન પ્રભુ પાવ દિખાવત, તો છતે છવ ગાલ. પ્રાં ૫

સ્તવન. ૪૧

રાગ તોડી.

હગોરી ભગોરી લગોરી લગોરી જગોરી, એ આંકણી.

મમતા માયા આતમ લે મતિ, અનુભવ મેરી ઐર હગોરી. ૬૦ ૧

બ્રાત ન માત ન નાત ન ગાત ન, જાત ન લાગત ગોરી,

મેરે સખ દિત દરશન ફરશન, નાત સુધારસ પાન પગોરી. ૬૦ ૨

પ્રાનનાથ બિહુરનકી વેદન, પાર ન પાવું અથ ગથ ગોરી,

આનંદ ધન પ્રભુ દર્શન એ ઘટ, ઘાટ ઉતારન નાવ મગોરી. ૬૦ ૩

સ્તવન. ૪૨

રાગ આસાવરી.

અવધૂ રામ રામ જગ ગાવે, વિરલા અલખ લખાવે, ટેકં

મતવાલા તો મતમેં માતા, મઠવાલા મઠ રેતા,

જટા જટા ધર પટા પટા ધર, છતા છતા ધર તાતા. અં ૧

આગમ પટ આગમ ધર થાકે, માયા ધારી છકે,

દુનિયાદર દુનીસેં લાગે, દાસા સખ આસાકે અં ૨

બહિરાતમ મૂઢા જગ જેતા, માયાકે ફંદ રેતા,

ઘટ અંતર પરમાતમ બાવે, દુર્લભ પ્રાણી તેતા અં ૩

લોક બાહુ હસે બિરાગી, અપનો કહત ન કોરી, મં ૨
 માત-તાત સજ્જન જાત, ખાત કરત ભોરી,
 ચાખે-રસકી કંથું કરિ છૂટે, સુરિજન જન કોરી. મં ૩
 હરાહનો કહા કહાવત ઉરપે, નાહિ ન કીની ચોરી,
 કાછ કંછયો સો નાચત નિવાહે, હર્યાચરિ ચીરી કોરી. મં ૪
 માનસિંધુ મથિત પાધ, પ્રેમ પિયૂષ કરોરી,
 મોહત આનંદધન પ્રભુ સીસધર, દેખત દૃષ્ટિ મકોરી. મં ૫

સ્તવન. ૪૮

રાગ જયનસીરી.

ઐસી કેશી ધર વસી જિનસ આનેરી, યાહી ધરઝહી સે જગ વાહી,
 આય દહસી રી. ૧

પરમ સરમ દેશી ધરમ હપેસીરી, યાહીતે માહની મેસી,
 જગ જસમેસી રી. ૨

પ્રાકૃત મેસી, ગુરજ ચપેસીરી, આનંદધન સુનેસી,
 બંદી અરજ કહેસી રી. ૩

સ્તવન. ૪૯

રાગ જયંતી.

મેરી સુમેરી સુમેરી સુમેરી, પુનનં જંથું કહા દુરા કહો સવેરી રી. ૧

રૂઠીસે દેખી મેરી મનસા દુખ ઘેરીરી, જાકે સંધ બેલા સો તો જંગમકી
 ચેરી રી. ૨

શિર છેદી આગે ધરે હર નહીં તેરીરી, આનંદધન કીસું જો કહું
 અનેરી રી. ૩

સ્તવનં. ૫૦

રાગ ભૈરવી:

વસ્તુ વસ્તુનો લક્ષણ, ગુરુ ગમ બિન નહીં પાવે રે,
 ગુરુ ગમ બિન નહીં પાવે કોઈ, ભટક ભટક ભરમાવે રે. ૧
 ભવન આરિસે રવાન કૂકડા, નિજ પ્રતિબિંબ નિહાણે રે,
 ધત્તરંરૂપ મનમાંહિ બિચારી, મહા શુદ્ધ વિસ્તારે રે. ૧૦ ૨
 નિર્મલ ફલ શિલા અંતર ગત, કરિવર લખિ પરછાઈ હે,
 દશન પુરોય અધિક દુઃખ પાવે, દ્રુપ ધરત દિલમાંહી રે ૧૦ ૩
 શસણે જાય સિ હકું પકડે, દૂલે દિયો દિખાઈ રે,
 નિરખી હરિ તે જાણિ દૂસરો, પચ્ચો ને પતીઆં ખાઈ. ૧૦
 નિજ છાયા છે તાલ ભરમ ધર, ડરત બાલ ચિતમાંહી રે,
 રજાશુ સર્પ કરિ કોઈ માનત, જ્યોષોં સમજત નાહીં રે. ૧૦ ૫
 નલની ભ્રમ મરકટ મૂઠી જિમ, ભ્રમ વશ અતિ દુખ પાવે રે,
 ચિદાનંદ ચેતન ગુરુ ગમ બિન, મૃગ તૃણા ધરિધાવે. ૧૦ ૬

 ઈતિ શ્રી સ્તવન સમાપ્ત:

બગ પદ ગગને મીન પદ જલમેં, તો ખોળે સો ખોરા રે,
ચિત્ત પંકજ ખોળે સો ચીને, રમતા અંતર ભોરા. અં ૪

સ્તવનં. ૪૩

વસંત રાગે ધમાલ.

સહુણે સાહેબ આવેંગે મેરે, વીર વિવેક કહો સાચ, ટેકં
માસેં સાચ કહો મેરીસું, સુખ પાચો કે નાહીં,
કહાંની કહાં કહોકી; ડાલે અતુર ગતિ માંહિ. સં ૧
ભલી ભઈ ધન આવહી, પંચમ ગતિકી પ્રીતિ,
સિદ્ધ સિદ્ધ રસ પાકકી, દેખે અપૂરવકી રીતિ. સં ૨
વીર કહે એતી કહા, આએ આએ તુમ પાસ,
કહે સમતા પરિવારસોં હમહેં અનુભવ દાસ. સં ૩
સરધા સમતા ચેતના, ચેતન અનુભવ ખાંહિ ;
શક્તિ કોર નિજ રૂપકી, લીને આનંદ ધન માંહિ. સં ૪

સ્તવન. ૪૪

રાગ નટ.

દેખો આલી નટ નાગરકે સાગ. ટેકં
ઝોરહી ઝોર રંગ ખેલત, તારેં શીકી લાગત સાગ. દેં ૧
ઝોરહાનો કહા દીજે ખહોત કરી, જીજત હૈ ધહિ ઢંગ ;
માહ હર ખીચ અંતર એતો, જોતો રૂપોઈ રંગ. દેં ૨
તન શુધિ ખોઈ ધૂમત મન એસે, માનુંં અસી ખાએ ભાંગ ;
એતે પર આનંદધન નાચત, કહા ઝોર દીજે ખાંગ. દેં ૩

સ્તવન. ૪૫

રાગ કેદારો.

પ્રીતકી રીત નહ હો પ્રીતમ, પ્રીતકી રીતકે; ટેક.

મેં તો અપનો સરવ સંખાચો, ખારેકીન ન લખ ભખ. પ્રીં ૧

મેં વસો પીઝકે પીઝ સંગઝૈરકે, યા ગતિ કિતં સીખાધ,

હપકારી જન જાવ મનાવો, અમ જો ભડ સો ભાધ. પ્રાં ૨

વિરહાલન જાણા અતિ પ્રાતમ, જાને કાં ન ગાધ,

આનંદધન જધું સધન ધન ધારો, તખી હૈ પકાધ. પ્રીં ૩

સ્તવન. ૪૬

રાગ કાન્હારો.

કરે જારે જા જારે જારેજા, ટેક.

સજ સિલુગાર ખનાધ આભૂષણ ગઈ તખ સૂંઝી સેજા. કં ૧

વિરહ વ્યથા કધુ ઝૈસી વ્યાપત, માનુ કોધ મારત નેજા,

અંતક અંત કહાંલોં લેગો, વાહે છવ તો લેજા. કં ૨

કોકિલ કામ અંદ્ર ચૂતાદિક, દેત મત હૈ જોજા,

નવજ નેહ આનંદધન ખારે, આધ અમિત મુખ દેજા. કં ૩

સ્તવન. ૪૭

રાગ માઝ

મનસા નંદ નાગરસું જોરી, મનસાં ટેક.

નંદ નાગરસોં જોરી સખી હમ, ઝૈર સખનસું તોરી. મં ૧

લોક લાજ નહિ કાજ, કુલ મર્યાદ છોરી,

લોક બઢાઉ હસે બિરાની, અપનો કહત ન કોરી, મં ૨
 માત. તાત સજ્જન જાત, ખાત કરત ભારી,
 આજે રસકી કંધું કરિ છૂટે, સુરિજન જન ડોરી. મં ૩
 ઉરાહનો કહા કહાવત ઉરપે, નાહિ ન કીની ચોરી,
 કાઢ કછયો સો નાચત નિવોડે, ઉરચાચરિ ચીરી કોરી. મં ૪
 જ્ઞાનસિંધુ મયિત પાઇ, પ્રેમ પિયૂષ કટોરી,
 મોક્ષ આનંદધન પ્રભુ સીસધરં, દેખત દૃષ્ટિ મોકોરી. મં ૫

સ્તવન. ૪૮

રાગ જયતસીરી.

ઐસી કેશી ધર વસી જિનસ આનેરી, યાહી ધરરહી સે જગ વાહી,
 આય દહસી રી. ૧

પરમ સરમ દેશી ધરમ ઉપેસીરી, યાહીતે મોહની મેસી,
 જગ જસમેંસી રી. ૨

પ્રેમીના ગુણ મેસી, ગુરજ અમેસીરી, આનંદધન સુનેસી,
 બંદી અરજ કહેસી રી. ૩

સ્તવન. ૪૯

રાગ જયંતી.

મેરી સુમેરી સુમેરી સુમેરી, પુનિ જંધું કહા દુરા કહો સવેરી રી. ૧

શીસે દેખી મેરી મનસા દુખ ઘેરીરી, જકે સંધ ખેલો સો તો જંગમકો
 ચેરી રી. ૨

શિર છેદી આગે ધરે ઉર નહીં તેરીરી, આનંદધન કીસું જો કહું
 અનેરી રી. ૩

સ્તવનં. ૫૦

રાગ ભૈરવી.

વસ્તુ વસ્તુનો લક્ષણ, ગુરુ ગમ બિન નહીં પાવે રે,
 ગુરુ ગમ બિન નહીં પાવે ડોહ, ભગ્ન ભગ્ન ભરમાવે રે. ૧
 ભયન આરિસે રવાન કુકડા, નિજ પ્રતિબિંબ નિહાણે રે,
 ધતર રૂપ મનમાંહિ બિચારી, મહા શુદ્ધ વિસ્તારે રે. ૧૦ ૨
 નિર્મલ ક્ષણ શિલા અંતર ગત, કરિવર લખિ પરછાઇ હે,
 દશન પુરાંય અધિક દુઃખ પાવે, દ્રેપ ધરત દિલમાંહી રે ૧૦ ૩
 શસલે જાય સિંહકું પકડે, દૂલે દિયો દિખાઈ રે,
 નિરખી હરિ તે જાણિ દૂસરો, પચ્ચો ને પતીઆં પાધ. ૧૦
 નિજ છાયા છે તાલ ભરમ ધર, ડરત બાલ ચિતમાંહી રે,
 રજાળું સર્પ કરિ ડોહ માનત, જ્યોતિં સમજત નાહીં રે. ૧૦ ૫
 નલની ભ્રમ મરકટ મૂઠી જિમ, ભ્રમ વશ અતિ દુખ પાવે રે,
 ચિદાનંદ ચેતન ગુરુ ગમ વિન, મૃગ તૃણા ધરિધાવે. ૧૦ ૬

અથ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ સ્તુતિ

કાલિની

માલિની છંદ.

સેકલભવિકચૈતઃ, કલ્પનાકલ્પવલ્લી,

મહાનવનવિતાનં, પ્રોલ્લવદ્ધારિવાહં,

ફલિપતિકલિતાંધ્રિં, આશ્વગોડીપુરેશ્વ;

મનચ્છુગુણનિધાનં, પાર્શ્વનાથનમાભિ. ૧

વિશ્વધનત વિભો તે, ખૂબ દીદાર પાયા,

સુગુરુભિરપિ સમ્યક્, દેવ વુંહી ખતાયા,

જિનતવ પરિકર્મિ, આજ હું તાજકી મેં;

પરિરમતિ મનો મે, પાસકો આસકો મે. ૨

શિરસિ મમવિનાચ્છેદ્, જો હું હૈ સ્ત તેરા;

ભુવનજનમમકૃત્, તો ખુલે ખડત મેરા;

જયતિ જય પ્રભાવઃ, પાસજીકા દુનીમેં,

સપુરનિકર વર્જીત, શિક્ત તેરી સુળી મેં. ૩

સ્વમેષ્ટિ મમ વિધાતા, તૂ હિ માદર્પિદર્ત્ત:

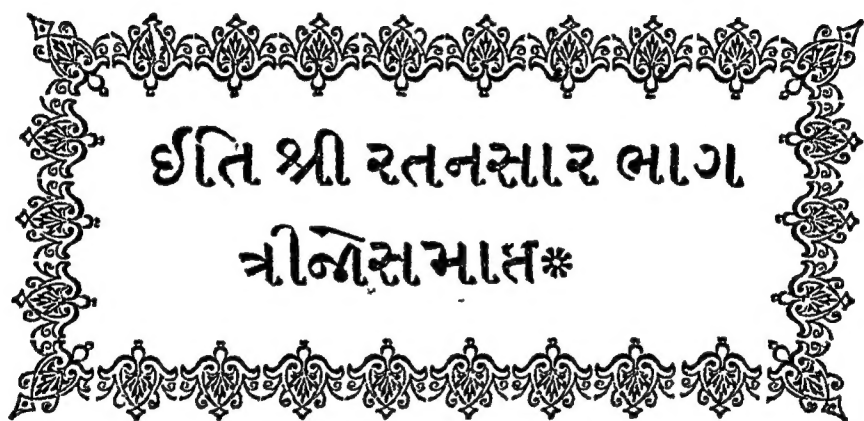
કુર મદ્ધરિતૃણું, દોરત સીધી નિજતૂં.

કલયતિ મનુજન્મા, યાર તારીક કેલી;

તવ ત્રિભુવનરાજો, જો જીભાં એક સેતી. ૪
 અનિમિષપ્રણતાંધ્રિં, માતવામાંક નંદા;
 ત્વમસિમમશરણ્યસ્તે પ્રભુજી હું બંદા;
 ત્વમપિ-યદિ મદીયો, અર્જ દિલ્લે ન લ્યાવે;
 ભવતિસંકતમો-યો, દાદ જિસ્ પાસ જાવે; ૫
 નહિ નહિ વિહિતાસ્તે, કુણ ગુ-હાકી કમી મેં,
 સહન હૃત તવા-યો, નાહિ આસ્માન્ જમી મેં
 પરમ તમ કૃપાલો, ગુ-હ બક્ષાસ કીજે,
 તૂપતિ મહિત જૈત્રી, મૌજ મારાજ દીજે. ૬
 સ્થલપતિ પુરતો હો, ઐરોઝ દેવ કેસા,
 જનયતિ કિલ વાદં, ગ્યા રૂપે સુ પૈસા;
 લસતિ ભુવન ભર્તુર્નૂર આપ્ તાપ્ જૈસા,
 સ્ફુરતિ ભુવન રસ્તે, મર્દગાજી હમેસા. ૭
 સમુદિત નવતેજઃ, શ્રીધવલ્ ધીંગ દેવા,
 ભૃશસુપ તનુતે તે, નાય હરૈરાજ સેવા.
 મૃદિજિન પદનલિદ્, કીજિયે ઐસિ નેકી,
 અલમહ મિહ દયાં, જૈસિ નૌખત્ કૃતેકી. ૮

કલશ.

હૃદયં શ્રી પુરહૃત વંદિત પદો ગૌડી પુરાણકૃતિ,
 દામા કુક્ષિસરઃ સરોરહ સમઃ શ્રીપાર્શ્વનાથ. પ્રભુ
 શ્રીમત્પારકરાખ્ય રાષ્ટ્ર સુદરી સિંહઃકૃપાનાં નિધિ,
 વિસ્વાહર્મણિ રસ્વસેન તનુભાવિદ્યાર્ણવ. સંસ્તુતઃ

ઈતિ શ્રી રતનસાર ભાગ
ત્રીજો સમાપ્ત*

